

சிவவாக்கியம்

1000

ACC.NO. 44947

R689

சிவவாக்கியம் 1000

பதிப்பாசிரியர்
ஆர்.சி.மோகன்

நாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 133
முதல் பதிப்பு	: அக்டோபர் 1994
இரண்டாம் பதிப்பு	: டிசம்பர் 2005
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜூலை 2013
நான்காம் பதிப்பு	: மார்ச் 2019
ஐந்தாம் பதிப்பு :	அக்டோபர் 2024

நூலைப்பற்றி

'நூலின் பெயர்	: சிவவாக்கியம் 1000
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: அக்டோபர் 2024
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 142
பிரதிகள்	: 1000
நூல் விலை	: ரூ. 90.00
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

மு. பரமசிவம், இ-ஆ.ப.,
தமிழ்நாடு ஆவணக்
காப்பகம் மற்றும் வரலாற்று
ஆராய்ச்சி ஆணையர்.

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்,
எழும்பூர், சென்னை - 600 008

கடித எண். 13610/ஆ.நா/94.

நாள் 26-09-1994

அனுமதிக் கடிதம்

பொருள் : தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம் -
“சிவவாக்கியம் 1000” - நூல் மறுமதிப்பு செய்தல் -
அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

பழைய அரிய தமிழ் நூல்களைக் காப்பாற்றி, மக்கள் படிக்க வகை செய்யும் வண்ணம், அரிய தமிழ் நூல்கள் மறுபதிப்புத் திட்டம் ஒன்றினைத் தமிழக அரசு கல்வித் துறை அரசாணை (நிலை) எண். 372 (கல்வி), நாள் 20-4-92ல் வெளியிட்டுள்ளது. அத்திட்டத்தின்படி, சிவவாக்கியம் 1000 என்ற நூலினை மறுபதிப்பு செய்வதற்காகத் தாங்கள் செய்து கொண்ட மனு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

பெறுநர்,
திருவாளர்கள் தாமரை நூலகம்,
7, என். ஜி. ஓ. காலனி,
வடபழனி, சென்னை-600 026

தங்கள் நம்பிக்கையுள்ள

(மு. பரமசிவம்)

ஓம்/.....

சிவவாக்கியம் 1000

மறுபதிப்பின் முன்னுரை

சித்தர்களின் வரிசையிலே இடம் பெறாதவர் சிவவாக்கியர். பதினெண் சித்தர்கள் என்று பட்டியல் போட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள எதிலும் இவர் பெயர் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் அகஸ்தியர் பெருமான் தமது 12000 என்னும் பெருநூல் காவியத்தில் சிவவாக்கியரைப் பற்றி கூறியுள்ளார்.

திருந்தவே சிவவாக்கியர் தந்தை தாய்மார்
சிற்பர்னே யவருடைய வள்ளல் கேண்மோ
அருந்ததிக் கொப்பான சிவவாக்கியர் தாய்தான்
அப்பனே யவருடைய பணிகள் கேளே.

(பாடல் 434)

பணியான பணியதுவு மேதென்றாக்கால்
பாலகனே சித்தருட மரவுக்கல்லோ
அணிஅணியா யவருடைய வுற்வின்மார்கள்
அப்பனே பணிவிடைகள் செய்வார் பாரு
மணியான கருவதுதான் மண்ணினாலே
மன்னவனே யுருச்செய்து கருக்கள்கட்டி
துணிவுடனே சிலைசெய்து கருக்கள் வார்த்து
துப்புரவாய் பணிதிமிக செய்வார்பாரே.

435

இவ்வாறு சிவவாக்கியரின் பெற்றோர்கள் சித்தர்களை அடுத்து வாழ்ந்ததாலும், தெய்வச்சிலைகள் செய்து பிழைப்பு நடத்தியதாலும்,

தானான சிவவாக்கிய நாதருக்கு
சதுரான ஞானமென்ற பீடந்தானும்
கோனான பஞ்சணத்தின் கூட்டத்தார்கள்
கொற்றவனார் சிவவாக்கிய நாதருக்கு
மானான மதியமிர்தங் கொள்வதற்கும்
மகத்தான கல்விநூ லறிவதற்கும்
தேனான குருக்கள்மார் கூட்டந்தன்னில்
தேற்றமுடன் குருபரனைத் தேடினாரே.

437

பெற்றோர்கள் தக்க குருவைத்தேடி கண்டுபிடித்து முறையாக கல்வி கற்பிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதன் பயனாக,

சிவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

பையவே ஞானப்பா லமிர்தமேறி
பாலனுக்கு சின்மயத்தின் மயக்கங் கொண்டு
வெய்யபுகழ் பதினெண்பேர் சார்பிற்சென்று
வேதாந்த சிவவாக்கிய ரானார் கானே.

இந்தப் பாடலில் சிவவாக்கியர் பதினெண் சித்தர்கள் மரபில்
சென்று வேதாந்த சிவவாக்கியரானார் என்று உறுதியாகக் கூறுகின்றார்.

அடுத்த பாடலில்

மாணமருங் கல்வியுள்ளோர் தமையடுத்து
மன்னவனும் யோகநிலை வழியிற்சென்று
பூணவே பூரணத்தை யறிவால்வென்று
புங்கமுடன் அஷ்டசித்தி கொண்டார்தாமே.

441

திருமழிசை ஆழ்வாரே சிவவாக்கியர்

பற்பல சமயங்களில் உண்மைகளையும் ஆராய விரும்பிய
திருமழிசை ஆழ்வார் பௌத்தம், சமணம், முதலான மதங்களை ஆராய்ந்த
பின்னர் சிறிது காலம் சைவ சமயத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தார் என்றும்
அப்பொழுது அவர் எழுதிய பாடல்களே சிவவாக்கியம் என்று சொல்லப்
படுகின்றது.

கடைசியாக எச்சமயத்தைக் காட்டிலும் வைணவமே
மேலானதென்று முடிவு பூண்டு ஆழ்வார் அவர்கள் ருத்திரனே நேரில்
வந்தபோதிலும் அவரால் தமக்கு ஆவது ஒன்றுமில்லை என்று புறக்கணித்து
விட்டதாகவும் வைணவ நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் சிவவாக்கியத்தில்
சிவனைப் பற்றிப் பாடும்போதும் சரி, விஷ்ணுவைப் பற்றிப் பாடும்போதும்
சரி மிகுந்த உற்சாகத்துடனும், பக்தியுடனுமே சிவவாக்கியர் பாடுகின்றார்.
அரியும் சிவனும் ஒன்று என்ற கருத்தினை அழுத்தமாகக் கூறுகின்றன
அவருடைய பாடல்கள்.

அந்திகால முச்சிமூன்று மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
சந்தி தர்ப்பணங்களுந் தபங்களுஞ் செபங்களும்
சிந்தைமேவு ஞானமுந் தினஞ் செபிக்கு மந்திரம்
எந்தை ராம ராம ராமவென்னு நாமமே.

121

என்று இராம மகிமையைப் பாடிய சிவவாக்கியர் அடுத்து
பஞ்சாட்சரத்தைப் பற்றிப் பரவசத்துடன் பாடுவதனைப் பின்வரும்
பாடலால் அறியலாம்.

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சிவாய மஞ் செழுத்திலே தெளிந்து தேவ ராகலாம்
 சிவாய மஞ் செழுத்திலே தெளிந்து வான மாளலாம்
 சிவாய மஞ் செழுத்துளே தெளிந்து கொண்ட வான் பொருள்
 சிவாய மஞ் செழுத்துளே தெளிந்து கொள்ளு முண்மையே. 190

சிவவாக்கியர் சித்தர் நெறியை நாடிய சித்தரே என்பதை பின்வரும்
 பாடல்களால் அறியலாம்.

வடிவு பத்மவாசனத் திருத்திமூல்வனலையே
 மாருதத்தினாலெழுப்பி வாசலைந்து நாலையு
 முடிவு முத்திரைப்படுத்தி மூல வீணாதண்டினால்
 முளரியாலயங் கடந்து மூலநாடியுடு போய் 490

அடிதுவக்கி முடியளவு மாறுமாநிலங்கடந்
 தப்புறத்தில் லெளகிகடந்த வாதியெங்கள் சோதியை
 யுடுபதிக்கணமுதருந்தி யுண்மை ஞான வுவுகையுள்
 உச்சி பட்டிறங்குகின்ற யோகி நல்ல யோகியே. 491

வாசி யோகத்தைப் பற்றி இவ்வாறு கூறத் தொடங்கிய
 சிவவாக்கியர் சரிதை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் சித்தர்நெறி பற்றிக்
 கூறுகையில்,

தெளிந்த நற்சரியை தன்னில்சென்றுசாலோகம் பெறும்
 தெளிந்த நற்கிரியை பூசை சேரலாஞ் சமீபமே
 தெளிந்த நல்யோகந்தன்னில் சேரலாஞ் சாரூபந்
 தெளிந்த ஞானம் நான்கிலுஞ் சேரலாஞ் சாயுச்சியமே. 565

“சிவனே சிவன்” என்னும் சித்தர் நெறியை உறுதிப்படுத்தும்
 வண்ணம் சிவவாக்கியர் கூறுகின்றார்.

உம்முளே யெலாமிருக்க வுணரகில்லா மாந்தரே
 உம்முளே யிருப்பதென்ன யிலாத தென்ன சொல்லுவீர்
 உம்முளே யிருக்குமை யொழிந்தபோது வுண்மைதான்
 உம்முளே வெளிப்படு மூலகபோக நீங்குமே. 673

அஞ்செழுத்தினிற் பிருதி யாகிடும் நகாரமே
 நெஞ்சகத் திருத்தி நூறு திறமுறைக்க வல்லிரேல்
 வஞ்சகப் பகைவரும் வலதுறைத்த பேர்களுங்
 கெஞ்சியே பணிவர்யாவும் கேட்டதெலாமீவாரே. 675

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அப்புவினெழுத்தினி ல்மைந்ததோர் மகாரமே
செப்பிட தினத்திருாறு திறமுறைக்கவக்கணந்
தப்பிடா தெவருமுன் டடமொழங்கி ராப்பகல்
எப்பொழுதும் வார்த்தை சொல்லி யின்பமாயிருப்பரே 676

கலைதி னெழுத்துடன் கலந்ததோர் சிகாரமோ
நினைவதிலிருத்தினூறு திறமுறைக்க வல்லிரேல்
முனை முகத்துப் பேரரசர் முன்பணிவர் யாவரும்
மனமது மகிழ்ந்து வாழ்க வல்லெழுத்ததாகுமே. 677

வாயுவி னெழுத்தது வழங்கிடும் வகாரமும்
நேயமாக நூறுதிற நிதமுரு செபித்திடின
றாயுடன் பெண்ணாண்மிருகஞ் சாரும்பட்சி யாவுமே
பேயுடன் பேதாள பிரம்ம ராட்சசி வசியமே. 678

விண்ணெழுத்து வோங்கிட விரும்பியே யகார சொல்
யெண்ணினித்தம் நூருறு யிடரறச் செபித்திடின
மண்ணுடன் கருவு பாவை வைப்பு குனியம் முதல்
குண்ணிடு மாரணமுங் குலைகுலைந் தொடுங்குமே. 679

மேலும், சிவவாக்கியர் மற்ற சித்தர்களைப் போலவே
வைத்தியத்தைப் பற்றியும் பாடியிருக்கிறார்.

சாதிலிங்கக் குளிகை

சாதிலிங்கத்தின் குளிகை சாற்றவு மெளிதினில்
ஆதியந்த மாயனுபர்னத் தினைப் புகலவும்
சோதிக்கப் பலமுறை தொடர்ந்து செய்யவல்லவர்
நீதியாகவே களிக்க நேருரைத்த பாகமே. 800

சஞ்சிதம் லவங்கம் லிங்கந் தாளிசபத்திரியும்
கொஞ்சியே சமனதாக கொள்ளவித்தநீரிலே
மிஞ்சுரெண்டு சாமமாட்டி மேவுங் குன்றி வீதமாய்
அஞ்சிடா துருண்டைசெய் தமைத்ததை யெடுத்துமே. 801

ஆனவேளை வேர்பிடியதின் மேற்பட்டை தட்டியுங்
காணப் பசும் பாலரைத்துக் கண்டரைப் பாலிற்சேர்
ஊனமறவாரமோ ருருண்டை யந்திசந்திக்குத்
தான் தர வறுத்த உப்பு தாக்க வெள்ளை சாகுமே. 802

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

பூனிலக்கடம்புபட்டைப் போட்டரைப் பலமதாய்
கானினிற் செருப்படைச்சார் கண்டரைத்துழக்கினில்
மேனிடலேழ் நாளுமேல் விசிரியே குணமதாய்த்
தானிதில் வறுத்தவுப்பு தாக்கக்கீரை யாகுமே. 803

ஆகியப் புளிப்புகையு மாகாப் புண்களாறிடும்
ஏகிடுநற் றேனினல்லதிஞ் சிச்சாற்றினிற் சுரும்
நேகத்திப்பிலிவங்க நெல்லிவற்றல் நெற்பொரி
பாகஞ்சூரணம் மதுவிற் பாச்சவிக்கல் மாறுமே. 804

வட்டத்துத்தி சாற்றிட மண்டலமோர் குளிகையைக்
கெட்டதேகந் தூலமாகும் கிளராவாரஞ் சாற்றினில்
பட்டிடமும் மண்டலம் பசும்பொன்னிற மாகிவிடும்
தட்டவே நற்சீரகத்திற் றாபசுரந்தீருமே. 805

தீரவும்பழரசத்தில் சேர்ந்துகொண்ட யுள்ளமைத்
தேறிடக் கடிவாயில் தீட்டிட விஷமறும்
ஏறவுந் தேட் கொட்டுக்கும் வாயிலிட்டிடி வுமட்டிடும்
கோறவிஞ்சி சாற்றிற் சன்னி குளிர் சுரம் பறக்குமே. 806

கார்திரிபலை திரிகடுகு சூரணத்தினில்
ஓருருண்டை கோமயத்தி லுட்கொள விஷபாகம்
பேருஞ்சூலை காமாலையும் பித்தபாண்டு ரோகமும்
பாருந்தேக முறலும் பறந்திடு மனைத்துமே. 807

உண்ணுமிழு நீரிலோருருண்டை யுண்டச் சூனியம்
கண்ணும் பூதகரப்பான் பட்டைச் சாற்றிலுண்ட வாதமும்
பண்ணும் புளியனிலை ரசத்தில் பைத்திய சுரமறும்
எண்ணு மிஞ்சிச்சாறு தேனிலிட வுன்மத்தந்தீருமே. 808

வெல்லத்தினிலோ ருருண்டை விழுங்கவே வியர்வை போம்
நல்லவேளைச் சாற்றிலுண்ண நவிலும் தாபசுரமறும்
சல்லிய முத்தா மணியின் சாற்றில் மருந்திடரும்
மல்லு நொச்சிச் சாற்றில் தாக்க வாதசுரந்தீருமே. 809

நெல்லித்தூள் மேதித்தயிரி லிடவயர்கடுப்பறும்
சொல்லிவுங் கையாள் ரசத்தில் சூட்டிருமலீளை போய்
நல்லவேஷப் பாலிலே நவில் பிரமியங்கள் போம்
வல்ல சாதிக்காய்ப் பொடியில் மாட்டக் கிராணிதீருமே. 810

சிவ்வாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சாருவேளைச் சாற்றிலிடத் தவிரும் புறவாதமும்
நேரவெண்ணையிழைத்து தாக்க நீங்குங்கண்ட மாலையும்
கோர மேனிச் சாற்றிலே குமுங்குமவிற் புருதியும்
சோர சமதாகம்வசம் புத்தூளுஷ்ணவாய்வுபோம். 811

நருவிலிச்சார் தன்னிலுண்ண நற்கரப்பான் கட்டியும்
பருகுந்த சர்க்கரையில் பதினெட்டு நோய்கள் நஞ்சாறும்
மருவும் பழச்சாற்றினால் மயக்கம் நஞ்சு சுழற்றலும்
உருகு நெய்யில் தேனிலேனு முட்கொளப் போமியாவுமே. 812

தலைச்சம் பிள்ளை பாலிடக் கண்தன்னொளியில் பூருவம்
இலையரிசி கரியிலே முயலகன்று போகுமே
நிலைப்புரியம் பட்டைச் சாம்பல் நீர் தெளிவித் ததில்
பலவித மூவருருண்டையிற் பரங்கிப் புண்களாறுமே. 813

வெற்றிலையின் சாற்றிழைத்து விழியிலிடக் காசம்போம்
உற்று சாராயலது காடியூட்டிடச் சளியறும்
கற்கமுதை மூத்திரத் தரைக் கண்ணிலிட்டிட
அற்றிடும் பசாகபே யதிற்பிரம ராட்சசே. 814

சித்தர்கள் இவ்வுலகில் இருக்கும் காலத்தில் உலகம் அவர்களை
அறிந்து கொள்வதில்லை. பொய் வேஷமும், ஆரவாரமும் செய்பவர்களை
நம்புகிறதே தவிர பித்தர்களைப் போன்று காணப்படும் சித்தர்களை
புரிந்துகொள்வதே இல்லை. சித்தர்கள் இவ்வுலகத்தில் இருந்த போதிலும்
அவர்களுடைய சிந்தை, செயல் யாவும் எல்லாம் கடந்த பரவெளியிலேயே
வயித்திருப்பதால் அவர்களுக்கு ஊரும் உலகமும் ஒன்றே.

சித்தரென்றும் சிறியரென்று மறியொணாத சீவர்காள்
சித்தரிங் கிருந்தபோது பித்தரென்று எண்ணுவீர்
சித்தரிங் கிருந்து மென்ன பித்தனாட் டருப்பரே
அத்தனாடு மிந்தநாடு மவர்களுக் கெலா மொன்றே.

காரீர் என்று நெஞ்சு தைக்கிறபடி அற்புதமான பாடல்களை
அருளிய சிவ்வாக்கியரின் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் படித்துப் படித்து
மனதில் நிலை பெறச் செய்ய வேண்டியவை. சிறிதளவு கவனம்
செலுத்தினால் அப்பாடல்கள் நம் மனதில் ஊன்றிவிடும்.

முத்திபெற வேண்டுமாகின் மோகத்தினை விட்டிடு
சுத்திபெறவேண்டுமாகின் தாரத்தினை விட்டிடு

சீவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

பத்திபெறவேண்டுமாகின் பாகத்தினை விட்டிடு
சித்தி பெறவேண்டுமாகின் செல்வத்தினை விட்டிடே. 986

ஆசையற்றுக் கானதிலனாதியா யனுதினம்
பாசமற்று யோகஞ் செய்து பத்தி செய்ய வல்லிரேல்
நேசமுற்று மாந்தருன்னை நித்தமும் பணியவும்
பூசையற்று முழுட்சாமி போகத்தை யடைவரே.

ஆர். சி. மோகன்

பதிப்பாசிரியர்.

உ

சிவமயம்

சிவவாக்கியம்

ஆயிரம் பாடல்

இஃது

செழுமணவை சித்திரக்கவி

தேவேந்திரநாத பண்டிதரவர்களால்

தமதிடத்திருந்த ஏட்டுப்பிரதிக்கிணங்க பரிசோதித்து

இதன் விலை அணா: 8

சீருமணவூர்

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களாற்றமது

சிவகாமிவிலாச வச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903

Registered Copy Right

சிவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

உ

சிவராமஜெயம்

சிவவாக்கியர் சரித்திரச்சுருக்கம்

துவாபரயுகத்திலே தண்டகாரணியத்திலே திருமழிசையிலே அத்திரி, பிருகு, வசிஷ்டர் முதலான முனிவர்களுடன் நித்திய வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருந்த பார்க்கவமாமுனிவருக்குச் சர்வேஸ்வரனுடைய கிருபையால் அவருடைய பத்தினியாரிடமாகப் பன்னிரண்டுமாதம் கர்ப்பத்திற்றங்கிய ஓர் மகவுதித்தது. அஃது ஒரு பிண்டம்போல் ரூபங்கள் தோற்றாமலிருந்த படியினாலே பார்க்கவரும் அவரது பத்தினியாரும் வெறுப்புற்றவர்களாய் ஆங்கிருந்த ஒரு பாம்பின் புதரின் கீழே போட்டுவிட்டுப் போனார்கள். முட்டை போலிருந்த அந்தப் பிண்டத்தை இரட்சிப்பார் ஒருவருமின்றி இலட்சுமி தேவியார் அனுக்கிரஹத்தாலே சர்வாங்கமும் பெற்று மிகவுஞ்சிசுவான் ஆழ்வார் பசிதாகங்களுக்குக் கீடுபட்டு முலைப்பால்வேண்டி அங்குனே அமுதுக் கொண்டிருக்க, அங்கு ஜகதர்ட்சகனான பரமபதநாதன் எழுந்தருளி பசிதாகந்தீர்த்து தன்னையுங்காட்டி மறைந்தார். ஆழ்வார் அவரை விட்டுப்பிரிந்து சகிக்கமாட்டாமல் மறுபடியும் அழத்தொடங்கினார். அங்கே பிரம்பறுக்க வந்த திருவாளன் என்பான் அவ்வழுகைக் குரலைக் கேட்டு ஓடோடியும் வந்து குழந்தையைக் கண்டு தாவியெடுத்துச் சென்று தன் மனைவியிடங்கொடுத்து தானும் மனைவியும் பிள்ளையவா வுடையவர்களா யிருந்தபடியால் மிகுந்த ஆசையோடு வளர்க்க இச்சைகொண்டார்கள். பிள்ளையாகிய ஆழ்வாரோ பால் முதலியன அருந்துதலின்றி சதா சர்வேஸ்வரனையே தியானித்தவராய் பேசுவதும் அழுவதும் மலமூத்திராதிகளுமில்லாமல் எல்லா அவயவங்களும் பரிபூரணமாய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவ்வாச்சரியத்தை திருமழிசையில் புத்திரனில்லாதிருக்கும் ஒரு கிழவன் கேட்டு ஒரு நாளேனுந் தவறாது பாலமுதங்காய்ச்சி யெடுத்துக்கொண்டு தன் பத்தினியுடன் வந்து ஆழ்வார்க்களித்து அமுது செய்யச்சொல்லி மனப்பூர்த்தியடைந்து வந்தான். ஒருநாள் ஆக்கிழவனுடைய மனோபாவத்தை ஆழ்வார் அறிந்து அன்று அவர்கள் கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்து மிஞ்சுகின்ற பாலை "இதை நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கள் உங்களுக்கு நல்ல புத்திரன் உண்டாவான்" என்று கொடுத்தருள அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து யௌவனத்தையடைந்து ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று அப்பிள்ளைக்கு

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

"கணிகண்ணன்" என்ற திருநாமஞ்சாற்றி எல்லாவிததைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள். பின்பு ஆழ்வாரும் எழுதிருநகூத்திரஞ் சென்றவாறே அஷ்டாங்க யோகாப்பியாசத்தில் மனமாகி அதற்குத் தியானவிஷயமான ஜகதசாரணவஸ்துவை அறிதற்காக இவ்வுலகிலுற்பவித்திருக்கும் பற்பல சமயங்களையும் புக்குணர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து இவைகளில் யாதொரு பசையுமில்லையென்று கழித்து வரும்போது சைவ சமயத்திலும் சில நாளிருந்து "சிவவாக்கியம்" என்ற இந்த பாடல்களைப் பாடி "சிவவாக்கியர்" என்ற நாமந்தரித்து பின்னர் இந்தச் சமயமும் "நிலைநில்லாது" என்று கைவிட்டு, ஸ்ரீ வைஷ்ணவராகி, ஸ்ரீ விஷ்ணு பரமாக திருப்பாகுரங்களைப் பாடி அனேக அற்புதங்களையுஞ் செய்து நாலாயிரத்தெழுநூறு வருஷமிருந்து இவ்வுலகத்தாரை வாழ்வித்தருளினார்.

முற்றுப்பெற்றது.

உ

தெய்வமேதுணை

சீவவாக்கியம் 1000

ஆயிரம் பாடல்

காப்பு

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்

ஆறிரண்டு நூறுதேவ ரன்றுரைத்த மந்திரம்
கரியதோ ரெழுத்தையுன்னி சொல்லுவேன்சிவவாக்கியம்தோஷதோஷ பாவமாய்கை தூரதூரவோடவே
கரியதோர் முகத்தையொத்த கற்பகத்தைக்கைதொழக்
கலைகள் நூல்கள் ஞானமுங் கருத்தில்வந் துதிக்கவே
பெரியபேர்கள் சிறியபேர்கள் கற்றுணர்ந்த பேர்க்கெலாம்
பேயனாகி யோதிடும் பிழைபொறுக்க வேண்டுமே.

தத்வநிலை பரந்தாமனையெனப் பாடியது

பூநிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கண் நின்றநான்குமாய்
தீநிலாயமூன்றுமாய்ச் சிறந்தகாலிரண்டுமாய்
மீநிலாயதொன்றுமாகி வேறுவேறு தன்மையாய்
நீநிலாயவண்ண நின்னையார் நினைக்கவல்லரே. 1ஆறுமாறுமாறுமாயோ ரைந்துமைந்துமைந்துமாய்
ஏறுசீரிரண்டுமூன்று மேழுமாறுமெட்டுமாய்
வேறுவேறுஞானமாகி மெய்யினோடுபொய்யுமாய்
ஊறொடோசையாயவைந்து மாயஆயமாயனே. 2ஐந்து மைந்துமைந்துமாகி யல்லவற்றுளாயமாய்
ஐந்துமூன்றுமொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனே
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி யந்தரத்தனைந்துநின்று
ஐந்துமைந்துமாயநின்னை யாவர்காணவல்லரே. 3மூன்றுமுப்பதாறினோடொ ரைந்துமைந்துமைந்துமாய்
மூன்றுமூர்த்தியாகிமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய்
தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்த் துளக்கமில்விளக்கமாய்
என்றெனாவியுள்மிகுந்த தென்கொலேவெம்மீசனே. 4

சிவவாக்ஷியம் ஆயிரம் பாடல்

- நின்றியங்குமொன்றலா வருக்கடோறும் ஆவியாய்
ஒன்றியுள்கலந்துநின்ற நின்னதன்மையின்னதென்று
என்றும்யார்க்குமெண்ணிறந்த ஆதியாய் நின்னுந்திவாய்
அன்றுநான்முகன் பயந்த வாதிதேவனல்லையே. 5
- நாகமேந்துமேருவெற்பை நாகமேந்துமண்ணினை
நாகமேந்துமாகமாக மாகமேந்துவார்புனல்
மாகமேந்துமங்குல்தீயோர் வாயுவைந்துமைந்துகாத்து
ஏகமேந்திநின்றநீர்மை நின்கணையியன்றதே. 6
- ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியா யுறக்கமோடுணர்ச்சியாய்
ஒன்றிரண்டுகாலமாகி வேலைஞாலமாயினாய்
ஒன்றிரண்டுதீயமாகி யாயனாயமாயனே
ஒன்றிரண்டுகண்ணினானு முன்னையேத்தவல்லனே. 7
- ஆதியானவானவர்க்கு மண்டமாயவப்புறத்து
ஆதியானவானவர்க்கு மாதியானவாதிநீ
ஆதியானளானவாண ரந்தகாலம்நீயுரைத்தி
ஆதியானகாலநின்னை யாவர்காணவல்லரே. 8
- தாதுலாவுகொன்றைமாலை துன்னுசெஞ்சடைச்சிவன்
நீதியால்வணங்குபாத நின்மலாய்நிலாயசீர்
வேதவாணர்கீதவேள்வி நீதியானகேள்வியார்
நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மைநின்கண் நின்றதே. 9
- தன்னுளேதிரைத்தெழும் தரங்கவெண்தடங்கடல்
தன்னுளேதிரைத்தெழுந் தடங்குகின்றதன்மைபோல்
நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவும்திரிபவும்
நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மைநின்கண்நின்றதே. 10
- சொல்லினால்தொடர்ச்சிநீ சொலப்படும்பொருளும்நீ
சொல்லினால்சொலப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ
சொல்லினால்படைக்கநீ படைக்கவந்து தோன்றினார்
சொல்லினால்கருங்கநின் குணங்கள்சொல்லவல்லரே. 11
- உலகுதன்னை நீபடைத்தி யுள்ளொடுக்கிவைத்திமீண்
டுலகுதன்னுளேபிறத்தி யோரிடத்தையல்லையால்
உலகுநின்னொடொன்றிநிற்க வேறுநிற்றியாதலால்
உலகுநின்னையுள்ளகுழல் யாவருள்ளவல்லரே. 12

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

இன்னையென்றுசொல்லலாவ தில்லையாதும்இட்டிடைப்
பின்னையேள்வனென்பருன் பிணக்குணர்ந்தபெற்றியோர்
பின்னையாயகோலமோடு பேருமுருமாதியும்
நின்னையார்நினைக்கவல்லர் நீர்மையால்நினைக்கிலே. 13

தூய்மையோகமாயினாய் துழாயலங்கல்மாலையாய்
ஆமையாகியாழ்கடல் துயின்றவாதிதேவநின்
நாமதேயமின்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும்
சாமவேதகீதனாய் சக்ரபாணியல்லையே. 14

அங்கமாரும்வேதநான்கு மாகிநின்றவற்றுளே
தங்குகின்றதன்மையாய் தடங்கடல்பணத்தலை
செய்கணாகணக்கிடந்த செல்வமல்குசீரினாய்
சங்கவண்ணமன்னமேனி சார்ங்கபாணியல்லையே. 15

தலைக்கணத்துகள் குழம்பு சாதிசோதிதோற்றமாய்
நிலைக்கணங்கள்காணவந்து நிற்றியேலும்நீடிரும்
கலைக்கணங்கள்சொற்பொருள் கருத்தினால்நினைக்கொணா
மலைக்கணங்கள்போலுணர்த்தும் மாட்சிநின்றன்மாட்சியே.

ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திநாலு மூர்த்திநன்மைசேர்
போகமூர்த்தி புண்ணியத்தின் மூர்த்தியெண்ணில் மூர்த்தியாய்
நாகமூர்த்தி சயநமாய்கலங்கடல் கிடந்துமேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ண மென்கொலாதிதேவனே. 17

விடத்தவாயொராயிர மிராயிரம்கண்வெந்தழல்
விடுத்துவீள் விலாதபோகம் மிக்கசோதி தொக்சசீர்
கொடுத்துமேல் விதானமாய் பௌவநீராவணை
படுத்தபாயல் பள்ளிகொள்வ தென்கொல்வேலை வண்ணனே

புள்ளதாகிவேதநான்கு மோதினாய்அதன்றியும்
புள்ளின்வாய்பிளந்துபுட் கொடிப்பிடித்தபின்னரும்
புள்ளையூர்தியாதலா லதென்கொல் மின்கொள்நேமியாய்
புள்ளின்மெம்ப்பகைக் கடல்கிடத்தல் காதலித்ததே. 19

கூசமொன்றுமின்றி மாகணம்படுத்து வேலைநீர்
பேசநின்ற தேவர்வந்து பாடமுன் கிடந்ததும்
பாசம்நின்ற நீரில்வாழு மாயையானகேசவா
ஏசவன்று நீகிடந்த வாறுகூறுதேவனே. 20

சீவவாக்கியம் ஆழிர்ம் பாடல்

அரங்கனே தரங்கநீர் கலங்கவன்று குன்றுகுழ்
மரங்கடேய மாநிலம் குலுங்கமாசுணம்சலாய்.
நெருங்கநீ கடைந்தபோது நின்றகு ரென்செய்தார்
குரங்கையாளு கந்தவெந்தை கூறுதேரவேறிதே. 21

பண்டுமின்றுமேலுமா யோர்பாலனாகி ஞாலமேழும்
உண்டுமண்டியாலிலைத் துயின்றவாதி தேவனே
வண்டுகிண்டு தண்டுழா யலங்கலாய் கலந்தசீர்ப்
புண்டரீகபாவைசேரு மார்யபூமிநாதனே. 22

வானிறத்தோர் சீயமாம் வளைந்தவாளெயிற்றவன்
ஊன்நிறத்து கிர்த்தல மழுத்தனாய்உலாயசீர்
நால்நிறத்த வேதநாவர் நல்லயோகி னால்வணங்கு
பால்நிறக் கடல்கிடந்த பற்பநாபனல்லையே. 23

கங்கைநீர் பயந்தபாத பங்கயத் தெம்மண்ணலே
அங்கையாழி சங்குதண்டு வில்லும்வாளு மேந்தினாய்
சிங்கமாய தேவதேவ தேனுலாவு மென்மலர்
மங்கைமன்னி வாழுமாற்ப ஆழிமேனிமாயனே. 24

வரத்தினில் சிரத்தைமிக்க வாளெயிற்று மற்றவன்
உரத்தினில் கரத்தைவைத் துகிர்த்தலத்தை யூன்றினாய்
இரத்தநீயி தென்னபொய் யிரந்தமன் வயிற்றுளே
கரத்தின் கருத்தை யாவர்காணவல்லர் கண்ணனே. 25

ஆணினோடு பெண்ணுமாகி யல்லவோடு நல்லவாய்
ஊனொடோசை யூறுமாகி யொன்றலாத மாயையாய்
பூணிபேணு மாயனாகிப் பொய்யினோடு மெய்யுமாய்
காணிபேணு மாணியாய்க் கரந்துசென்ற கள்வனே. 26

விண்கடந்த சோதியாய் விளங்குஞான மூர்த்தியாய்
பண்கடந்த தேசமேவு பாவநாச நாதனே
எண்கடந்த யோகினோ டிரந்துசென்று மாணியாய்
மண்கடந்த வண்ணநின்னை யார்மதிக்க வல்லரே. 27

படைத்தபாரிடந் தளந்த துண்டுமிழ்ந்து பௌவநீர்
படைத்தடைத்த திற்கிடந்து முன்கடைந்த பெற்றியோய்
மிடைத்தமாலி மாலிமான் விலங்குகாலனூர்புக
படைக்கலம் விடுத்தபல் படைத்தடக்கை மாயனே. 28

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

பரத்திலும் பரத்தையாதி பெளவநீரணைக்கிடந்து
உரத்திலு மொருத்திதன்னை வைத்துகந்த தன்றியும்
நரத்திலும் பிறத்திநாத ஞானமூர்த்தியாயினாய்
ஒருத்தரும் நினாதுதன்மை யின்னதென்னவல்லரே. 29

வானகமும் மண்ணகமும் வெற்புமேற் கடல்களும்
போனகம் செய்தாலிலைத் துயின்ற புண்டரீகனே
தேனகஞ் செய்தண்ணது மலர்த்துழாய் நன்மாலையாய்
கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவில்லியல்லையே. 30

காலநேமி காலனே கணக்கிலாத கீர்த்தியாய்
ஞாலமேழு முண்டுபுண்டோர் பாலனாயபண்பனே
வேலைவேவ வில்வளைத்த வெல்சினத்தவீரநின்
பாலராய பத்தர்சித்தம் முத்திசெய்யும் மூர்த்தியே. 31

குரக்கினப் படைகொடு குரைகடலின் மீதுபோய்
அரக்கரங் கரங்கவெஞ் சரந்துரந்தவாதிநீ
இரக்கமண் கொடுத்தவற் கிரக்கமொன்றுமின்றியே
பரக்கவைத் தளந்துகொண்ட பற்பபாதனல்லையே. 32

மின்னிரத் தெயிற்றரக்கன் வீழ்வெஞ்சரம்துரந்து
பின்னவற்கருள்புரிந் தரசளித்த பெற்றியோய்
நன்னிறத்தொரின் சொலேழை பின்னைகேள் வமன்னுசீர்ப்
பொன்னிறத்த வண்ணனாய் புண்டரீகனல்லையே. 33

ஆதியாதி யாதிநீயொ ரண்டமாதியா தலால்
சோதியாத சோதிநீ யதுண்மையில் விளங்கினாய்
வேதமாகி வேள்வியாகி விண்ணினோடு மண்ணுமாய்
ஆதியாகி யாயனாய மாயமென்ன மாயமே 34

அம்புலாவு மீனுமாகி யாமையாகி ஆழியார்
தம்பிரானு மாகிமிக்க தன்புமிக்கதன்றியு
கொம்பராவு நுண்மருங்கு லாயர்மாதர் பிள்ளையாய்
எம்பிரானு மாயவண்ண மென்கொலோ வெம்மீசனே. 35

ஆடகத்த பூண்முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்
சாடுதைத்தோர் புள்ளதாவி கள்ளதாய பேய்மகள்
வீடவைத்த வெய்யகொங்கை ஐயபாலமுது செய்து
ஆடகக்கை மாதர்வா யமுதமுண்ட தென்கொலோ. 36

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

காய்த்தநீள விளங்கனி யுதிரத்தெதிர்ந்த பூங்குருந்தம்
சாய்த்துமா பிளந்தகைத் தலத்தகண்ண னென்பரால்
ஆய்ச்சிபாலையுண்டு மண்ணையுண்டு வெண்ணெ யுண்டுபின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டு பண்டொரேன மாயவாமனா. 37

கடங்கலந்தவன்கரி மருப்பொசித்தோர் பொய்கைவாய்
விடங்கலந்த பாம்பின்மேல் நடம்பயின்ற நாதனே
குடங்கலந்த கூத்தனாய் கொண்டல்வண்ண தண்டுழாய்
வடங்கலந்த மாலைமார்ப காலநேமிகாலனே. 38

வெற்பெடுத்து வேலைநீர் கலக்கினாய் அதன்றியும்
வெற்பெடுத்து வேலைநீர் வரம்புகட்டி வேலைகுழ்
வெற்பெடுத்த விஞ்சிசூ ழிலங்கைகட்ட ழித்தநீ
வெற்பெடுத்து மாரிகாத்த மேகவண்ண னல்லையே. 39

ஆனைகாத்தோ ரானைகொன் றதன்றியாயர் பிள்ளையாய்
ஆனைமேத்தியா னெயுண்டி அன்றுகுன்ற மொன்றினால்
ஆனைகாத்து மையரிக்கண் மாதராள் திறத்துமுன்
ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயமென்ன மாயமே. 40

ஆயனாகியாயர் மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்
ஆயநின்னை யாவர்வல்ல ரம்பரத்தொடிம்பராய்
மாயமாய மாயைகொல் அதன்றி வகுத்தலும்
மாயமாய மாக்கினா யுன்மாய முற்றுமாயமே. 41

வேறிசைந்த செக்கர்மேனி நீறணிந்த புண்சடை
கீறுதிங்கள் வைத்தவன் கைவைத்தவன் சிரமிசை
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணந்தனை
ஏறுசென்றடர்த்தவீச பேசகூசமின்றியே. 42

வெஞ்சினத்த வேழவெண் மருப்பொசித் துருத்தமா
கஞ்சனைக் கடிந்துமண் ணளந்துகொண்ட காலனே
வஞ்சனத்து வந்தபேய்ச்சி யாவிபாலுள் வாங்கினாய்
அஞ்சனத்த வண்ணனாய ஆதிதேவனல்லையே. 43

பாலிநீர்மை செம்பொனீர்மை பாசியின்பசும்புறம்
போலிநீர்மை பொற்புடைத்தடத்து வண்டுவிண்டுலா
நீலநீர்மை யென்றிவை நிறைந்தகாலம் நான்குமாய்
மாலினீர்மை வையகம்மறைத்த தென்னநீர்மையே. 44

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- மண்ணுளாய்கொல்லிண்ணுளாய்கொல் மண்ணுளே
மயங்கிநின்று
எண்ணுமெண்ண கப்படாய்சொ லென்னமாயை நின்தமர்
கண்ணுளாய் கொல்சேயைகொ லனந்தன்மேல் கிடந்தவெம்
புண்ணியா புனந்துழாயலங்கலம் புனிதனே. 45
- தோடுபெற்ற தண்டுழா யலங்கலாடு சென்னியாய்
கோடுபற்றி யாழியேந்தி யஞ்சிறைப் புள்ளூர்தியாய்
நாடுபெற்றநன்மை நண்ணமில்லை யேனும்நாயினேன்
வீடுபெற்றிறப் பொடும் பிறப்பறுக்குமா சொலே. 46
- காரொடொத்த மேனிரங்கள் கண்ணவிண்ணின் 'நாதனே
நீரிடத்தராவணைக் கிடத்தியென்பவர் அன்றியும்
ஓரிடத்தை யல்லையெல்லை யில்லையென்ப ராதலால்
சேர்விடத்தை நாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே. 47
- குன்றில்நின் றுவானிருந்து நீள்கடல் கிடந்துமண்
ஒன்றுசென்ற தொண்டையுண்ட தொன்றிடந்து பன்றியாய்
நன்றுசென்றுநாளாவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்தவர்க்கு
அன்றுதேவமைந்தளித்த வாதிதேவனல்லையே. 48
- கொண்டைகொண்டை கோதைமீது தேனுலாவு கூனிகூன்
உண்டைகொண்ட ரங்கவோட்டி யுள்மகிழ்ந்தநாதனார்
நண்டையுண்டு நாரைபேர வாளையாயநீலமே
அண்டைகொண்டு கெண்டைமேயு மன்னுசீ ரரங்கமே. 49
- வெண்டிரைக் கருங்கடல் சிவந்துவேவ முன்னொர்நாள்
திண்டிறல் சிலைக்கைவாளி விட்டவீரர் சேருமூர்
எண்டிசைக் கணங்களு மிறைஞ்சியாடு தீர்த்தநீர்
வண்டிரைத்த சோலைவேலி மன்னுசீரரங்கமே. 50
- சரங்களைத் துரந்து வில்வளைத் துலங்கைமன்னவன்
சிரங்கள் பத்தறுத்துதிர்த்த செல்வர்மன்னுபொன்னிடம்
பரந்துபொன் நிறந்துநுந்தி வந்தலைக்கும்வார்புனல்
அரங்கமென்பர் நான்முகத் தயன்பணிந்த கோயிலே. 51
- பொற்றையுற்ற முற்றல்யானை போரெதிர்த்து வந்ததை
பற்றியுற்று மற்றதன் மருப்பொசித்த பாகனார்
சிற்பெயிற்று முற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்ட ரொன்றினர்
அற்றபற்றர் சுற்றிவாழு மந்தணீ ரரங்கமே. 52

சீவவாக்கியம் ஆரிரம் பாடல்

மோடியோடி லச்சையாய் சாபமெய்தி முக்கணான்
கூடுசேனை மக்களோடு கொண்டுமண்டி வெஞ்சமர்த்
தோடவாணனாயிரம் கரங்கழித் தவாதிமால்
பீடுகோயில்கூடுநீ ரரங்கமென்ற பேரதே. 53

இலைத்தலைச் சரந்துரந் திலங்கைகட்ட ழித்தவன்
மலைத்தலைப் பிறந்திழிந்து வந்துநுந்து சந்தனம்
குலைத்தலைத் திறுத்தெறிந்த குங்குமக் குழம்பினோடு
அலைத்தொழுகு காவிரி யரங்கமேய வண்ணலே. 54

மன்னுமாமலர்க் கிழத்தி வையமங்கை மைந்தனாய்
பின்னுமாயர் பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்த தன்றியும்
உன்னபாத மென்னசிந்தை மன்னவைத்து நல்கினாய்
பொன்னி குழரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே. 55

இலங்கைமன்ன னைந்தொடைந்து பைந்தலைநிலத்துக்
கலங்கவன்று சென்றுகொன்று வெற்றிகொண்ட வீரனே
விலங்குநூலர்வேதநாவர் நீதியானகேள்வியார்
வலங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலு மல்லையே. 56

சங்குதங்கு முன்கைநங்கை கொங்கை தங்கலுற்றவன்
அங்கமங்க வன்றுசென் றடர்த்தெரிந்த வாழியான்
கொங்குதங்கு வார்குழல் மடந்தைமார் குடந்தைநீர்
பொங்குதண் குடந்தையுள் கிடந்தபுண்டரீகனே. 57

மரங்கெடாந் தடர்த்து மத்தயானை மத்தகத்து
உரங்கெடப் புடைத்தோர்கொம் பொசித்துகந்தவுத்தமா
துரங்கம்வாய் பிளந்து மண்ணளந்த பாதவேதியர்
வரங்கொளக் குடந்தையுள் கிடந்தமாலு மல்லையே. 58

சாலிவேலி தண்வயல் தடங்கிடங்கு பூம்பொழில்
கோலமாட நீடுதண் குடந்தைமேய கோவலா
காலநேமி வக்கரன் கரன்முரன் சிரமவை
காலனோடு கூடவில் குனித்தவில்லை வீரனே. 59

செழுங்கொழும்பெரும்பனி பொழிந்திட உயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்துவின் புடைக்கும் வேங்கடத்துள் நின்று
எழுந்திருந்து தேன்பொருந்து பூம்பொழில் தழைக்கொழும்
செழுந்தடங்குடந்தையுள் கிடந்தமா லுமல்லையே. 60

சிவவாக்ரியம் அழகிரம் பாடல்

நடந்த கால்கள் நொந்தவோ நடுங்க ஞாலமேனமாய்
இடந்த மெய்குலுங்கவோ விளங்குமாலவரைச்சுரம்
கடந்தகால் பரந்தகா விரிக்கரைக்குடந்தையுள்
கிடந்த வரறெழுந்திருந்து பேசவாழி கேசனே. 61

கரண்டமாடு பொய்கையுள் கரும்பனைப் பெரும்பழ
புரண்டுவிழவானையாய் குறுங்குடி நெடுந்தகாய்
திரண்ட தோளிரணியன் சினங்கொளாக மொன்றையும்
இரண்டுகூறு செய்தகந்த சிங்கமென்ப துன்னையே. 62

நன்றிருந்து யோகநீதி நண்ணுவார்கள் சிந்தையுள்
சென்றிருந்து தீவினைகள் தீர்த்த தேவதேவனே
குன்றிருந்த மாடநீடு பாடகத்து மூரகத்தும்
நின்றிருந்து வெஃகணைக் கிடந்ததென்ன நீர்மையே. 63

நின்றதெந்தையூரகத் திருந்ததெந்தை பாடகத்து
அன்று வெஃகணைக்கிடந்த தென்னிலாத முன்னெலாம்
அன்றுநான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்
நின்றதுமிருந்ததும் கிடந்ததுமென் நெஞ்சுளே. 64

நிற்பதுமோர் வெற்பகத் திருப்பவிண் கிடப்பதும்
நற்பெருந் திரைக்கடலுள் நானிலாத முன்னெலாம்
அற்புதனனந்தசாயன னாதிபூதன் மாதவன்
நிற்பதுமிருப்பதுங் கிடப்பதுமென நெஞ்சுளே. 65

இன்றுசாதல் நின்றுசாத லன்றியாரும் வையகத்து
ஒன்றிநின்று வாழ்தலின்மை கண்டுநீச ரென்கொலோ
அன்றுபா ரளந்துபாத போதையுன்னி வானின் மேல்
சென்றுசென்று தேவரா யிருக்கிலாத வண்ணமே. 66

சண்டமண்டலத்தினூடு சென்று வீடுபெற்றுமேல்
கண்டுவிடி லாதகாத லின்பம் நாளுமெய்துவீர்
புண்டரீ கபாதபுண்ணிய கீர்த்திநுஞ் செவிமடுத்
துண்டுநும் முறுவினைத் துயருள் நீங்கியுய்மினோ. 67

முத்திறத்து வாணியத் திரண்டிலொன்று நீசர்கள்
மத்தராய் மயங்குகின்ற திட்டதிலிறந்துபோந்
தெத்திறத்து முய்வதோ ருபாயமில்லையுய்குறில்
தொத்திறுத்த தண்டுழாய் நன்மாலை வாழ்த்திவாழ்மினோ. 68

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

காணிலுமுருப்பொலார் செவிக்கினாத கீர்த்தியார்
பேணிலும் வரந்தர மிடுக்கிலாத தேவரை
ஆணமென்றடைந்து வாழும் ஆதர்காள் எம்மதிபால்
பேணிநும் பிறப்பெனும் பிணக்கறுக்க கிற்றிரே. 69

குந்தமோடு குலம்வேல்கள் தோமுரங்கள் தண்டுவாள்
பந்தமான தேவர்கள் பரந்து வானகமுற
வந்தவாண னீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத் துணித்தநாள்
அந்தவந்த வாகுல மமரரேயறிவரே. 70

வண்டுலாவு கோதைமாதர் காரணத்தினால் வெகுண்டு
இண்டவாண னீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத்துணித்தநாள்
முண்டநீறன் மக்கள்வெப்பு மோடியங்கி யோடிடக்
கண்டுநாணி வாணனுக் கிரங்கினா னென்மாயனே. 71

போதில் மங்கைபூதலக் கிழத்தி தேவியன்றியும்
போதுதங்கு நான்முகன்மக னவன்மகன்சொலில்
மாதுதங்கு கூறன்ஏற தூர்தியென்று வேதநூல்
ஓதுகின்ற துண்மையல்ல திலலைமற் றுரைக்கிலே. 72

மரம்பொதச் சரந்துரந்து வாலிவீழ முன்னொர்நாள்
உரம்பொதச் சரந்துரந்த வும்பராளி யெம்பிரான்
வரம்குறிப்பில் வைத்தவர்க் கலாது வானமாளிலும்
நிரம்பிநீடு போதமெத் திறத்தும் யார்க்குமில்லையே. 73

அறிந்தறிந்து வாமன னடியினை வணங்கினால்
செறிந்தெழுந்த ஞானமோடு செல்வமும் சிறந்திடும்
மறிந்தெழுந்த தெண்டிரையுள் மன்னுமாலை வாழ்த்தினால்
பறிந்தெழுந்து தீவினைகள் பற்றறுதல் பான்மையே. 74

ஒன்றிநின்றிநல் தவம்செய் தாழீயூழி தோறெலாம்
நின்றுநின்றவன் குணங்க ளுள்ளியுள்ளம் தூயராய்
சென்றுசென்று தேவதேவ ரும்பரும்பரும்பராய்
அன்றியெங்கள் செங்கண்மாலை யாவர்காணவல்லரே. 75

புன்புல வழியடைத் தரக்கிலச் சினைசெய்து
நன்புல வழிதிறந்து ஞானநற்சுடர் கொளீஇ
என்பிலெளகி நெஞ்சருகி யுள்கனிந்தெழுந் ததோர்
அன்பிலன்றி யாழியாணை யாவர் காணவல்லரே. 76

சீவனாக் கியம் ஆயிரம் பாடல்

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயோ ரேழுமேழு மேழுமாய்
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனை
எட்டினாய பேதமோ டிறைஞ்சி நின்றவன்பெயர்
எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர்வான மாளவே. 77

சோர்விலாதகாதலால் துடக்கறா மனத்தராய்
நீரராவிணைக் கிடந்த நின்மலன் நலங்கழல்
ஆர்வமோடிறைஞ்சினின் றவன்பெயரெட்டெழுத்தும்
வாரமாகவோதுவார்கள் வல்லார்வான மாளவே. 78

பத்தினோடு பத்துமா யொரேழினோ டொரொன்பதாய்
பத்தினான் திசைக்கணின்ற நாடுபெற்ற நன்மையாய்
பத்தினாய தோற்றமோ டொராற்றல் மிக்கவாதிபால்
பத்தராம வர்க்கலாது முத்திமுற்ற லாகுமே. 79

வாசியோகி நேசமின்றி வந்தெதிர்ந்ததே நுகன்
நாசமாகி நாளுலப்ப நன்மைசேர் பனங்கனிக்கு
வீசுமேல் நிமிர்ந்ததோளி லில்லையாக்கினாய் கழற்கு
ஆசையாம வர்க்கலா லமர ராகலாகுமே. 80

கடைந்த பாற்கடல்கிடந்து காலநேமியைக் கடிந்து
உடைந்த வாவிதன்றனக் குதவவந்தி ராமனாய்
மிடைந்தவேழ் மரங்களு மடங்கவெய்து வேங்கடம்
அடைந்தமால் பாதமேயடைந்து நாளும் முய்ம்மினோ. 81

எத்திறத்து மொத்துந் ன் றுயர்ந்துயர்ந்த பெற்றியோய்
முத்திறத்து மூரிநீர ராவணைத் துயின்றநின்
பத்து றுத்தசிந்தையோடு நின்று பாசம்விட்டவர்க்கு
எத்திறத்து மின்பமிங்கு மங்குமெங்கு மாகுமே. 82

மட்டுலாவு தண்டுழா யலங்கலாய் புலன்கழல்
விட்டுவீள்விலாத போகம் விண்ணில் நண்ணியேறினும்
எட்டினோடி ரண்டெனும் கயிற்றினால் மனந்தனைக்
கட்டிவீட்டிலாதுவைத்த காதலின் பமாகுமே. 83

பின்பிறக்க வைத்தனன்கொ லன்றிநின்று தன்கழற்கு
அன்புறைக்க வைத்தநா லறிந்தனன் கொலாழியான்
தன்திறன்தொ ரன்பிலா வறிவிலாத நாயினேன்
என்திறத்தி லென்கொலெம் பிரான்குறிப்புள் வைத்ததே. 84

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

நச்சராவணைக் கிடந்த நாதபாத போதினில்
வைத்தசிந்தை வாங்குவித்து நீங்குவிக்க நீயினம்
மெய்த்தன் வல்லையாதா லறிந்தனன் நின்மாயமே
உய்த்துநின் மயக்கினில் மயக்கலென்னை மாயனே. 85

சாடுசாடு பாதனே சலங்கலந்த பொய்கைவாய்
ஆடரவின் வன்பிடர் நடம்பயின்ற நாதனே
கோடுநீடு கையசெய்ய பாதநாளு முள்ளினால்
வீடநாக மெய்செயாத வண்ணமென்கொல் கண்ணனே. 86

நெற்றிபெற்ற கண்ணன்விண்ணி னாதனோடு போதினமேல்
நற்றவத்து நாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர்
கற்றபெற்றி யால்வணங்கு பாதநாத வேதநின்
பற்றலாலோர் பற்றுமற்ற துற்றிலே னுரைக்கிலே. 87

வெள்ளைவேலை வெற்புநாட்டி வெள்ளெயிற்ற ராவளாய்
அள்ளலாக் கடைந்தவன் றவருரைக்கொ ராமையாய்
உள்ளநோய்கள் தீர்மருந்து வானவர்க்களித்தஎம்
வள்ளலாமை யன்றிமற்றோர் தெய்வம்நன்மதிப்பனே. 88

பார்மிகுத்தபாரமுன் னொழிச்சு வானருச்சுனன்
தேர்மிகுத்த மாயமாக்கி நின்றுகொன்று வென்றிசேர்
மாரதர்க்கு வான்கொடுத்து வையமைவர் பாலதாம்
சீர்மிகுத்த நின்னலாலோர் தெய்வம் நான்மதிப்பனே. 89

குலங்களாய வீரிரண்டி லொன்றிலும் பிறந்திலேன்
நலங்களாய நற்கலைகள் நாலிலும் நவின்றிலேன்
புலன்களைந்தும் வென்றிலேன் பொறியிலேன் புனிதநின்
இலங்குபாதமன்றி மற்றோர் பற்றிலே னெம்மீசனே 90

பண்ணுலாவு மென்மொழிப் படைத்தடங்கணாள் பொருட்டு
எண்ணிலா வரக்கரை நெருப்பினால்நெருக்கினாய்
கண்ணலாலோர் கண்ணிலேன் கலந்த சுற்றம்மற்றிலேன்
எண்ணிலாத மாயநின்னை யென்னுள் நீக்கலென்றுமே. 91

விடைக்குலங்களேழ டர்த்து வென்றிவேல் கண்மாதரார்
கடிக்கலந்த தோள்புணர்ந்த காலியாய் வேலைநீர்
படைத்தடைத்த திற்கிடந்து முன்கடைந்து நின்றனக்கு
அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்ன வேண்டுமே. 92

சீனவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சுரும்பரங்கு தண்டுழாய் துதைந்தலர்ந்த பாதமே
விரும்பிநின் றிறைஞ்சுவேற் கிரங்க அரங்கவாணனே
சுரும்பிருந்த கட்டியே கடல்கிடந்த கண்ணனே
இரும்பரங்க வெஞ்சரம் துரந்த வில்லிராமனே. 93

ஊனின் மேயவாவிநீ உறக்கமோ டுணர்ச்சிநீ
ஆனில்மேய வைந்துநீ அவற்றுள் நின்றதாய்மை
வானினோடு மண்ணுமநீ வளங்கடற் பயனும்நீ
யானும்நீய தன்றியெம் பிராலும்நீயி ராமனே. 94

அடக்கரும் புலன்கள் ஐந்தடக்கியாசையாமவை
துடக்கறுத்து வந்துநின் தொழிற்கணின்ற வென்னைநீ
விடக்கருதி மெய்செயாது மிக்கோ ராசையாக்கிலும்
கடல்கிடந்த நின்னலாலோர் கண்ணிலெனம்மண்ணலே. 95

வரம்பிலாத மாயமாய வையமேழும்மெய்மையே
வரம்பிலாழி யேத்திலும் வரம்பிலாத கீர்த்தியாய்
வரம்பிலாத பல்பிறப் பறுத்துவந்து நின்கழல்
பொருந்துமா திருந்தநீ வரஞ்செய்புண்டரீகனே. 96

வெய்யவாழி சங்குதண்டு வில்லும்வாளு மேந்துசீர்க்
கையசெய்ய போதில்மாது சேரமார்ப நாதனே
ஐயிலா யவாக்கைநோ யறுத்துவந்து நின்னடைந்து
உய்வதோ ருபாயம்நீ யெனக்குநல்க வேண்டுமே. 97

மறம்துறந்து வஞ்சமாற்றி யைம்புலன்க ளாசையும்
துறந்துநின் கணாசையே துடர்ந்துநின்ற நாயினேன்
பிறந்திறந்து பேரிடர்ச் சுழிக்கணின் றுநீங்குமா
மறந்திடாது மற்றெனக்கு மாயநல்க வேண்டுமே. 98

காட்டினான் செய்வல்வினைப் பயந்தனால்தனந்தனை
நாட்டிவைத்து நல்லவல்ல செய்யவெண்ணினாரென
கேட்டதன்றி யென்னதாவி பின்னைகேள்வநின்னொடும்
பூட்டிவைத்த வென்னைநின்னுள் நீக்கல்புவை வண்ணனே.

பிறப்பினோடுபேரிடர்ச் சுழிக்கண்நின்றும் நீங்குமஃது
இறப்பவைத்தனானநீ சரைக்கரைக்கொடேற்றுமா
பெறற்கரியநின்னபாத பத்தியானபாசநம்
பிறற்கரியமாயனே யெனக்குநல்க வேண்டுமே. 100

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி ஏமநீர்நிறத்தமா
வரந்தரும்திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்மன்னுசீர்
பரந்தசிந்தை யொன்றிநின்று நின்னபாதபங்கயம்
நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீநினைக்கவேண்டுமே. 101
- விள்விலாதகாதலால் விளங்குபாத போதில்வைத்து
உள்ளுவேனதானநோ யொழுக்குமாதெழிக்குநீர்
பள்ளிமாயபன்றியாய வென்றிவீர குன்றினால்
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்த தோன்றலொன்று சொல்லிடே. 102
- திருக்கலந்து சேருமார்ப தேவதேவதேவனே
இருக்கலந்தவேதநீதி யாகிநின்றநின்மலா
கருக்கலந்த காளமேக மேனியாயநின்பெயர்
உருக்கலந்தொழிவிலா துரைக்குமாறுரைசெயே. 103
- கடும்வந்தன்வக்கரன் கரன்முரன்சிரமவை
இடந்துகூறுசெய்தபல் படைத்தடக்கைமாய்னே
கிடந்திருந்து நின்றியங்கு போதும்நின்னபொற்கழல்
துடர்ந்துவீள்விலாததோர் துடர்ச்சிநல்கவேண்டுமே. 104
- மண்ணையுண்டுமிழ்ந்துபின் னிரந்துகொண்டளந்துமண்
கண்ணுளல்லதில்லையென்று வென்றகாலமாயினாய்
பண்ணைவென்றவின் சொல்லங்கை கொங்கைதங்குபங்சயங்
கண்ணநின்னவண்ணமல்ல தில்லையெண்ணும் வண்ணமே. 105
- கறுத்தெதிர்ந்த காலநேமி காலனோடுகூடஅன்
றுத்தவாழிசங்கு தண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய்
தொறுக்கலந்தவுனகஃ தொழிக்கவன்று குன்றம்முன்
பொறுத்தநின் புகழ்க்கலாலோர் நேசமில்லை நெஞ்சமே. 106
- காய்சினத்தகாசி மன்னன் வக்கரன்பவண்டிரன்
மாசிளத்தமாலிமான் சுமாலிகேசிதேநுகன்
நாசமுற்று வீழநாள் கவர்ந்தநின் கழற்கலால்
நேசபாசமெத்திறத்தும் வைத்திடே னெம்மீசனே. 107
- கேடில்சீர்வரத்தனாய்க் கெடும்வரத்தயனரன்
நாடினோடு நாட்டமாயி ரத்தன்நாடு நண்ணினும்
வீடதானபோகமெய்தி வீற்றிருந்த போதிலும்
கூடுமாசையல்லதொன்று கொள்வனோ குறிப்பிலே. 108

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினாய் சுருங்கியும்
பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்து பெற்றியோய்
செருக்குவார்கள் தீக்குணங்கள் தீர்த்த தேவதேவனென்று
இருக்குவாய் முனிக்கணங்க யேத்தயானு மேத்தினேன். 109

தூயனாயுமன்றியும் சுரும்புலாவதண்டுழாய்
மாயநின்னை நாயினேன் வணங்கி வாழ்த்துமீதெலாம்
நீயநின்குறிப்பினிற் பொறுத்து நல்குவேலைநீர்
பாயலோடுபத்தர் சித்தம் மேயவேலை வண்ணனே. 110

வைதுநின்னை வல்லவா பழுத்தவர்க்கும் மாறில்போர்
செய்து நின்னசெற்றதீயில் வெந்தவர்க்கும் வந்துன்னை
எய்தலாகு மென்பராத லாலெம்மாய தாயினேன்
செய்த குற்றம் நற்றமாகவே கொள்ளுலநாதனே. 111

வாள்களாகி நாள்கள் செல்ல நோய்மை குன்றிமூப்பெய்தி
மாளுநாளதாதலால் வணங்கி வாழ்த்தென் நெஞ்சமே
ஆளதாகு நன்மையென்று நன்குணர்ந்ததன்றியும்
மீள்விலாத போகம்நல்க வேண்டுமும் மாலபாதமே. 112

சலங்கலந்த செஞ்சடைக் கறுத்த கண்டன் வெண்டலை
புலன்கலங் கவுண்டபாத கத்தன் வன்றுயர்கெட
அலங்கல்மார் வில்வாசநீர் கொடுத்தவ நடுத்தசீர்
நலங்கொள் மாலை நண்ணும்வண்ண மெண்ணுவாழி நெஞ்சமே 113

ஈனமாய வெட்டுநீக்கி யேதமின்றி மீதுபோய்
வானமாள வல்லையேல் வணங்கி வாழ்த்தென் நெஞ்சமே
ஞானமாகி நாயிறாகி ஞாலமுற்றுமோ ரெயிற்று
ஏனமாயிடந்த மூர்த்தி யெந்தை பாதமெண்ணியே. 114

அத்தனாகி யன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய்
ஓத்தொவ்வாத பல்பிறப் பொழித்து நம்மையாட் கொள்வான்
முத்தனார் முகுந்தனார் புகுந்து நம்முள் மேவினார்
எத்தினாலிடர்க்கடல் கிடத்தியேழை நெஞ்சமே. 115

மாறுசெய்த வாளரக்கன் நாளுவப்ப அன்றிலங்கை
நீறுசெய்து சென்று கொன்று வென்றிகொண்ட வீரனார்
வேறுசெய்து தம்முளென்னை வைத்திடாமையால் நமன்
கூறுசெய்து கொண்டிருந்த குற்றமெண்ண வல்லனே. 116

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- அச்சம் நோயொடல்லல்பல் பிறப்ப வாயமூப்பிவை
வைத்தசிந்தை வைத்தவாக்கை மாற்றி வானிலேற்றுவான்
அச்சதன நந்தகீர்த்தி யாதியந்த மில்லவன்
நச்ச நாகணைக்கிடந்த நாதன் வேதகீதனே. 117
- சொல்லினும் தொழிற்கணும் துடக்கறாவதன்பினும்
அல்லுநன் பகலினோடு மானமாலை காலையும்
வல்லிநான் மலர்க்கிழத்தி நாதபாத பேர்தினை
புல்லியுள்ளம் வீள்விலாது பூண்டு மீண்டதில்லையே. 118
- பெர்ன்னி குழரங்கமேய புவைவண்ண மாயகேள்,
என்னதாவியென்னும் வல்வினையினுள் கொழுந்தெழுந்து
உன்னபாவ மென்னநின்ற வொண்கடர்க் கொழுமலர்
மன்னவந்து பூண்டுவாட்ட மின்றியெங்கும் நின்றதே. 119
- இயக்கறாதபல் பிறப்பிலென்னை மாற்றியின்று வந்து
உயக்கொள் மேகவண்ண நண்ணியென்னி லாயதன்னுளே
மயக்கினான்றன் மன்னுசேர்தி யாதலாலென்னா விதன்
இயக்கலா மறுத்தறாதவின்ப வீடுபெற்றதே. 120
- அந்திகால முச்சிமுன்று மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
சந்திதர்ப்பணங்களுந் தபங்களுஞ் செபங்களும்
சிந்தைமேவு ஞானமுந் தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
எந்தை ராமராமராம ராமவென்னு நாமமே. 121
- கதாவுபஞ்ச பாதகங்களைத் துரந்தமந்திரம்
இதாமிதாம் தல்லவென்று வைத்துழலு மேழைகள்
சதாவிடாமலோதுவார் தமக்கு நல்ல மந்திரம்
இதாமிதாம் ராமராம ராமவென்னும் நாமமே. 122
- நானதேது நீயதேது நடுவினின்றதேதடா
கோனதே துகருவதேது கூறிடுங்குலாமரே
ஆனதேது வழிவதேது வப்புறத்திலப்புறம்
ஈனதேது ராமராம ராமவென்ற நாமமே. 123
- ஆனவஞ்செழுத்துளே யண்டமும் கண்டமும்
ஆனவஞ்செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
ஆனவஞ்செழுத்துளே யகாரமும் காரமும்
ஆனவஞ்செழுத்துளே யடங்கலாவலுற்றதே. 124

சீவ்வாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஓடியோடி யோடியோடியுட் கலந்த சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட்களுங் கழிந்துபோய்
வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி யெண்ணிறந்த கோடியே. 125

உருத்தரித்த நாடியிலொடுங்குகின்ற வாயுவை
கருத்தினாலிருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லிரேல்
விருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்
அருட்டரித்த நாதர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. 126

வடிவுகண்டு கொண்ட பெண்ணை மற்றொரு வனத்தினால்
விடுவனோவனாருயிரை வெட்டவேனுமென்பனே
நடுவன் வந்தழைத்தபோது நானுமிந்த நல்லுடல்
சுடலைமட்டுங் கொண்டுபோய்த் தோட்டிகைக் கொடுப்பரே.

என்னிலேயிருந்த தொன்றை யானறிந்ததில்லையே
என்னிலேயிருந்த தொன்றை யானறிந்து கொண்டபின்
என்னிலேயிருந்த தொன்றை யாவர்காண வல்லிரோ
என்னிலேயிருந்திருந்து யானுணர்ந்து கொண்டேனே. 128

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாதுவேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்ற மாய்கைமாய்கையை
அனைத்து மாயகண்டமா யனாதி முன்னனாதியாய்
எனக்குள் நீயுனக்குள் நானிருக்கு மாறதெங்ஙனே. 129

மண்ணும்நீ விண்ணும்நீ மறுகடல்களேழும்நீ
எண்ணும்நீ எழுத்தும்நீ யிசைந்த பண்ணெழுத்தும்நீ
கண்ணும்நீ மணியும்நீ கண்ணுளாடும்பாவைநீ
நண்ணுநீர்மை நின்றபாதம் நண்ணுமாறருளிடாய். 130

அரியுமல்லவயனுமல்ல வப்புறத்திலப்புறம்
கருமை செம்மை வெண்மையைக் கடந்துநின்ற காரணம்
பெரியதல்லசிறியதல்ல பற்றுமின்கள் பற்றுமின்கள்
துரியமுங் கடந்துநின்ற தூரதூர தூரமே. 131

சாத்திரங்களோதுகின்ற சத்தநாத பட்டரே
வேத்திரைப்பு வந்தபோது வேதம் வந்துதவுமோ
மாத்திரைப் போதும்முளே மறித்து நோக்கவல்லிரேல்
சாத்திரப் பற்றோய்களோது சத்திமுத்தி சித்தியே. 132

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

தாரந்தாரந்தாரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்
பாரும் விண்ணுமெங்குமாய் பரந்தமெம்ப்பராபரம்
ஊருநாடுகாடெலா முழுன்று தேடுமுமைகாள்
நேரதாகவும் முளையறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 133

நாலுவேத மோதுவீர் ஞானபாதமறிகிலீர்
பாலு நெய் கலந்தவாறு பாவிகாளறிகிலீர்
ஆலமுண்ட கண்டனாரகத்து ளேயிருக்கவே
காலனென்று சொல்லுவீர் கனாவிலும் மதில்லையே. 134

வித்திலாத சம்பிரதாய மேலுமில்லை கீழுமில்லை
தச்சிலாத மாளிகை சமைந்தவாற தெங்ஙனே
பெற்றதாகை விற்றடுமை கொள்ளுகின்ற பேதைகாள்
சித்திலாதபோது சீவனில்லை யில்லையிலையே. 135

அஞ்சுமுணு மெட்டடா வநாதியான மந்திரம்
நெஞ்சிலே நினைந்து கொண்டு நூறுருச் செபிப்பிரேல்
பஞ்சமான பாதகங்க னூறுகோடி செய்யினும்
பஞ்சபோல் பறக்குமென்று நான்மறைகள் பன்னுமே. 136

அண்ட வாசலாயிரம்ப்ர சண்டவாசலாயிரம்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யானவாசலாயிரம்
இந்த வாசலேழைவாச லேகபோகமான வாசல்
எம்பிரானிருக்கும் வாச லியாவர் காணவல்லரே. 137

சாமம் நாலுவேதமுஞ் சகல சாத்திரங்களும்
ஏமஜாம போதினும் யிரைவனையரிகிலீர்
காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே யுணர்ந்தபின்
ஊனமற்ற காயமா யிருப்பனெங்குளீசனே. 138

சங்கிரண்டு தாரையொன்று சன்னபின்னலாகையால்
மங்கிமாளுதே யுலகில் மானிடங்க ளெத்தனை
சங்கிரண்டையுந் தவிர்ந்து தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைமங்கை பங்கரோடு கூடி வாழலாகுமே. 139

தங்கமொன்றுரூபம்வேறு தன்மையானவாறுபோல்
செங்கண்மாலுமீசனுஞ் சிறந்திறந்த தெம்முளே
விங்களங்கள் பேசுவார் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்ற நாமம் நாமமிந்த நாமமே. 140

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அஞ்செழுத்திலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலே வளர்ந்து
அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிகாள்
அஞ்செழுத்தி லோரெழுத் தறிந்துகூற வல்லிரால்
அஞ்சலஞ்சலென்று நாத னம்பலத்தி லாடுமே. 141

அஞ்சமஞ்ச மஞ்சமே யனாதியான தஞ்சமே
பிஞ்சுபிஞ்சு தல்லவோ பித்தர்காள் பிதற்றுநீர்
நெஞ்சிலஞ்சு கொண்டுநீர் நின்றுநோக்க வல்லிரேல்
அஞ்சமில்லை யாறுமில் லனாதியான தொன்றுமே. 142

நீளவீடுகட்டுநீர் நெடுங்கதவு சாத்துநீர்
வாழவேணு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே
காலனோலை வந்தபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. 143

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நடுவாகையி லோலைவந்தழைத் திடில்
ஒடுபெற்ற தவ்விலை பொறாது காணுமுடலமே. 144

ஓடமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஓடமுள்ள போதெலா முறுதி பண்ணிக் கொள்ளலாம்
ஓடமுமுடைந்த போது வொப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோணுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 145

அண்ணலே யனாதியே யனாதி முன்னனாதியே
பெண்ணுமானு மொன்றலோ பிறப்பதற்கு முன்னெலாம்
கண்ணிலாணி சுக்கிலங் கருதியோங்கு நாளிலே
மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்ஙனே. 146

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்க ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
சண்டையாற் படித்தெறிந்த சமயநூற்க ளெத்தனை
சாமிசாமியெனத் தொழுது தண்டனிட்ட தெத்தனை. 147

மிண்டராய்த் திரிந்தபோ திரைத்த நீர்களெத்தனை
மீளவுஞ்சிவாலயங்கள் சூழவந்த தெத்தனை
அண்டர்கோனிருப்பிட மறிந்துணர்ந்த ஞானிகள்
கண்டகோயில் தெய்வமென்று கையெடுப்பதில்லையே. 148

சிவவாக்கியம் ஆழ்வரம் பாடல்

நெருப்பைமூட்டி நெய்யைவிட்டு நித்தநித்த நீரிலே
விருப்பமோடு நீர்குளிக்கும் வேத வாக்கியங்களும்
நெருப்பு நீருமும்முளே நினைந்து கூறவல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்து கூடலாகுமே. 149

பாட்டிலாத பரமனைப் பரமலோகநாதனை
நாட்டிலாத நாதனை நாரிபங்கர் பாகனை
கூட்டிமெள்ள வாய்புதைத்து குணுகுணுத்த மந்திரம்
வேட்டகாரர் குசுகுசப்பு கூப்பிடாய் முகிஞ்சதே. 150

செய்யதெங்கிலேயிளநீர் சேர்ந்த காரணங்கள் போல்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டனன்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கெர்ண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தர்முன்னம் வாய்திறப்பதில்லையே. 151

மாறுபட்டு மணிதுலக்கி வண்டினெச்சில் கொண்டுபோய்
ஊறுபட்ட கல்லின்மீதே யூற்றுகின்ற மூடரே
மாறுபட்ட தேவரு மறித்துநோக்கு மென்னையும்
கூறுபட்டு தீர்க்கவோ குருக்கள்பாதம் வைத்ததே. 152

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலுங் குளங்களுங் கும்பிடுங் குலாமரே
கோயிலு மனத்துளே குணங்களு மனத்துளே
ஆவதுமழிவது மில்லையில்லை யில்லையே. 153

செங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்த சாதிலிங்கமும்
செம்பிலே திராவிலுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்
உன்பதமறிந்து நீரும்மை நீரறிந்தபின்
அம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல் பாடலாகுமே. 154

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகள்
பூசையுன்ன தன்னிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்
ஆதிபூசை கொண்டதோ வனாதிபூசை கொண்டதோ
ஏதுபூசை கொண்டதோ வின்னதென் றியம்புமே. 155

இருக்குநாலு வேதமு மெழுத்தமவே யோதினும்
செருக்கநீறு பூசினும் பிதற்றினும் பிரானிரான்
உருக்கி நெஞ்சையுட்கலந்து வுண்மை கூறவல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்து கூடலாகுமே. 156

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

கலத்தில் வார்த்துவைத்தநீர் கடுத்த தீழுடுக்கினால்
கலத்திலே கரந்ததோ கடுத்த தீகுடித்ததோ
நிலத்திலே கரந்ததோ நீள்விகம்பு கொண்டதோ
மனத்தின்மாயை நீக்கிலே மனத்துளே கரந்ததே. 157

பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா
இறைச்சி தோலெலும்பினு மிலக்க மிட்டிருக்குதோ
பறைச்சிபோகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுத்து பாறுமும்முளே. 158

வாயிலே குடித்தநீரை யெச்சிலென்று சொல்குநீர்
வாயிலே குதப்புவேதம் மெனப்படக் கடவதோ
வாயிலெச்சில் போகவென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்காள்
வாயிலெச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே. 159

ஓதுகின்ற வேதமெச்சி லுள்ளமந்திரங்க ளெச்சில்
போதகங்களான தெச்சில் பூதலங்களேழு மெச்சில்
மாதிருந்தவிந்து வெச்சில் மதியுமெச்சிலொலியு மெச்சில்
ஏதிலெச்சிலில்லதில்லை யில்லையிலை யில்லையே. 160

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெங்ஙனே
பிறந்து மண்ணிறந்தபோ யிருக்குமாற தெங்ஙனே
குறித்துநீர் சொலாவிடிற் குறிப்பிலாத மாந்தரே
அறுப்பனே செவியிரண்டு மஞ்செழுத்து வாளினால் 161

அம்பலத்தை யம்புகொண் டசங்கென்றாலசங்குமோ
கம்பமற்ற பாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியை யிருளும் வந்தணுகுமோ
செம்பொனம் பலத்துளே தெளிந்ததே சிவாயமே. 162

சித்தமேது சிந்தையேது சீவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சோதி பேதமற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந்திரங்களேது
வித்திலாத வித்திலே யின்னதென் றியம்புமே. 163

சித்தமற்று சிந்தையற்று சீவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேத மற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந்திரங்களும்
வித்தைவித்தை யீன்றவித்தில் விளைந்ததே சிவாயமே. 164

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- 9
- சாதியாவதேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாசலென்றலோ பூதமைந்து மொன்றலோ
காதில்வாளி காரைகம்பி பாடகம் பொன்னொன்றலோ
சாதிபேத மோதுகின்ற தன்மையென்ன தன்மையே. 165
- கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணை மோர்புகா
துடைந்துபோன சங்கினோசை யுயிர்களுமுடற்புகா
விரிந்த பூவுதிர்ந்தகாயு மீண்டுபோய் மரம்புகா
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே. 166
- தரையினிற் கிடந்தபோ தன்றுதூமை யென்றிலீர்
துரையறிந்து நீர்குளித்த தன்று தூமையென்றிலீர்
பறையறைந்து நீர்பிறந்த தன்றுதூமையென்றிலீர்
புறையிலாத வீசரோடு பொருதுமாற தெங்ஙனே. 167
- தூமைதூமை யென்றுநீர் துவண்டலையு மேழைகாள்
தூமையான பெண்ணிருக்க தூமைபோன தெவ்விடம்
ஆமைபோல முழிகிவந் தனேக வேதமோதுவீர்
தூமையுந் திரண்டுருண்டு சொற்குருக்க ளானதே. 168
- சொற்குறுக் களானதுஞ் சோதிமேனி யானதும்
மெய்க்குருக்களாயினும் வேண்புசை செய்கினும்
சற்குருக்களாயினுஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லினும்
மெய்க்குருக்களாயினுந் திரண்டுருண்ட தூமையே. 169
- கைவடங்கள் கொண்டுநீர் கண்சிமிட்டி நிற்கிறீர்
எவ்விடங்கள்கண்டுநீ ரெண்ணியெண்ணி பார்க்கிறீர்
பொய்யுணர்ந்த சிந்தையைப் பொருந்தினோக்கவல்லிரேல்
மெய்கடிந்ததும்முளே விளைந்து கூறலாகுமே. 170
- ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்துமாறுபோல்
மாடுகாட்டியென்னை நீ மதிமயக்கலாகுமோ
கோடுகாட்டியானையைக் கொன்றுரித்தகொற்றவா
வீடுகாட்டியென்னைநீ வெளிப்படுத்தவேணுமே. 171
- இடதுகண்கள் சந்திரன் வலது கண்கள்கூரியன்
இடக்கை சங்குசக்கரம் வலக்கை சூலமான்மழு
எடுத்தபாதம்நீண்மூடி யெண்டிசைக் குமப்புறம்
உடல்கலந்து நின்றமாயம் யாவர்காணவல்லரோ. 172

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

நாழியுப்பு நாழியுப்பு நாழியானவாறுபோல்
ஆழியோனுமீசனு மமர்ந்து வாழ்ந்திருந்திடம்
எருதிலேறுமீசனு மியங்குசக்ரதரனையும்
வேறுகூறுபேசுவார் வீழ்வர்வீணரகிலே. 173

தில்லைநாயகனவன் திருவரங்கனுமவன்
எல்லையானபுவனமு மேகமூர்த்தியானவன்
'பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்துமாய்வரே. 174

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்பனெம்பிரான்
முத்தியான வித்துளே முளைத்தெழுந்தவச்சுடர்
சித்தமுந்தெளிந்து வேத கோயிலுந்திறந்தபின்
அத்தனாடல் கண்டபின் னடங்கலாடல்காணுமே. 175

உற்ற நூல்களும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்துபாடுவீர்
பற்றறுத்து நின்றநீர் பராபரங்கருதிலீர்
செற்றமாவையுள்ளரைச் செருக்கறுத்திருத்திடில்
சுற்றமாகவும்முளே சோதியென் றும்வாழுமே. 176

போதடாவெழுந்ததும் புனலதாகி வந்ததும்
தாதடாபுகுந்ததும் தானடா விளைந்ததும்
ஓதடா வஞ்சமுன்று மொன்ற தானவக்கரம்
ஓதடாவிராமராம ராமமென்னு நாமமே. 177

அகாரமென்ற வக்கரத்து எவ்வுவந்துதித்ததோ
உகாரமென்ற வக்கரத்தி லுவ்வுவந்து தித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகராமன்றிறின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விரித்துரைக்கவேணுமே. 178

அறத்திறங்களுக்குநீ யகண்ட மெண்டிசைக்கும்நீ
திறத்திறங்களுக்குநீ தேடுவார்கள்சிந்தைநீ
உறக்கம்நீயுணர்வு நீ யுட்கலந்தசோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங்குடிகொளே. 179

அண்டம்நீ யகண்டம்நீ யாதிமூல மாளநீ
கண்டம்நீ கருத்துநீ காவியங்களானநீ
புண்டரீக மற்றுளே புணருகின்ற புண்ணியர்
கெண்ட கோலமான நேர்மை கூர்மையென்ன கூர்மையே 180

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மையடர்ந்த கண்ணினார் மயக்கிடும் மயக்கிலே
மையிறந்து கொண்டுநீங்க வல்லலற்றிருப்பீர்கள்
மெய்யடர்ந்த சிந்தையால் விளங்கு ஞானமெய்தினால்
உய்யடர்ந்து கொண்டுநீங்க ஞாழிகாலம் வாழ்விரே. 181

கருவிருந்த வாசலாற் கலங்குகின்ற லுமைகாள்
குருவிருந்து சொன்ன வார்த்தை குறித்து நோக்க வல்லிரேல்
உருவிலங்கு மேனியாகி யும்பராகி நின்றநீர்
திருவிலங்கு மேனியோடு சென்று கூடலாகுமே. 182

தீர்த்தமாட வேணுமென்று தேடுகின்ற தீனர்கள்
தீர்த்தமாட வெவ்விடந் தெளிந்து நீரியம்பிலீர்
தீர்த்தமாகவும் முளே தெளிந்து நீரிருந்தபின்
தீர்த்தமாக வுள்ளதுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமே. 183

கழுத்தையும் நிமிர்த்தி நல்ல கண்ணையும் விழித்துநீர்
பழுத்து வாய் விழுந்துபோன பாவமென்ன பாவமே
அழுத்தமான வித்திலே யனாதியாயிருப்பதோர்
எழுத்திலோ வெழுத்திலே யிருக்கலாமிருத்துமே. 184

கண்டுநின்ற மாயையுங் கலந்துநின்ற பூதமும்
உண்டுநங்குமாறுநீ குணர்ந்திருக்கவல்லிரேல்
பண்டையாறு மொன்றுமாய்ப் பயந்தவேத சுத்தனாய்
அண்ட முத்தியாகிநின்ற வாதிமூலமூலமே. 185

ஈன்றவாசலுக் கிரங்கி யெண்ணிறந்து போவீர்கள்
கான்ற வாழை மொட்டலர்ந்த காரணமறிகிலீர்
நான்ற வாசலைத்திரந்து நாடி நோக்க வல்லிரேல்
தோன்றுமாயை விட்டொழிந்து சோதிவந்து தோன்றுமே. 186

உழலும் வாசலுக்கிரங்கி யூசலாடு மூமைகாள்
உழலும்வாசலைத் திறந்து வுண்மைசேர வெண்ணிலீர்
உழலும் வாசலைத்திறந்து வுண்மை நீருணர்ந்தபின்
உழலும் வாசலுள்ளிருந்த உண்மை தானுமாவினே. 187

மூலநாடி தன்னிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாடி நாடியும்முளே நாழிகையிருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம் பகலிரவு காணலாம்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே. 188

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

இருக்க வேணுமென்ற போதிருக்க லாயிருக்குமோ
மரிக்க வேணுமென்றலோ மண்ணுளே புடைத்தனர்
கருக்கமற்ற தம்பிரான் சொன்னவஞ் செழுத்தையும்
மரிக்கு முன்வணங்கிடர் மருந்தெனப்பதங்கெடர். 189

அன்பத்தோ ரிலக்கமு மடங்கலோ ரெழுத்தலோ
விண்பரந்த மந்திரம் வேதநான்கு மொன்றலோ
விண்பரந்த மூலவஞ் செழுத்துளே முளைத்ததே
அங்கலிங்க பீடமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 190

சிவாயவென்ற வக்ஷரஞ் சிவனிருக்கு மக்ஷரம்
உபாயமென்று நம்புதற்கு உண்மையான வக்ஷரம்
கபாடமற்ற வாசலைக் கடந்துபோகும் வாயுவை
உபாயமிட்ட ஹைக்குமே சிவாயமஞ் செழுத்துமே. 191

உருவுமல்ல வெளியுமல்ல வொன்றை மேவிநின்றதல்
மருவுவாசல் சொந்தமல்ல மற்றதல்லவற்றதல்ல
பெறியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
உரியதாகிநின்ற நேர்மை யாவர் காணவல்லரே. 192

ஆத்துமா வணாதியோ வணாத்து மாவணாதியோ
பூத்திருந்த ஐம்பொறி புலன்களுமணாதியோ
தாக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவமணாதியோ
வீக்கவந்த யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 193

அறிவிலே பிறந்திருந்து ஆகமங்களோதுறீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மையொன்றறிகிலீர்
உறியிலே தயிரிருக்க வுர்புகுந்து வெண்ணெய் தேடும்
அறிவிலாத மாந்தரோ டணுகு மாறதெங்ஙனே. 194

இருவரங்கமும் பொருந்தி யென்புருகி நோக்கிலீர்
உருவரங்கமாகி நின்ற வுண்மையொன்றை யோர்கிலீர்
கருவரங்கமாகி நின்ற கற்பனை கடந்துபின்
திருவரங்கமென்றுநீர் தெளிந்திருக்க வல்லிரே. 195

கருக்குழியிலாசையாய்க் காதலுற்று நிற்கிறீர்
குருக்கிடுக்கு மேழைகாள் குலாவுகின்ற பாவிகாள்
திருத்திருத்தி மெய்யினாற் சிவந்தவஞ் செழுத்தையும்
உருக்கழிக்கு மும்மையு முணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 196

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மண்ணிலே பிறக்கவும் வழக்கலா துரைக்கவும்
எண்ணிலாதகோடிதேவ ரென்னதுன்ன தென்னவும்
கண்ணிலே மணியிருக்கக் கண்மறைந்த வாறுபோல்
எண்ணில்கோடி தேவரு மிதன்கணால் விழிப்பதே. 197

மண்கலங்கவர்ந்தபோது வைத்துவைத் தடுக்குவார்
வெங்கலங்கவர்ந்தபோது வேணுமென்று பேணுவார்
நங்கலங்கவர்ந்தபோது நாறுமென்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாய மென்னமாயமீசனே. 198

மிக்கசெல்வநீ படைத்த விற்குமேவிப் பாவிகாள்
விறகுடன் கொளுத்திமேனி வந்துபோவ தறிகிலீர்
மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமென்று மாயைகாணுமிவையெலாம்
மறலிவந்தழைத்தபோது வந்துகூட லாகுமோ 199

ஒக்கவந்து மாதுடன் செறிந்திடத்திலழகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற லூரிலே
அக்கணிந்து கொன்றைகுடி யம்பலத்திலாடுவார்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி னனேக பாவமகலுமே. 200

மாடுகன்று செல்வமு மனைவிமைந்தர் மகிழுவே
மாடமாளிகை புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே
ஒடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே
உடல்கிடந் துயிர்கழன்ற வுண்மைகண்டு முணர்கிலீர். 201

பாடுகின்ற தும்பருக்கண் தங்கணாக்களுக்கியே
பழுதிலாத கன்மகூட்ட மிட்டவெங்கள் பரமனே
நீதிசெம்பொனம் பலத்துளாடு கொண்டவப்பனே
நீல்கண்ட காளகண்ட நித்யகல்லி யாணனே. 202

கானமற்ற காட்டகத்தில் வெந்தெழுந்த நீறுபோல்
ஞானமுற்ற நெஞ்சகத்தில் வல்லதேது மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ டுணர்வு சேர்ந்தடக்கினால்
தேனகத்தினூறல் போல் தெளிந்ததே சிவாயமே. 203

பருகியோடியும்முளே பறந்துவந்த வெளிதனை
நிரலியே நினைந்து பார்க்கில் நின்மலமதாகுமே
உருகியோடி யெங்குமாய மாயசோதி தன்னுளே
கருதாட வுனக்குநல்ல காரணமதாகுமே. 204

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சோதியாதியாகி நின்ற சுத்தமும் பலித்துவந்து
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரணா
வீதியாகவோடி வந்து விண்ணடியினூடுபோய்
ஆதிநாதனாதனென் றனந்த காலமுள்ளதே. 205

இறைவனாலெடுத்த மாடத் தில்லையம்பலத்திலே
அறிவினாலெடுத்த காய மஞ்சினாலமர்ந்ததே
கருவிநாதமுண்டுபோய் கழன்றுவாச லொன்பதும்
ஒருவராயொருவர் கோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே. 206

நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோடும்வாயுவை
அன்பினாலிருந்துநீ ரருகிருத்த வல்லிரேல்
அன்பர்கோயில்காணலா மகன்று மெண்டிசைக்குளே
தும்பியோடி யோடியோடி சொல்லடாகவாமியே. 207

தில்லையை வணங்கிநின்று தெண்டனிட்ட வாயுவை
எல்லையைக் கடந்துநின்று ஏகபோக மாய்கையோ
வெல்லையைக் கடந்துநின்ற சொர்க்கலோக வெளியிலே
வெள்ளையுஞ் சிவப்புமாகி மெய்கலந்து நின்றதே. 208

உடம்புயிரெடுத்ததோ வுயிருடம் பெடுத்ததோ
உடம்புயிரெடுத்தபோ துருவமேது செப்புவீர்
உடம்புயிரிறந்தபோ துயிரிறப்பதில்லையே
உடம்பு மெய்மறந்து கண்டுணர்ந்து ஞானமோதுமே. 209

அவ்வெனுமெழுத்தினா லகண்டமேழுமாகினாய்
உவ்வெனு மெழுத்தினா லுருத்தரித்து நின்றனை
மவ்வெனு மெழுத்தினால் மயங்கினார்கள் வையகம்
அவ்வுழுவும் மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 210

மந்திரங்களுண்டு நீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்களாவது மரத்திலுறலன்றுகாண்
மந்திரங்களாவது மதத்தெழுந்தவாயுவை
மந்தரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேதுமில்லையே. 211

என்னவென்று சொல்லுவே னிலக்கண மிலாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதங்கடந்த பண்பென
மின்னகத்தில் மின்னொடுக்கி மின்னதானவாறு போல்
என்னகத்துளீசனும் யானுமல்ல தில்லையே. 212

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- ஆலவித்தி லாலொடுங்கி யாலமானவாறு போல்
வேறுவித்து மின்றியே விளைந்து போகமெய்திடர்
ஆறு வித்தையோர்கி லீரறிவிலாத மாந்தரே
பாருமித்தையும்முளே பரப்பிரம மானதே. 213
- அவ்வுதித்த மந்திர மகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுபிறப்பு தீங்கிலை
சவ்வுதித்த மந்திரத்தைத் தற்பரத் திருத்தினால்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 214
- நவ்விரண்டு காலதாய் நவின்ற மவ்வயிறதாய்
சிவ்விரண்டு தோளதாய் சிறந்த வவ்வுவாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்து நின்ற நேர்மையிற்
செவ்வையொத்து நின்றதே சிவாயமஞ் செழுத்துமே. 215
- இரண்டு மொன்று மூலமா யியங்குசக்கரத்துளே
சுருண்டுமூன்று வளையமாய் சுணங்குபோற் கிடந்ததீ
முரண்டெழுந்த சங்கினோசை மூலநாடியூடு போய்
அரங்கன் பட்டணத்திலே யமர்ந்ததேசிவாயமே. 216
- கடலிலே திரியுமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டுக்
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமானவாறு போல்
மடலுளேயிருக்கு மெங்கள் மணியரங்க சோதியை
உடலுளே நினைக்கமிக்க உண்மையாகும் உண்மையே. 217
- மூன்று மண்டலத்தினு முட்டிநின்றதூணிலும்
நான்ற பாம்பின் வாயிலும் நவின்றெழுந்த வட்சரம்
ஈன்ற தாயுமப்பனு மெடுத்துரைத்த மந்திரம்
தோன்றுமோரெழுத்துளே சொல்லவெங்கு தில்லையே. 218
- மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவர்தேவர் தேடிடும்
மூன்றுஞ்மஞ்செழுத்துமாய் முழங்கு மவ்வெழுத்துளே
ஈன்றதாயுமப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்று மண்டலத்திலே சொல்லவெங்குதில்லையே. 219
- சோறுகின்ற பூதம்போற் சுணங்குபோற் கிடந்தநீ
நாறுகின்ற கும்பியி னவின்றெழுந்த மூடரே
சீறுகின்றவைவரைச் சிணுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடிவேணியா-ராறிலொன்றி லாவரே. 220

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

வட்டமென்றுவும்குளே மயங்கிவிட்ட திவ்வெளி
அட்டரக் கரத்துளே யடக்கமு மொடுக்கமும்
எட்டுமெட்டு மெட்டுமா யியங்கு சக்கரத்துளே
எட்டலா முதித்ததெம்பி ரானை நானறிந்தபின். 221

பேசுவானு மீசனே பிரம ஞானமும்முளே
ஆசையானவைவரு மலைந்தலைகள் செய்கிறார்
ஆசையான வைவரை யடக்கியோ ரெழுத்திலே
பேசிடாதிருப்பிரேல் நாதம் வந்தொலிக்குமே. 222

நமசிவாய வஞ்செழுத்தும் நிற்குமே நிலைகளும்
நமசிவாய மஞ்சமஞ்சம் புராணமான மாய்கையை
நமசிவாய மஞ்செழுத்தும் நம்முளே யிருக்கவே
நமசிவாய வுண்மையை நற்குரை செய்நாதனே. 223

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமிலை பராபரா
கரமெடுத்து நின்றலுங் குனித்திடக் கடப்படா
சிரமுருகிய முதளித்த சீருலாவு நாதனே
வரமெனக்கு நீயளித்த ஓம்நமசிவாயமே. 224

பச்சை மண்பதுப்பிலே புழுப்பதிந்த வேட்டுவன்
நித்தமும் நினைந்திட நினைந்த வண்ணமாயிடும்
பச்சை மண்ணிடிந்து போய் பறந்த தும்பியாயிடும்
பித்தர் காளறிந்து கொள்பிரானிருந்த கோலமே. 225

ஒளியதான காசிமீது வந்து தங்குவோர்க்கெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னானவன்
தெளியு மங்கையுடனிருந்து செப்புகின்ற தாரகம்
வெளிய தோரி ராமராம நாமமிந்த நாமமே. 226

விழியினோடு புனல்விளைந்த வில்லவல்லி யோனியும்
வெளியிலே பிதற்றலாம் விளைவு நின்றதில்லையே
வெளிபரந்த தேசமும் வெளிக்குள் மூலவித்தையும்
தெளியும் வல்லஞானிகள் தெளிந்திருத்தல் திண்ணமே. 227

ஓம்நமசிவாயமே யுணர்ந்து மெய்யுணர்ந்துபின்
ஓம்நமசிவாயமே யுணர்ந்து மெய் தெளிந்தபின்
ஓம்நமசிவாயமே யுணர்ந்து மெய்யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசிவாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே. 228

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அல்லல் வாசலொன்பது மறுத்தடைந்த வாசலும்
சொல்லும் வாசலோரைந்துஞ் சொம்மிவிம்மி நின்றது
நல்லவாசலைத் திறந்து ஞானவாசலாடு போய்
எல்லைவாசல் கண்டவ ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. 229

ஆதியான தொன்றுமே யனேகனே கருநுபமாய்
சாதிபேத மாயெழுந்து சர்வசீவனானபின்
ஆதியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த சென்மமாம்
சோதியான ஞானியர்க்குஞ் சுத்தமாயிருப்பரே. 230

மலர்ந்ததா துமூலமாய் வையகமலர்ந்ததும்
மலர்ந்தபூ மயக்கம்வந் தடுத்ததும் விடுத்ததும்
புலன்களைந்தும் பொறிகலங்கி பூமிமேல் விழுந்ததும்
இனங்கலங்கி நின்றமாய மென்னமாயமீசனே. 231

பாரடங்கவுள்ளதும் பரந்தவான முள்ளதும்
ஓரிடமுமன்றியே யொன்றிநின்ற வொண்குடர்
ஆரிடமுமன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
சீரிடங்கள் கண்டவர் சிவன்தெரிந்த ஞானியே. 232

மண்கிடாரமே சுமந்து மலையுளேறி மறுகுறீர்
எண்படாத காரியங்க ளியலுமென்று கூறுறீர்
தம்பிரானை நாள்கடோறுந் தரையிலே தலைபடக்
கும்பிடாத மாந்தரோடு கூடிவாழ்வதெங்ஙனே. 233

நாவிநூலழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதேரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்
பாவிகாளி தென்னமாயம் வாமநாடு பூசலாய்
ஆவியாரடங்கினா லைவருமடங்குவார். 234

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்கற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நடுவர் கையிலோலைவந் தழைத்தபோது
ஓடுபெற்ற தவ்விலை பெறாது காணுமிவ்வுடல். 235

இல்லை இல்லையென்று நீரியம்புகின்ற வேழைகாள்
இல்லையென்று நின்றதொன்றை யில்லையென்னலாகுமோ
இல்லையல்ல வொன்றுமல்ல விரண்டுமொன்றி நின்றதை
எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப் பிறப்பதில்லையே. 236

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

காரகாரகாரகார காவலூழி காவலன்
போரபோர போரபோர போரில்நின்ற புண்ணியன்
மாரமாரமாரமார மரங்களேழுமெய்தசீ
ராமராமராமராம ராமமென்று நாமமே.

237

நீடுபாரிலே பிறந்து நேயமான காயந்தான்
வீடுவேறி தென்றபோது வேண்டியின்பம் வேண்டுமோ
பாடிநாலு வேதமும் பாரிலே படர்ந்ததோ
நாடுராமராமராம ராமராமமென்னு நாமமே.

238

உயிருநன்மையாலுட் லெடுத்து வந்திருந்திடும்
உயிருடன் பொழிந்தபோது ரூபரூபமாயிடும்
உயிர்சிவத்தின் மாய்கையாகி யொன்றையொன்று கொன்றிடும்
உயிருசத்தி மாய்கையாகி யொன்றையொன்று தின்னுமே. 239

நெட்டெழுத்து வட்டமோ நிறைந்த பல்லியோனியும்
நெட்டெழுத்தில் வட்டம்ஒன்று நின்றதென்று கண்டிலேன்
குட்டெழுத்திலத்ததென்ற கொம்புகால்குறித்திடி
னெட்டெழுத்தில் வட்டமொன்றில் நேர்படானம் மீசேனே.

விண்ணிலுள்ள தேவர்க ளறியொணாத மெய்ப்பொருள்
கண்ணிலாணியாகவே கலந்துநின்ற தெம்பிரான்
மண்ணிலாம் பிறப்பறுத்து மலரடிகள் வைத்தபின்
அண்ணலாருமெம்முளே யமர்ந்து வாழ்வதுண்மையே. 241

வின்கடந்து நின்றசோதி மேலைவாசலைத் திறந்து
கண்களித்தவுள்ளுளே கலந்து புக்கிருந்த பின்
மண்பிறந்த மாயமும் மயக்குமுறந்துபோ
எண்கலந்தவீசனோ டிசைந்திருப்பதுண்மையே. 242

மூலமான மூச்சதில் மூச்சறிந்து விட்டபின்
நாலுநாளுமுன்னிலோரு நாட்டமாகி நாட்டிடில்
பாலனாகிநீடலாம் பரப்பிரமமாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே. 243

மின்னெழுந்து மின்பரந்து மின்னொடுங்கும்வாறு போல்
என்னுள் நின்றவென்னுளீச நென்னுளேயடங்குமே
கண்ணுநின்ற கண்ணில்நேர்மை கண்ணறிவிலாமையால்
என்னுணின்ற வென்னைநா னியானறிந்த தில்லையே. 244

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- இருக்கலாமிருக்கலா மவனிலேயிருக்கலாம்
அரிக்கு மால்பிரமனு மகண்டமேழகற்றலாம்
தருக்கொளாதகுழியிலே காலிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறைதிறந்தபின்பு நீயும்நானுமீசனே. 245
- ஏகபோகமாகிய விருவருமொருவராய்
போகமும்புணர்ச்சியும் பொருந்து மாறதெங்ஙனே
ஆகிலுமழகிலு மதங்கனேய தானபின்
சாகிலும்பிறக்கிலு மில்லையில்லையில்லையே. 246
- வேதனாலுபுதமாய் விரவுமங்கிநீரதாய்
பாதமேயிலிங்கமாய்ப் பரிந்துபூசை பண்ணினால்
காதில்நின்று கடைதிறந்து கட்டறுத்த ஞானிகள்
ஆதியந்தமுங்கடந் தரியவீடதாகுமே. 247
- பருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு பஞ்சியோதுமாந்தரே
துருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு துன்பநீங்கவல்லிரேல்
கருத்தி நூல்கலைப்படுங் காலநூல் கழிந்திடும்
திருத்தி நூல்காவருஞ் சிவாயவஞ்செழுத்துமே. 248
- சாவதான தத்துவச் சடங்கு செய்யுமுமைகாள்
தேவர்கல்லுமாவரோ சிரிப்பதன்றியென்செய்வேன்
மூவராலுமறியொணாத முக்கணன் முதற்கொழுந்து
காவலாகவும்முளே கலந்திருப்பன்காணுமே. 249
- காலைமாலைநீரிலே முமுகுமந்தமூடர்காள்
காலைமாலை நீரிலே கிடந்ததேரையென்பெறும்
காலமேயெழுந்திருந்து கண்கள் மூன்றிலொன்றையும்
மூலமேநினைந்திராகில் முத்தி சித்தியாகுமே. 250
- எங்கள்தேவருங்கள் தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ
இங்குமங்குமாயிரண்டு தேவருமிருப்பரோ
அங்குமிங்குமாகி நின்ற வாதிமூர்த்தியொன்றலோ
வங்கவாரஞ்சொன்ன பேர்கள் வாய்புழுத்துமாள்வாரே. 251
- இறையறையிடைக்கிட வன்றுதூமையென்கிறீர்
முறையறிந்து பிறந்தபோது மன்று தூமையென்கிறீர்
துறையறிந்து நீர்குளித்தா லன்று தூமையென்கிறீர்
பொறையிலாதநீசரோடும் பொருந்து மாறதெங்ஙனே. 252

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மத்தமாகி நீரிலே துவண்டுமூழ் குமுடரே
சத்தமேது சட்டமேது தூய்மைகண்டு நின்றதேது
பித்தர்காயமுற்றதேது பேதமேது போதமே. 253

மாதமாதந் தூமைதான் மறந்து போனதூமைதான்
மாதமற்றுநின்றலோ வளர்ந்துருபமானது
நாதமேதுவேதமேது நற்குலங்களேதடா
வேதமோதும்வேதியா விளைந்தவாறும் பேசடா. 254

தூமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்றுநின்றது
ஆண்மையற்றுநின்றிலோ வழக்கமற்றுநின்றது
தாண்மையற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்களற்று நின்று
தூமைதூமையற்றகால்ஞ் சொல்லுமற்றுநின்றதே. 255

ஊறிநின்ற தூமையை யுறைந்துநின்றசீவனை
வேறுபேசிமுடரே விளைந்த வாறதேதடா
நாறுகின்ற தூமையல்லோ நற்குலங்களாவன
சீறுகின்ற முடரேயத் தூமைநின்ற கோலமே. 256

தூமைகண்டு நின்றபெண்ணின் தூமைதானு முறியே
சீமையெங்கு மாணும்பெண்ணும் சேர்ந்துலகங் கண்டதே
தூமைதானும் ஆசையாய் துறந்திருந்தசீவனை
தூமையற்று கொண்டிருந்த தேசமேது தேசமே. 257

வேணும் வேணுமென்றுநீர் வீணுமுன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினாலு முள்ளதல்லதில்லையே
வேணுமென்று தேடுகின்ற வேட்கையைத் துறந்தபின்
வேணுமென்றவப் பொருள் விரைந்து காணலாகுமே. 258

சிட்டரோது வேதமுஞ் சிறந்த வாகமங்களும்
நட்டகாரணங்களும் நவின்ற மெய்ம்மை நூல்களும்
கட்டிவைத்த போதகங் கதைக்கு கந்தபித்தெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையானறிந்தபின். 259

நூறுகோடி யாகமங்கள் நூறுகோடி மந்திரம்
நூறுகோடி நாளிருந்து மோதினாலதன்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்துமாய்
ஏறுசீரெழுத்தை யோத வீசன்வந்து பேசுமே. 260

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

காலைமாலை தம்மிலே கலந்து நின்றகாலனார்
மாலைகாலையாய்ச் சிவந்த மாயமேது செப்பிடர்
காலை மாலையற்றுநீர் கருத்திலே யொடுங்கினால்
காலைமாலையாகி நின்ற காலனில்லை யில்லையே. 261

எட்டுமண்டலத்துளே யிரண்டு மண்டலம் வளைத்து
இட்டமண்டலத்துளே யெண்ணியாறு மண்டலம்
தொட்ட மண்டலத்திலே.தோன்றி மூன்று மண்டலம்
நட்ட மண்டபத்துளே.நாதனாடி நின்றதே. 262

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங்குருத்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து வீசியாடி நின்றதே. 263

அம்மையப்பனப்புநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
அம்மையப்பப்பு நீ யரியயனரனுமாய்
அம்மையப்பன்புநீ ராதியாதியான பின்
அம்மையப்பனின்னையன்றி யாருமில்லை யானதே. 264

உருத்தரிப்பதற்குமுன் னுடல் கலந்ததெங்ஙனே
கருத்தரிப்பதற்குமுன் காரணங்க ளெங்ஙனே
பொருத்தி வைத்தபோதமும் பொருந்து மாறதெங்ஙனே
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 265

ஆதியுண்டு ஷந்தமில்லை யன்றுநாலு வேதமில்லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்ததேதுதில்லை
ஆதியான மூவரி லமர்ந்திருந்த வாயுவும்
ஆதியன்று தன்னையு மாறரி வரண்ணலே. 266

புலால் புலால் புலாலதென்று பேதமைகள் பேசுநீர்
புலாலை விட்டு மெம்பிரான் பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே
புலாலுமாய்ப் பிதற்றுமாய் பேருலாவுந்தானுமாய்
புலாலிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர் காணுமத்தனே. 267

உதிரமான பால்குடித் தொக்கநீர் வளர்ந்ததும்
இதரமாயிருந்த தொன்றிரண்டு பட்டதென்கலாம்
மதிரமாகவிட்டதேது மாங்கிசம் புலாலதென்று
சீதிரமாய் வளர்ந்ததேது சைவரான மூடரே. 268

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளெறிந்து போடுநீர்
பண்டுமெச்சில் கையல்லே பரமனுக்கும் தேறுமோ
தண்டவெச்சில் கேளடா கலந்த பாணியப்பிலே
கொண்ட சுத்தமேதடா குறிப்பிலாத மூடரே. 269

ஓதிவைத்த நூல்களு முணர்ந்து கற்றகல்வியும்
மாதாமக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக்கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக்கொளித்த மாயஞ் சொல்லடா சுவாமியே. 270

ஈணெருமையின் கழுத்தி லிட்டபொட்டணங்கள் போல்
மூனுநாலு சீலையில் முடிந்தவீழ்க்கு மூடர்காள்
மூனுநாலு லோகமு முடிவிலாத மூர்த்தியை
ஊணியூணி நீர்முடித்த வண்மயென்ன உண்மையே. 271

சாவல் நாலுகஞ்சதஞ்சு தாயதானவாறு போல்
காயமான கூட்டிலே கலந்து சண்டைகொள்ளுதே
கூவமான கிழாரிக் கூட்டிலே புகுந்தபின்
சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சந் தானிறந்து போனதே. 272

மூலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட்டறுப்பிரேல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. 273

செம்பினிற் களிம்புலந்த சீதரங்கள் போலவே
அம்பினிலெழு தொணாத வணியரங்க சோதியை
வெம்பிவெம்பி வெம்பியே மெலிந்து மேல்கலந்திட
செம்பினிற் களிம்புவிட்ட சேதியேது காணுமே. 274

நாடு நாடியும்முளே நயந்து காணவல்லிரேல்
ஓடியோடி மீளுவா ரும்முளேயடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனும் திகைத்திருந்து போய்விடும்
கோடி காலமும் முகந்திருந்தவாற தெங்ஙனே. 275

பிணங்குகின்ற தேதடா பிறஞ்ஞை கெட்டமூடரே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிகிலீர்
பிணங்குமோரி ருவினைப் பிணக்கறுக்க வல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியவிற்பம் பெற்றிருக்கலாகுமே. 276

சீவவாக்சியம் ஆழிரம் பாடல்

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கு நீரல்லோ மூழ்வதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாகநீங்க ளாற்றலே. 277

மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மரக்கறிக்கிடுவது
மானிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுரிதித்த தோலலோ மாப்பிநூலணிவதும். 278

அக்கிடரனைத் துயிர்க்கு மாதியாகி நிற்பது
முக்கிடருமைப் பிடித்து குத்தரித்துவிட்டது
மைக்கிடிற் பிறந்திறந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடி லுமக்குநா லுணர்த்துவித்த துண்மையே. 279

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்தவாற தெங்ஙனே
செய்யதிங் களங்குரும்பை நீர்புகுந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்துகோவில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாய்திதப்ப தில்லையே. 280

நவ்வுமவ் வையுங்கடந்து நாடொணாத தசியின்மேல்
வவ்வுயவ்வு ளுஞ்சிறந்த வண்மைஞான போதகம்
ஒவ்வுசுத்தி யுண்ணிறைந் துச்சியூடுருவியே
இவ்வகையறிந்த பேர்க ளீசனானை யீசனே. 281

அக்கரமனாதியோ வாத்தும மனாதியே
புக்கிருந்த பூதமும் புலங்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாத்திர மனாதியோ
தற்பரத்தை யூடறுத்த சற்குரு வனாதியோ. 282

பார்த்ததே துபார்த்திடில் பார்வையூட ழிந்திடும்
சூத்ததா யிருப்பிரேல் குறிப்பிலச் சிவமதாம்
பார்த்தபார்த்த போதெலாம் பார்வையு மிகந்துநீர்
பூத்தபூவுங் காயுமாய் பொருந்துவீர் பிறப்பிலே. 283

நெற்றிபத்தி யுழலுகின்ற நீலமா வழக்கினைப்
பத்தியொத்தி நின்றுநின்று பற்றறுத்த தென்பலன்
உற்றிருந்து பாரடா வுள்ளொளிக்கு மேலொளி
அத்தனா யமர்ந்திட மறிந்தவன்ன னாதியே. 284

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

நீரையள்ளி நீரில்விட்டு நீநினைந்த காரியம்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலேமுளைத் தெழுந்த
சீரையுன்ன வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். 285

நெற்றியிற்ற யங்குகின்ற நீலமாம் விளக்கினை
யுய்த்து ணர்ந்து பாரடா வுள்ளிருந்த சோதியைப்
பத்தியிற் றொடர்ந்தவர் பரமபத மதானவர்
அத்தலத்திருந்தபேர்க ளவரெனக்கு நாதரே. 286

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற தெவ்விடம்
திருக்கறுத்துக் கொண்டலோ சிவாயமென்று கூறுவீர். 287

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயம்நின்ற தேயுவில்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தப்புவில்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற வாயுவில்
திருக்கறுத்துக் கொண்டதே சிவாயமென்றுகூறுமே. 288

தாதான தாதருந் தலத்திலுள்ள சைவரும்
கூத்தரைப் பறைச்சிமக்கள் கூடிசெய்த காரியம்
வீதிபோகு ஞானியை விரைச்சுந் கல்லெரிந்ததும்
பாதகங்களாகவே பலித்ததேசிவாயமே. 289

ஓடியோடி பாவிழைத் துள்ளங்கால் வெளுத்ததும்
பாவியான பூனைவந்து பாலிலே குதித்ததும்
பணிக்கன்வந்து பார்த்ததும் பாரமில்லை யென்றதும்
இழையறுந்து போனதும் என்னமாய மீசனே. 290

சதுரம்நாலு மறையுமிட்டு தானதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு எண்ணும்வட்ட மேவியே
உதிரந்தான் வரைகளெட்டு மெண்ணுமென் சிரசின்மேல்
கதிரதான காயகத்தில் கலந்தெழுந்த நாதமே. 291

நாலொடாறு பத்துமேல் நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிரண்ட தொன்றுமே
கோலியஞ் செழுத்துளே குருவிருந்து கூறியில்
தோலுமேனி நாதமாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே. 292

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

கோசமா யெழுந்ததுங் கூடுருவி நின்றதும்
தோசமால்ப் பிறந்ததுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமே
ஈசனாரிருந்திட மனேகனேக மந்திரம்
ஆகமம்நிறைந்துநின்ற வைம்பத்தோ ரெழுத்துமே. 293

அங்கலிங்க பீடமா யையிரண்டெ முத்திலும்
பொங்கு தாமரையினும் பொருந்துவார் மரத்தினும்
பங்குகொண்ட சோதியும் பரந்தவஞ் செழுத்துமே
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 294

உவமையில்லாப் பேரொளிக்கு ஞ்ருவமான தெவ்விடம்
உவமையாகி யண்டத்தி லுருவிநின்ற தெவ்விடம்
தவமதான பரமனார் தரித்துநின்ற தெவ்விடம்
தற்பரத்தில் சலம்பிறந்து தாங்கிநின்ற தெவ்விடம். 295

சுகமதாக வெருதுமுன்று கன்றையீன்ற தெவ்விடம்
சொல்லுகீழு லோகமேழும் நின்றவாற தெவ்விடம்
அளவ்தான மேருவும் அம்மையான தெவ்விடம்
அவனுமவளு மாடலா லரியசீவன் பிறந்ததே. 296

உதிக்குகின்ற தெவ்விட மொடுங்குகின்ற தெவ்விடம்
கதிக்குகின்ற தெவ்விடங் கண்ணுறங்க மெவ்விடம்
மதிக்கநின்ற தெவ்விட மதிமயக்க மெவ்விடம்
விதிக்கவல்ல ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 297

திரும்பியாடு வாசலெட்டு திறமுரைத்த வாசலெட்டு
மருங்கிலாத கோலமெட்டு வன்னியாடு வாசலெட்டு
துரும்பிலாத கோலமெட்டு சுத்திவந்த மருளரே
அரும்பிலாத பூவுமுண் டையனாணை யுண்மையே. 298

தானிருந்து மூலவங்கி தணலெழுப்பு வாயுவால்
தேனிருந்து வரைதிறந்து தித்தியொன்று வொத்தவே
வானிருந்த மதியமுன்று மண்டலம் புகுந்தபின்
ஊனிருந்தளவு கொண்ட யோகிநல்ல யோகியே. 299

முத்தனாய் நினைந்தபோது முடிந்தவண்டத் துச்சிமேல்
பத்தனாரு மம்மையும் பரிந்துவாட லாடினார்
சித்தரான ஞானிகாள் தில்லையாட லென்பிற்காள்
அத்தனாட லுற்றபோ தடங்கலாட லுற்றதே. 300

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமே யுலகனைத்து மொன்றுமே
அன்றுமின்று மொன்றுமே யனாதியான தொன்றுமே
கன்றல்நின்ற செம்பொனைக் களிம்பறுத்து நாட்டினால்
அன்றுதெய்வ மும்முளே யறிந்ததே சிவாயமே. 301

நட்டதா பரங்களும் நவின்ற சாத்திரங்களும்
இட்டமான ஓமகுண்ட மிசைந்தநாலு வேதமும்
கட்டிவைத்த புத்தகம் கடும்பிதற்றி தற்கெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையானறியவே. 302

வட்டமான கூட்டிலே வளர்ந்தெழுந்த வம்புலி
சட்டமீபடைத்திலே சங்குசக் கரங்களாய்
விட்டதஞ்சு வாசலில் கதவினாலடைத்தபின்
முட்டையி லெழுந்தசீவன் விட்டவாற தெங்ஙனே. 303

கோயில் பள்ளியேதடா குறித்து நின்றதேதடா
வாயினால் தொழுதுநின்ற மந்திரங் களேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற் காணலாமிறையையே. 304

நல்லவெள்ளி யாறதாய் நயந்தசெம்பு நாலதாய்
கொல்லுநாக மூன்றதாக் குலாவுசெம்பொ ன்னிரண்டதாங்
வில்லினோசை யொன்றுடன் விளங்கலுத வல்லிரேல்
எல்லையொத்த சோதியானை யெட்டுமாற்ற தாகுமே. 305

மனத்தகத் தழுங்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினு மனத்தகத் தழுக்கறார்
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மவுனஞானயோகிகள்
முலைத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறுத் திருப்பரே. 306

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாகி நின்றதே
மருவுமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசுமாவி தானுமன்
றறியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லிரே. 307

ஓரெழுத் துலகெலா முதித்த வட்சரத்துளே
ஈரெழுத் தியம்புகின்ற விற்பமேதறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் மூண்டெழுந்த மூர்த்தியை
நாலெழுத்து நாவிலே நவின்றதே சிவாயமே. 308

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந்து பூதமாம்
 ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந் தெழுத்துமாய்
 ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமேவி நின்றதும்
 ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமே சிவாயமே. 309

அன்னமிட்ட பேரெலா மனேககோடி வாழவே
 சொன்னமிட்ட பேரெலாந் துரைத்தனங்கள் பண்ணலாம்
 வின்னமிட்ட பேரெலாம் வீழ்வரெந்நரகிலே
 கன்னமிட்ட பேரெலாங் கடந்துநின்ற தின்னமே. 310

ஓதொணாமல்நின்றநீ ருறக்கமுணுமற்றநீர்
 சாதிபேதமற்றநீர் சங்கையன்றி நின்றநீர்
 கோதிலா தவறிவிலே குறிப்புணர்ந்து நின்றநீ
 ரேதுமன்றி நின்றநீ ரியங்குமாற தெங்ஙனே. 311

பிறந்தபோது கோவண மிலங்குநூல்குடுமியும்
 பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்குநாற்சடங்கெலாம்
 மறந்தநாலு வேதமும் மனத்துளேயுதித்ததோ
 நிலம்பிளந்து வானிடிந்து நின்றதென்னவல்லீரே. 312

துருத்தியுண்டு கொல்லனுண்டு சொர்ணமான சோதியுண்டு
 திருத்தமாய் மனத்திலுன்னித் திகழுவதவல்லிரேல்
 பெருத்ததூணிலங்கியே பிழம்பதாய் விரிந்திடும்
 திருத்தமான சோதியு நீயுமல்லதில்லையே. 313

வெடமிட்டு மினிதுலக்கி மிக்கதூபதீபமாய்
 ஆடறுத்து கூறுபோட்டவ ர்கள்போலும் பண்ணுநீர்
 தேடிவைத்த செம்பெலாந் திரள்படப்பரப்பியே
 போடுகின்ற புட்பபூசை பூசையென்ன பூசையே. 314

முட்டுகண்ட தூமையின் முளைத்தெழுந்த சீவனை
 கட்டிகொண்ட நின்றிடங் கடந்துநோக்கவல்லிரேல்
 முட்டுமற்று கட்டுமற்று முடியில் நின்றநாதனை
 எட்டுதிக்குங்கையினா லிருந்த வீடதாகுமே. 315

அருக்கனோடுசோமனு மதுக்குமப்புறத்திலே
 நெருக்கியே ருதாரகை நெருங்கினின்ற நேர்மையை
 உருக்கியோ ரெழுத்துளே யொப்பிலாதவெளியிலே
 யிருக்கவல்லபேரலோ யினிப்பிறப்பதில்லையே. 316

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மூலவட்டமீதிலே முளைத்தவஞ்செழுத்தின்மேல்
கோலவட்டமூன்றுமாய் குலைந்தலைந்து நின்றநீர்
ஞானவட்டமன்றுளே நவின்ற ஞானமாகிலோ
ஏலவட்டமாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 317

சுக்கிலத்திசையுளே சுரோணிதத்தின் வாசலுள்
முச்சதிரமெட்டுளே மூலாதாரவரையிலே
அச்சமற்ற சவ்வுளே யரியரனயனுமாய்
உச்சரிக்குமந்திர முண்மையே சிவாயமே. 318

பூவுநீருமென்மனம் பொருந்துகோயிலென்னுளம்
ஆவியோடிலிங்கமா யகண்டமெங்குமாகினால்
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்கு தீபதீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே. 319

உருக்கலந்த பின்னல்லோ வுன்னைநானறிந்தது
இருக்கிலென் மறக்கிலென் னினைந்திருந்த போதெலாம்
உருக்கலந்து நின்றபோது நீயுநானுமொன்ற லோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. 320

சிவாய மஞ்செழுத்திலே தெளிந்து தேவராகலாம்
சிவாய மஞ்செழுத்திலே தெளிந்து வானமாளலாம்
சிவாய மஞ்செழுத்துளே தெளிந்துகொண்டவான்பொருள்
சிவாய மஞ்செழுத்துளே தெளிந்துகொள்ளு முண்மையே. 321

பொய்க்குடத்திலைந்தொதுங்கி போகம்வீசுமாறுபோல்
இச்சடமு மிந்திரியமும் நீருமேல் அலைந்ததே
அக்குடஞ்ச வத்தைமொண் டமர்ந்திருந்த வாறுபோல்
இச்சடஞ் சிவத்தைமொண் டுகந்தமர்ந்திருப்பதே. 322

பட்டமுங் கயறுபோல பறக்கநின்ற சீவனை
பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சுப்போட்டா
திட்டவும் கூடாதடா சீவனை விடாதடா
கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்தகள்ளனை. 323

அல்லிருந்து பகலிறந் தகம்பிரம பிறந்துபோய்
அண்டரண்டமுங்கடந் தனேக னேகரூபமாய்
சொல்லிறந்து மனமிறந்த சுகசொரூப வுண்மையைச்
சொல்லியாற வென்னில்வேறு துணைவரில்லையானதே. 324

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்கிநின்ற தூமைதான்
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்திரண்டு சத்தமாய் விளங்கி ரசகந்தமும்
தூய்யகாய மானதுஞ் சொல்லுகின்ற தூமையே. 325

அங்கலிங்க பீடமு மகவை மூன்றெழுத்தினுஞ்
சங்குசக்கரத்தினுஞ் சகலவானகத்தினும்
பங்குகொண்டயோகிகள் பரமவா சலஞ்சினும்
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்லதில்லையே. 326

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்கும்மன்பர்காள்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகாணு மப்பொருள்
அஞ்செழுத்து நெஞ்சழுத்தி அவ்வெழுத்த நிந்தபின்
அஞ்செழுத்து மவ்வின்வண்ண மானதே சிவாயமே. 327

ஆதரித்தமந்திர மமைந்தவாகமங்களும்
மாதர்மக்கள் சுற்றமு மயக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக்கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக்கொளித்திடஞ் சொல்லடா சுவாமியே. 328

அக்கரமனாதியோ வாத்துமாவனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களுமனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவமானதியோ
மிக்கவந்த யோகிகாள் விரைந்துரைக்க வேணுமே. 329

ஒன்பதான வாசறா னொழியுநாளிருக்கையில்
ஒன்பதாம ராமராம ராமமென்னுநாமமே
வன்மமான பேர்கள்வாக்கில் வந்துநோயடைப்பராம்
அன்பரான பேர்கள்வாக்கி லாய்ந்தமைந்திருப்பதே. 330

அள்ளிநீரை விட்டதேது கங்கையிற் குழைத்ததேது
மெள்ளவே மிணமிணென்று விளம்புகிற்குமுடர்காள்
கள்ளவேட மிட்டதேது கண்ணைமூடிவிட்டதேது
மெள்ளவே குருக்களே விளம்பிடர் விளம்பிடர். 331

அன்னைகர்ப்பத்தூமையி லவரித்தசுக்கிலம்
முன்னையே தரித்தலும் பனித்துளிபோலாகுமே
உன்னிதொக்குளழ லுந்தூமை யுள்ளுளையடங்கிடும்
பின்னையே பிறப்பதுந் தூமைகாணும் பித்தரே. 332

சீவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

அழுக்கறத்தினங்குறித் தழுக்கறாதமாந்தரே
அழுக்கிருந்ததெவ்விட மழுக்கிலா ததெவ்விடம்
அழுக்கிருந்ததெவ்விடத் தழுக்கறுக் கவல்லிரேல்
அழுக்கிலாத சோதியோ டணுகிவாழலாகுமே. 333

அணுத்திரண்ட கண்டமா யனைத்துபல்லியோனியாய்
மனுப்பிறந்து வோதிவைத் தநூலிலேமயங்குநீர்
சனிப்பதேது சாவதேது தாபரத்தினூடுபோய்
நினைப்பதே நிற்பதேது நீர்நினைந்துபாருமே. 334

ஆதியாகி யண்டரண்ட மப்புறத்துமப்புறம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு சுருதிநாதசோமனை
பேதியாமல் தம்முளே பெற்றுணர்ந்தஞானிகள்
சாதிபேதமென்பதொன்று சுற்றுமில்லையல்லையே. 335

ஆக்கை மூப்பதில்லையே யாதிகாரணத்திலே
நாக்கைமூக்கையுள் மடித்து நாதநாடி யூடுபோய்
ஏக்கறுத்திரெட்டையு மிறுக்கமுத்தவல்லரேல்
பார்க்கப் பார்க்கதிக்கெலாம் பரப்பிரமமாகுமே. 336

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மல்லல்செய்துநிற்பதும்
அஞ்சுமஞ்சுமஞ்சுமே யமர்ந்துளேயிருப்பதும்
அஞ்சுமஞ்சுமஞ்சுமே யாதரிக்கவல்லிரேல்
அஞ்சுமஞ்சு மும்முளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 337

அஞ்செழுத்தினாதியா யமர்ந்துநின்றதேதடா
நெஞ்செழுத்தி நின்றுகொண்டு நீசெயிப்பதேதடா
அஞ்செழுத்தினவாளதா லறுப்பதாவதேதடா
பிஞ்செழுத்தினோமைதான் பிரித்துரைக்க வேண்டுமே. 338

உயிரிருந்ததெவ்விட முடம்பெடுப்பதின்முனம்
உயிரதாவதேதடா வுடம்பதாவதேதடா
உயிரையுமுடம்பையு மொன்றுவிப்பதேதடா
உயிரினாலுடம்பெடுத்த வுண்மைஞானிசொல்லடா. 339

சுழித்தவோரெழுத்தையுஞ் சொன்முகத்திருத்தியே
துன்பவின்பமுங் கடந்து சொல்லுமூலநாடிகள்
அழுத்தமான வக்கர மங்கியுள்ளெழுப்பியே
ஆறுபங்கயங்கலந்த தப்புறத்தலத்துறே. 340

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

உருத்தரிப்பதற்குமுன் னுயிர்ப்புகுந்தநாதமும்
கருத்தரிப்பதற்குமுன் காயமென்னசோணிதம்
அருட்டரிப்பதற்குமுன் னறிவுமூலாதாரமாம்
குரித்தறிந்துகொள்ளுவீர் குணங்கெடுங் குருக்களே. 341

எங்குமுள்ளவீசனா ரெம்முடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறுபேசுவார் பாடுசென்றணுகிலார்
எங்கள்தெய்வமுங்கள் தெய்வ மென்றிரண்டுபேதமோ
உங்கள்பேதமன்றியே வுண்மைரண்டு மில்லையே. 342

அரியுமாகியயனுமாகி யண்டமெங்குமொன்றதாய்
பெரியதாகியுலகுதன்னில் நின்றபாதமொன்றலோ
விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்டமூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்குமொன்றதே. 343

வெந்தநீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந்தறிக்கிறீர்
சிந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செபிக்குமந்திரம்
முந்தமந்திரத்திலோ மூலமந்திரத்திலோ
எந்தமந்திரத்திலோ வீசன்வந்தியங்குமே 344

அகாரகாரணத்திலே யனேகனேகரூபமாய்
உகாரகாரணத்திலே யுருத்தரித்துநின்றனன்
மகாரகாரணத்திலே மயங்குகின்றவையகம்
சிகாரகாரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. 345

அவ்வெழுத்திலுவ்வவந்த காரமுஞ்சனித்ததோ
உவ்வெழுத்தும்வ்வெழுத்து மொன்றையொன்றுநின்றதோ
செவ்வையொத்து நின்றலோ சிவபதங்கள்சேரினும்
மிவ்வையொத்த ஞானிகள் விரித்துரைக்கவேணுமே. 346

ஆதியானவஞ்சிலு மனாதியானநாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுருபமற்றரெண்டிலும்
நீதியானதொன்றிலே நிறைந்துநின்றவஸ்துவை
ஆதியான தொன்றுளே யற்றதஞ்செழுத்துமே. 347

வானிலாததொன்றுமில்லை வானுமில்லைவானிடில்
ஊனிலாத தொன்றுமில்லை யூனுமில்லையுனிடில்
நானிலாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லைநண்ணிடில்
தானிலாத தொன்றுமே தயங்கியாடுகின்றதே. 348

சீவனாக்கியம் ஆறிரம் பாடல்

கழித்ததோ ரெழுத்தையுன்னி சொல்முகத்திருத்தியே
துன்பவிற்பமுங்கடந்து சொல்லும்நாடியூடுபோய்
அழுத்தமான வக்கரத்தி னங்கியையெழுப்பியே
ஆறுபங்கயங்கடந் தப்புறத்துவெளியிலே. 349

விழித்தகண்குவித்தபோ தடைந்ததோயெழுத்தெலாம்
விளைந்துவிட்ட விந்திரசால வீடதானவெளியிலே
அமுந்தினாலும் மதிமயங்கி யனுபவிக்கும்வேளையில்
அவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லையானதே. 350

நல்லமஞ்சனங்கள் தேடி நாடிநாடி யோடுநீர்
நல்லமஞ்சனங்களுண்டு நாதனுண்டுநம்முளே
எல்லைமஞ்சனங்கள் தேடி யேகபூசைபண்ணினால்
தில்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபதத்துள்ளாடுமே. 351

உயிரகத்தில் நின்றிடு முடம்பெடுத்ததற்குமுன்
உயிரகாரமாயிடு முடலுகாரமாயிடும்
உயிரைமுடம்பையு மொன்றுவிப்பதச்சிவம்
உயிரினாலுடம்புதா னெடுத்தவா றுரைக்கினே. 352

அண்டமேழுமுழலவே யனந்தயோனி யுழலவே
பண்டுமாலயனுடன் பரந்துநின்றுழலவே
எண்டிசைகடந்துநின் றிருண்டசத்தியுழலவே
அண்டரண்டமொன்றதா யாதிநட்டமாடுமே. 353

உருவநீருறுப்புகொண் டிருத்தரித்துவைத்திடும்
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்தமுடரே
கரியமாலுமயனுமாய்க் கானொனொத கடவுளை
உரிமையாகவும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 354

பண்ணிவைத்த கல்லையும் பழம்பொருளதென்றுநீர்
எண்ணமுற்றுமென்னபே ருரைக்கிறீர்களேழைகள்
பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத்தளிக்கவும்
ஒண்ணுமாகியுலகளித்த மொன்றைநெஞ்சிலுன்னுமே. 355

நாலதான யோனியுள் நவின்றவிந்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்துளே யமர்ந்தொடுங்கு மாறுபோல்
சூலதான வுற்பனஞ் சொல்வதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 356

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அருவமாயிருந்தபோ தன்னையங் கறிந்திலை
உருவமா யிருந்தபோ துன்னைநானறிந்தனன்
குருவினால் தெளிந்துகொண்டு கோதிலாத ஞானமாம்
பருவமான போதலோ பரப்பிரம மானதே.

357

பிறப்பதுமிறப்பதும் பிறந்திடா திருப்பதும்
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத் தெளிந்ததுந்
துறப்பதுந் தொடுப்பதுஞ் சுகித்துவாரி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்தவீட டங்குமே.

358

கண்ணிலே யிருப்பனே கருங்கடல் கடைந்தமால்
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிற்பனே
தன்னுளே யிருப்பனே தராதலம் படைத்தவன்
என்னுளே யிருப்பனே யெங்குமாகி நிற்பனே.

359

ஆடுநாடு தேடினு மானைசேனை தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்து நிற்குமோ
ஓடியிட்ட பிச்சையு முகந்துசெய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதிரைபோல தர்மம்வந்து நிற்குமே.

360

எள்ளிரும்பு கம்பிளி யிடும்பருத்தி வெண்கலம்
அள்ளியுண்ட நாதனுக்கோ ராடைமா டைவஸ்திரம்
உள்ளருக்கும் வேதியர்க் குற்றதானமீதிரால்
மெள்ளவந்து நோயனைத்து மீண்டிடுஞ் சிவாயமே.

361

ஊரிலுள்ள மனிதர்கா ளொருமன தாய்க்கூடியே
தேரிலே வடத்தையிட்டு செம்பை வைத்திழுக்கிறீர்
ஆரினாலுமறி யொணாத ளாதிசித்த நாதரை
பேதையான மனிதர்பண்ணும் பிரளிபாரும் பாருமே.

362

மருள்புகுந்த சிந்தையால் மயங்குகின்ற மாந்தரே
குருக்கொடுத்த மந்திரங் கொண்டுநீந்த வல்லிரேல்
குருக்கொடுத்த தொண்டருங் குகனொடிந்த பிள்ளையும்
பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடுதான்படுவரே.

363

அன்னைகர்ப்ப வறையதற்கு ளங்கியின் பிரகாசமாய்
அந்தறைக்குள் வந்திருந் தரியவிந்து ரூபமாய்
தன்னையொத்து நின்றபோது தடையறுத்து வெளியதாய்
தங்கநற் பெருமைதந்து தலைவனாய் வளர்ந்ததே.

364

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

உன்னையற்ப நேரமு மறந்திருக்க லாகுமோ
உள்ளமீது றைந்தெனை மறப்பிலாத சோதியை
பொன்னைவென்ற பேரொளிப் பொருவிலா தவீசனே
பொன்னடிப் பிறப்பிலாமை யென்றுநல்கவேணுமே. 365

பிடித்ததெண்டு மும்மதோ பிரமமான பித்தர்காள்
தடித்தகோல மத்தைவிட்டு சாதிபேதங் கொண்மினோ
வடித்திருந்த தோர்சிவத்தை வாய்மைகூற வல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூட லாகுமே. 366

சத்திநீதயவுநீ தயங்குசங்கி னோசைநீ
சித்திநீ சிவனுநீ சிவாயமா மெழுத்துநீ
முத்திநீ முதலுநீ மூவரானதேவர்நீ
பத்தியூர மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 367

சட்டையிட்டு மணிதுலங்குஞ் சாத்திரச் சமூக்கரே
பொஸ்தகத்தை மெத்தவைத்து போதமோதும் பொய்யரே
நிட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்த வக்ஷணம்
பட்டையேது சொல்லிரே பாதகக்கபடரே. 368

உண்மையான சுக்கில முபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மை யாகிநீரிலே விரைந்து நீரதானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துரு வமானதும்
தெண்மையான ஞானிகாள் தெளிந்துரைக்க வேணுமே. 369

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிவிலாத மாந்தர்காள்
வஞ்சகப் பிறவியை வதைத்திடவும் வல்லிரேல்
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிந்துகொள்ள லாகுமே. 370

காயிலாத சோலையிற் கனியுகந்த வண்டுகள்
ஈயிலாத தேனையுண் டிராப்பக லுறங்குநீர்
பாயிலாத கப்பலேறி யக்கரைப் படுமுனே
வாயினா லுரைப்பதாகு மோமவுன ஞானமே. 371

பேய்கள் பேய்களென்கிறீர் பிதற்றுகின்ற பேயர்காள்
பேய்கள் பூசைகொள்ளுதோ பிடாரிபூசை கொள்ளுதோ
ஆதிபூசை கொள்ளுதோ வனாதிபூசை கொள்ளுதோ
காயமான பேயலோ கணக்கறிந்து கொண்டதே. 372

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மூலமண்ட லத்திலே முச்சதுர மாதியாய்
நாலுவாச லெம்பிரான் நடுவுதிக்க மந்திரம்
கோலியெட்டி தழுமாய் குளிர்ந்தலர்ந்த தீட்டமாய்
மேலும்வேறு காண்கிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே. 373

ஆதிகூடு நாடியோடு காலைமாலை நீரிலே
சோதிமூல மானநாடி சொல்லிறந் ததூவெளி
யாதிகூடு நெற்பறித்த காரமா தியாகமம்
பேதபேத மாகியே பிறந்துட லிறந்ததே. 374

பாங்கினோடிருந்து கொண்டு பரமனஞ் செழுத்துளே
யோங்கிநாடி மேலிருந்து உச்சரித்த மந்திரம்
மூங்கில்வெட்டி நாருரித்து முச்சதுர வீட்டினுள்
ளாய்ந்த நூலிற்றோன்றலை யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 375

புண்டரீக மத்தியி லுதித்தெழுந்த சோதியை
மண்டலங்கள் மூன்றினோடு மன்னுகின்ற மாயனை
அண்டரண்ட மூடறுத் தறிந்துணர வல்லிரேல்
கண்டகோயில் தெய்வமென்று கையெடுப் பதில்லையே. 376

அம்பலங்கள் சந்தியி லாடுகின்ற வம்பனே
அன்பனுக்கு ளன்பனாய் நிற்பனாதி வீரனே
அன்பருக்கு ளன்பராய் நின்றவாதி நாயனே
உன்பருக்கு வுண்மையாய் நின்றவுண்மை யுண்மையே. 377

அண்ணலா வதேதடா வறிந்துரைத்த மந்திர
தண்ணனாக வந்தவன் சகலமு முணர்ந்தவன்
கண்ணனாக வந்தவன் காரணத் துதித்தவன்
ஒண்ணதாவ தேதடா வுண்மையான மந்திரம். 378

உள்ளதோ புறம்பதோ ருயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேணு மென்கிறீர்
உள்ளதும் புறம்பது மொத்தபோது நாதமாம்
கள்ளவாசலைத் திறந்து காணவேணு மப்பனே. 379

ஆரலைந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஓரொணா தவண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவெந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே. 380

சிவவாக்கியம் ஆழிர்ம் பாடல்

என்னகத்து ளென்னைநா னெங்குநாடி யோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்துமெய் தெரிந்தபின்
என்னகத்து ளென்னையன்றி யாதுமொன்று மில்லையே. 381

விண்ணினின்று மின்னெழுத்து மின்னொடுங்கும் வாறுபோல்
என்னுள்நின்று மெண்ணுமீச னென்னகத்திருக் கையால்
கண்ணினின்று கண்ணில்தோன்றும் கண்ணறிவிலாமையால்
என்னுணின்ற வென்னையு மியானறிந்த தில்லையே. 382

அடக்கினு மடக்கொணாத வம்பலத்தி னூடுபோய்
அடக்கினு மடக்கொணாம வன்புருக்கு மென்றுளே
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசம் வந்திருக்கினும்
தடக்கினு மிடைவிடாத நாதசங் கொலிக்குமே. 383

மட்டுலாவு தண்டுழா யலங்கலாய் புனற்கழல்
விட்டுவீழில் தாகபோக விண்ணில்கண்ணில் வெளியினும்
எட்டினோடி ரண்டினு மிதத்தினால் மனந்தனைக்
கட்டிவீடிலாது வைத்த காதலின்ப மாகுமே. 384

ஏகமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்தி நாலுமூர்த்தி நன்மைசேர்
போகமூர்த்தி புண்ணியத்தில் மூர்த்தியன்றி மூர்த்தியாய்
நாகமுற்ற சயனமாய் நலங்கடல் கடந்தநீ
யாகமூர்த்தி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே. 385

மூன்றுமுப்பத் தாறினோடு மூன்றுமூன்று மாயமாய்
மூன்றுமூர்த்தி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமாய்
தோன்றுசாதி மூன்றதாய் துலக்கமில் விளக்கதாய்
ஏற்றனாவினுள் புகுந்த தென்கோலோ நம்மீசனே. 386

ஐந்துமைந்து மைந்துமா யல்லவத் துளாயுமாய்
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனே
ஐந்துமைந்து மைந்துமாய மைந்தனைத்துநின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயநின்னை யாவர்காண வல்லரே. 387

ஆறுமாறு மாறுமாயொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
ஏறுசீரி ரண்டுமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோசை யாயமர்ந்த மாயமாய மாயனே. 388

சிவவாக்கியம் ஆழ்விரம் பாடல்

- எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயொ ரேழுமேழு மேழுமாய்
எட்டுமுன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமோ டிறைஞ்சி நின்றவண்ணமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லனீங்கி நிற்பரே. 389
- பத்தினோடு பத்துமாயோ ரேழினோடு மொன்பதாய்
பத்துநாற்றி சைக்குநின்ற நாடுபெற்ற நன்மையா
யத்துமாய கொத்தமோடு மத்தவ மிக்காதிமால்
பத்தர்கட்லா துழுத்தி முத்திமுத்தியாகுமே. 390
- வாசியாகி நேசமொன்றி வந்தெதிர்ந்த தென்னுக
நேசமாக நாளுலாவ நன்மைசேர்ப வங்களில்
வீசிமேல் நிமிர்ந்ததோளி யில்லையாக்கினாய்கழல்
ஆசையால் மறக்கலா தமரராக லாகுமே. 391
- எளியதான காயமீதி லெம்பிரா னிருப்பிடம்
அளிவுறாது நின்றதே அகாரமும் உகாரமும்
கொளுகையான சோதியுங் குலாவிநின்ற தெவ்விடம்
வெளியதாகு மொன்றிலே விளைந்ததே சிவாயமே. 392
- அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்கு மன்பர்காள்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகாணுமப் பொருள்
அஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யவ்வெழுத் தறிந்தபின்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மவ்வுமாஞ் சிவாயமே. 393
- பொய்யுரைக்க போதமென்று பொய்யருக் கிருக்கையால்
மெய்யுரைக்க வேண்டுதில்லை மெய்யர்மெய்ச் சிலாமையால்
வையகத்தி லுண்மைதன்னை வாய்திறக்க வஞ்சினேன்
நையவைத்த தென்கொலோ நமசிவாய நாதனே. 394
- ஒன்றையொன்று கொன்றுட னுணவுசெய் திருக்கினும்
மன்றினாடு பொய்களவு மாறுவேறு செய்யினும்
பன்றிதேடு மீசனைப் பரிந்துகூட வல்லிரேல்
அன்றுதேவரும் முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 395
- மச்சகத்துளையமர்ந்து மாயம்பேசும்வாயுவை
அச்சகத்துளையிருந் தறிவுணர்த்திக்கொள்வீரேல்
அச்சகத்துளையிருந் தறிவுணர்த்திகொண்டபின்
இச்சையற்றவெம்பிரா னெங்குமாகிநிற்பனே. 396

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- வயலிலேமுளைத்த செந்நெல் களையதானவாறுபோல்
உலகினோரும் வண்மைகூறி லுய்யுமாறதெங்ஙனே
விரகிலே முளைத்தெழுந்த மெய்யலாது பொய்யதாய்
நரகிலே பிறந்திருந்து நாடுபட்ட பாடதே. 397
- ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யங்குமிங்குமென்றுநீர்
தேடுகின்ற பாவிகாள் தெளிந்ததொன்றையோர்கிலீர்
காடுநாடு வீடுவின் கலந்துநின்ற கள்வனை
நாடியோடியும்முளே நயந்துணர்ந்துபாருமே. 398
- ஆடுகின்ற வண்டர்கூடு மப்புறமதிப்புறம்
தேடுநாலுவேமுந் தேவரானமூவுரும்
நீடுவாழிபூதமும் நின்றதோர் நிலைகளும்
ஆடுவாழியெனாழியலா தனைத்துமில்லையிலையே. 399
- ஆவதும் பரத்துளே யழிவதும்பரத்துளே
போவதும் பரத்துளே புகுவதும் பரத்துளே
தேவரும் பரத்துளே திசைகளும் பரத்துளே
யாவரும் பரத்துளே யானும்ப் பரத்துளே. 400
- எழுபாரெழுகட லிபங்கொட்டு வெற்புடன்
குழுவான் கிரிகடந்து சொல்லுமேமுலகமும்
ஆழிமால் விசும்புகொள் பிரமாண்ட ரண்டவண்டமும்
ஊழியானொளிக்குளே யுதித்துடனொடுங்குமே. 401
- கயத்துநீரிறைக்கிறீர் கைகள்சோர்ந்துநிற்பதேன்
மனத்துளீர்மொன்றிலாத மதயிலாதமாந்தர்காள்
அகத்துளீரங்கொண்டுநீ ரழுக்கறுக்கவல்லீரேல்
நினைத்திருந்த சோதியும் நீயும்நானுமொன்றரோ. 402
- நீரிலே பிறந்திருந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெழுஞ்
சீரையுன்ன வல்லிரேற் சிவபத மடைவிரே. 403
- பத்தொடத்த வாசலிற் பரந்து மூலவக்கர
முத்திசித்தி தொந்தமென் றியங்குகின்ற மூலமே
மத்தசித்த வைம்பூலன் மகாரமான கூத்தையே
அத்தியூரர் தம்முளே யமைந்ததே சிவாயமே. 404

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அறிவினோடு மண்டமா யளவிடாத சோதியை
குணமதாகியும்முளே குறித்திருக்கில் முத்தியா
முணமுணென்று உம்முளே விரலையொன்றி மீளவும்
தினந்தின மயக்குவீர் செம்புபூசை பண்ணியே. 405

மூலமான வக்கர முகப்பதற்கு முன்னெலாம்
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரே
காலனான வஞ்சபூத மஞ்சிலே யொடுங்கினால்
ஆதியோடு கூடுமோ வானதியோடு கூடுமே. 406

முச்சதுர மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாய்
அச்சதுர மாகியே யடங்கியோ ரெழுத்துமாய்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய்
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே. 407

வண்டுகங்கள் போலுநீர் மனத்துமா சறுக்கிலீர்
குண்டலங்கள் போலேநீர் குளத்திலே முழுகுநீர்
பண்டுமுங்கள் நான்முகன் பறந்துதேடி காண்கிலான்
கண்டிருக்கு மும்முளே கலந்திருப்பர் காணுமே. 408

நின்றதன்றி ருந்தன்று நேரிதன்று கூறிதன்று
பந்தமன்று வீடுமன்று பாவகங்களற்றது
கெந்தமன்று கேள்வியன்று கேடிலாத வானிலே
அந்தமன்றி நின்றதொன்ற தெங்ஙனே யுரைப்பதே. 409

பொருந்து நீருமும்முளே புகுந்துநின்ற காரணம்
எருதிரண்டு கன்றையீன்ற வேகமொன்றை யோர்கிலீர்
அருகிருந்து சாவுகின்ற யாவையு மறிந்திளீர்
குருவிருந் துலாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே. 410

அம்பரத்து ளாடுகின்ற வஞ்செழுத்து நீயலோ
சிம்புளாய் பறந்துநின்ற சிற்பரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெவ்வுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால்
எம்பிரானு நானுமாயிருந்ததே சிவாயமே. 411

ஈரொளியே திங்களே யியங்கிநின்ற தப்புறம்
பேரொளியே திங்களே யாவருமறிகிலீர்
காரொளிப் படலமுங் கடந்துபோன தற்பரம்
பேரொளிப் பெரும்பத மேகநாத பாதமே. 412

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

கொள்ளொணாது மெல்லொணாது கோதறக்கு தட்டொணா'
தள்ளொணா தணுகொணா தாதலான் மனத்துளே
தெள்ளொணாது தெளியொணாது சிற்பரத்தி னுட்பயன்
விள்ளொணாது பொருளைநான் விளம்புமாற தெங்ஙனே.413

வாக்கினால் மனத்தினால் மதித்த காரணத்தினால்
நோக்கொணாத நோக்கையுன்னி நோக்கையாவர் நோக்குவார்
நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்குநோக்க நோக்கிடில்
நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்கையெங்க ணோக்குமே.

உள்ளினும்புறம்பினு முலகமெங் கணும்பரந்
தெள்ளிலெண் ணெய்போலநின் றியங்குகின்ற வெம்பிரான்
மெள்ளவந் தெனுட்புகுந்து மெய்த்தவம் புரிந்தபின்
வள்ளலென்ன வள்ளலுக்கு வண்ணமென்ன வண்ணமே. 415

வேதமொன்று கண்டிலேன் வெம்பிறப் பிலாமையால்
போதநின்ற வடிவதாய்ப் புவனமெங்கு மாயினாய்
சோதியுள் ளொளியுமாய்த் தூரியமோட தீதமாய்
ஆதிமூல மாதியா யமைந்ததே சிவாயமே. 416

சாணிநு மடங்கினாற் சரிந்த கொண்டைதன்னுளே
பேணியப்பதிக்குளே பிறந்திருந்து ழலுவீர்
தோணியான வைவரைத் துறந்துறுக்க வல்விரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக் கலந்ததே சிவாயமே. 417

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சளேயடங்கினால்
நெஞ்ச கூறவும்முளே நினைப்பதோ ரெழுத்துளே
அஞ்சநாலு முன்றதாகி யும்முளே யடங்கினால்
அஞ்சமோ ரெழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே. 418

அக்கரந்த வக்கரத்திலுட் கரந்த வக்கரம்
சக்கரத்து சிவ்வையுண்டு சம்புளத்திருந்தும்
எட்கரந்த வெண்ணெய் போலெவ் வெழுத்துமெம்பிரான்
உட்கரந்து நின்ற நேர்மையாவர் காணவல்லரே. 419

ஆகமத்தினுட் பொருளகண்ட மூலமாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற்பரமுநீ
ஏகபாதம் வைத்தனை யுணர்த்தும் மஞ்செழுத்துளே
ஏகபோகமாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 420

சிவவாக்கியம் ஆமிரம் பாடல்

மூலவாசல் மீதுளே முச்சதுரமாகியே
நாலுவாச லெண்விரல் நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சமாகு மிங்கலைந்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே. 421

சுக்கிலத்தியுளே சுழித்ததோ ரெழுத்துளே
அக்கரத்தடியுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உக்கரத்தடியுளே யுணர்ந்த வஞ்செழுத்துளே
அக்கரமதாகியே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 422

குண்டலத்துளே குறித்தகத்து நாயகன்
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலர்ந்த சந்திரன் விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 423

கற்றுமைந்து கூடமென்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தும்முடல் தயங்கு சீவனுட்சிவம்
பித்தர்கா ளறிந்திவீர் பிரானிருந்த கோலமே. 424

மூலமென்ற மந்திர முளைத்தவஞ்செழுத்துளே
நாலுவேத நாவுளே நயின்றஞான மெய்யுளே
ஆலமுண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
ஓலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 425

தத்துவங்க ளென்றுநீர் தமைக்கடிந்து போவிர்காள்
தத்துவஞ் சிவமதாகில் தற்பரமு நீரல்லோ
முத்திசீவ னாதமே மூலபாதம் வைத்தபின்
அத்தனாரு மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 426

மூன்றுபத்து மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனே
தோன்று சேரஞானிகாள் துய்யபாத மென்றலை
ஊன்றுவைத்த வைத்தபின் னியம்புமஞ் செழுத்தையும்
தோன்றவோத வல்லிரேல் துய்ய்சோதி காணுமே. 427

உம்பர் வானகத்தினு மூலகபார மேழினும்
நம்பர்நாடு தன்னிலு காவலென்ற தீவினும்
செம்பொன் மாடமல்குதில்லை யம்பலத்து ளாடுவான்
எம்பிரான லாதுதெய்வ மில்லையிலையே. 428

சிவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

பூவிலாய வைந்துமாய் புனலில்நின்ற நான்குமாய்
தீயிலாய மூன்றுமாய் சிறந்த காவிரண்டுமாய்
வேயிலாய தொன்றுமாய் வேறுவேறு தன்மையாய்
நீயலாமல் நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. 429

அந்தரத்தி லொன்றுமா யசைவுகா விரண்டுமாய்
செந்தழலில் மூன்றுமாய்ச் சிறந்தவப்பு நான்குமாய்
ஐந்துபாரி லைந்துமா யமர்ந்திருந்த நாதனை
சிந்தையிற் றெளிந்தமாயை யாவர்காண வல்லரே. 430

மனவிகார மற்றுநீர் மதித்திருக்க வல்லிரேல்
நினைவிலாத மணிவிளக்கு நித்தமாகி நின்றிடும்
அனைவரோ தும்வேதமு மகம்பிதற்ற வேணுமேற்
கனவுகண்ட துண்மைநீர் தெளிந்ததே சிவாயமே. 431

இட்டகுண்ட மேதடா விருக்குவேத மேதடா
சுட்டமட் கலத்திலே சுற்றுநூல்க ளேதடா
முட்டிநின்ற தூணிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
பற்றிநின்ற தேதடா பட்டநாத பட்டரே. 432

நீரிலே முளைத்தெழுந்த தாமரையி னோரிலை
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல்
பாரிலே முளைத்தெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற பண்புகண் டிருப்பிரே. 433

உறங்கிலென் விழிக்கிலெ னுணர்வதற் றொடுங்கிலென்
சிறந்தவைம் புலன்களுந் திசைத்திசைக ளொன்றிலென்
புறம்புமுள்ளு மெங்கனும் பொருந்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்த ஞானிகாள் நினைப்பதேது மில்லையே. 434

ஓதுவார்க ளோதுகின்ற வோரெழுத்து மொன்றதே
வேதமென்ற தேகமாய் விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமொன்று நான்முகன் மாலுநானு மொன்றதே
ஏதுமன்றி நின்றதொன்றை யானுணர்ந்த நேர்மையே. 435

பொங்கியே தரித்தவச்சு புண்டரீக வெளியிலே
தங்கியே தரித்தபோது தாதுமாது ளையதாம்
அங்கியுட் சரித்தபோது வடிவுகளொ ளியுமாய்க்
கொம்புமேல் வடிவுகொண்டு குருவிருந்த கோலமே. 436

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தார தெங்கெனில்
கண்ணினோடு சோதிபோற் கலந்தநாத விந்துவும்
அண்ணலோடு சக்தியு மஞ்சபஞ்ச பூதமும்
பண்ணினோடு கொடுகர்ப்ப பாரொடேழு மின்றுமே. 437

ஒடுக்குகின்ற சோதியு முந்திநின்ற வொருவனும்
நடுத்தலத்தி லொருவனும் நடந்து காலிலேறியே
விடுத்துநின்ற விருவரோடு மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
அடுத்துநின்ற தரிமினோ வனாதிநின்ற வாதியே. 438

உதித்த மந்திரத்தினு மொடுங்குமக் கரத்தினும்
மதித்த மண்டலத்தினு மறைந்துநின்ற சோதிநீ
மதித்த பண்டலத்துளே மரித்து நீரிருந்தபின்
சிருத்த மண்டலத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே. 439

திருத்திவைத்த சற்குருவைச் சீர்பெற வணங்கிலீர்
குருக்கொடுக்கும் பித்தரே கொண்டுநீந்த வல்லிரோ
குருக்கொடுக்கும் பித்தருங் குருக்கொள்வந்த சீடனும்
பருத்திபட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டும் பட்டதே. 440

விழித்த கண் துதிக்கவும் விந்துநாத வோசையும்
மேருவுங் கடந்தவண்ட கோள்முங் கடந்துபோய்
எழுத்தெலா மறிந்துவிட்ட விந்திரஞால வெளியிலே
யானுநீயு மேகலந்த தென்னதொன்மை யீசனே. 441

ஓம்நமா வென்றுளே பாவையொன் றறிந்தபின்
பானுடற் கருத்துளே பாவையொன் றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலங்குலம துண்டடா
ஊனுமுனு மொன்றுமே யுணர்ந்திடா யெனக்குளே. 442

ஐம்புலனை வென்றவர்க் கன்னதான மீவதால்
நன்புலன் களாகிநின்ற நாதருக்கு தேறுமோ
ஐம்புலனை வென்றிடா தவத்தமேயு யுன்றிடும்
வம்பருக்கு மீவதுங் கொடுப்பது மவத்தமே. 443

ஆதியாவைம்புலன்க ளவையுமக்கு ளொக்குமோ
யோனியிற் பிறந்திருந்த துன்பமிக்கு மொக்குமோ
வீணர்காள் பிதற்றுவிர் மெய்ம்மையே யுணர்ந்திரேல்
ஊனுறக்க போகமு முமக்கெனக்கு மொக்குமே. 444

சீவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

ஒடுகின்ற வைம்புல னொடுங்கவஞ் செழுத்துளே
நாடுகின்ற நான்மறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்கள் மூன்றெழுத்துளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே. 445

புவன சக்கரத்துளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்கு தீபவங்கியுள் பொதிந்தெழுந்த வாயுவைத்
தவனசோம ரிருவருந் தாமியங்கும் வாசலில்
தண்டுமாறி யேறிநின்ற சரசமான வெளியிலே. 446

மவுனவஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாவி நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின்
அவனுநானு மெய்கலந் தனுபவித்த வளவிலே
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 447

வாளுறையில் வாளடக்கம் வாயுரையில் வாய்வடக்கம்
ஆளுறையில் ஆளடக்கம் அருமைஎன்ன வித்தைகாண்
தாளுறையில் தாளடக்கம் தன்மையான தன்மையும்
நாளாறையில் நாளடக்கம் நானுநீயுங் கண்டதே. 448

வழுத்திடா னழித்திடான் மாயரூப மாகிடான்
கழன்றிடான் வெகுண்டிடான் காலகால காலமும்
துவண்டிடான சைந்திடான் றூயரூப மாகிடான்
சுவன்றிடா னுரைத்திடான் குகுகுகுக் குகுகுமே. 449

ஆகீகுவென்றே யுரைத்த வகுகுரத்தி னானந்தம்
யோகியோகி யென்பர்கோடி யுற்றறிந்து கண்டிடார்
பூகமாய் மனக்குரங்கு பொங்குமங்கு மிங்குமாய்
ஏகமேக மாகவே யிருப்பர்கோடி கோடியே. 450

கோடிகோடி கோடிகோடி குவலையத் தோராதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாளகன்று வீணதாய்
தேடிதேடி தேடிதேடி தேகமுங் கசங்கியே
கூடிகூடி கூடிகூடி நிற்பர்கோடி கோடியே. 451

கருத்திலான் வெளுத்திலான் பரனிருந்த காரணம்
இருத்திலா னொளித்திலா னொன்றிரண்டு மாகிலான்
ஒருத்திலான் மரித்திலா னொழிந்திடா னழிந்திடான்
கருத்திற்கீயுங் கூவுமுற்றோன் கண்டறிந்த வாதியே. 452

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை யறிந்திடான்
ஊதியூதி யூதியூதி யொளிமழுங்கி யுளறுவான்
வீதிவீதி வீதிவீதி விடையெருப் புரக்குவோன்
சாதிசாதி சாதிசாதி சாகரத்தைக் கண்டிடான். 453

ஆண்மையான்மை யான்மையான்மை ஆண்மைகூறு மசுடரே
காண்மையான வாதிருபங் காலகால காலமும்
பாண்மையாகிய மோனமான பாசமாகி நின்றிடும்
நாண்மையான நரலைவாயில் நங்குமிங்கு மங்குமே. 454

மிங்குவென்ற வட்சரத்தின் மீட்டுவாகி கூவுடன்
துங்கமாகச் சோமனோடு சோமன்மாறி நின்றிடும்
அங்கமா முனைச்சுழியி லாகுமேக வாகையாய்
கங்குலற்றுக் கியானமுற்று காணுவாய் சுடரொளி. 455

சுடரெழும்புஞ் சூட்சமுஞ் சுழிமுனையின் சூட்சமும்
அடரெழும்பி யேகமாக வமர்ந்துநின்ற சூட்சமுந்
திடரதான சூட்சமுந் திரியின்வாலை சூட்சமுங்
கடலெழும்பு சூட்சந்தன்னைக் கண்டறிந்தோன் ஞானியே. 456

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாய்கள்கோடி கோடியே
வானிலாத மழைநானென்ற வாதிக்கோடி கோடியே
தானிலான சாகரத்தின் தன்மைகாணா மூடர்கள்
முனிலாமற் கோடிக்கோடி முன்னறிந்த தென்பரே. 457

சூக்ஷமான கொம்பிலே சுளிமுனைச் சுடரிலே
வீச்சமான வியிலே விபுலைதங்கும் வாயிலே
கூச்சமான கொம்பிலே குடியிருந்த கோவிலே
தீக்ஷயான தீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே. 458

பொங்கிநின்ற மோனமும் பொதிந்துநின்ற மோனமுந்
தங்கிநின்ற மோனமுந் தயங்கிநின்ற மோனமுங்
கங்கையான மோனமுங் கதித்துநின்ற மோனமுந்
திங்களான மோனமுஞ் சிவனிருந்த மோனமே. 459

மோனமான வீதியில் முனைச்சுழியின் வாலையில்
பானமான வீதியில் பசிந்த செஞ்சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நரலைதங்கும் வாயலில்
ஓனமான செஞ்சுட ருதித்ததே சிவாயமே. 460

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

உதித்தெழுந்த வாலையு முயங்கிநின்ற வாலையுங்
கதித்தெழுந்த வாலையுங் காலையான வாலையுங்
மதித்தெழுந்த வாலையு மறைந்துநின்ற ஞானமுங்
கொதித்தெழுந்து கும்பலாகி ஹுவுங்ஹியு மானதே. 461

கூவுங்கீயு மோனமாகி கொள்கையான கொள்கையை
மூவுலே யுதித்தெழுந்த முச்சுடர் விரிவிலே
பூவிலே நறைகள்போற பொருந்திநின்ற பூரணம்
ஆவியாவி யாவியாவி யன்பருள்ள முற்றதே. 462

ஆண்மைகூறு மாந்தரே அருக்கனோடும் வீதியைக்
காண்மையாகக் காண்பிரே கசடறுக்க வல்லிரே
தூண்மையான வாதிசுட்சஞ் சோபமாகு மாகுமே
நாண்மையான் வாயலில் நடிந்துநின்ற நாதமே. 463

நாதமான வாயலில் நடிந்துநின்ற சாயலில்
வேதமான வீதியில் விரிந்த முச்சுடரிலே
கீதமான ஹீயிலே கிளர்ந்துநின்ற கூவிலே
பூதமான வாயலைப் புகலறி வனாதியே. 464

ஆவியாவி யாவியாவி ஐந்துகொம்பி னாவியே
மேவிமேவி மேவிமேவி மேதினியின் மானிடர்
வாவிவாவி வாவிவாவி வண்டர்கள் வறிந்திடார்
பாவிபாவி பாவிபர்வி படியிலுற்ற மாந்தரே. 465

வித்திலே முளைத்தசோதி வில்வளைவின் மத்தியில்
உத்திலே யொளிவதாகி மோனமான தீபமே
நத்திலோதி ரட்சிபோன்ற நாதனை யறிந்திடார்
வத்திலே கிடந்துழன்ற வாலையான குட்சமே. 466

வாலையோடு காலையும் வடிந்துபொங்கு மோனமே
மாலையோடு காலையான வாற்றிந்த மாந்தரே
மூலையான கோணமின் முளைத்தெழுந்த செஞ்சுடர்
தாலையோடு பானகன்று தங்கிநின்ற மோனமே. 467

மோனமானவீதியில் முடிகிநின்றநாதமே
ஈனமின்றிவேகமான வேகமென்ன வேகமே
கானமானமூலையிற் கனிந்திருந்த வாலையில்
ஞானமானசெஞ்சுடர் நடந்ததேசிவாயமே. 468

சீவனாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

உச்சிமத்திவீதியி லொழிந்திருந்தசாதியிற்
பச்சியுற்ற சோமனும் பரந்துநின்றுலாவவே
செச்சியானதீபமே தியானமானமோனமே
கச்சியானமோனமே கடந்ததேசிவாயமே. 469

அஞ்சுகொம்பினின்றநாத மாலைபோலெழும்பியே
பிஞ்சினோடு பூமலர்ந்து பெற்றியுற்றசுத்தமே
செஞ்சுடருதித்தபோது தேசிகன்கழன்றுடன்
பஞ்சபூதமானதே பறந்துநின்றமோனமே. 470

சடுதியான கொம்பிலே தத்துவத்தின்ஹியிலே
அடுதியான ஆவிலே யானிருந்தஹூவிலே
இடுதியென்றசோலையி லிருந்தமுச்சுடரிலே
நடுதியென்றுநாதமோடி நன்குறவமைந்ததே. 471

அமையுமாலமோனமு மரனிருந்தமோனமும்
சமையும்பூதமோனமுந் தரித்திருந்தமோனமும்
இமையுங்கொண்டவேகமு மிலங்குமுச்சிமோனமும்
தமையறிந்த மாந்தரே சடத்தையுற்று நோக்கிலார். 472

பாச்சலூர்வழியிலே யரனிருந்தசுழியிலே
காய்ச்சுகொம்பினுனியிலே கனியிருந்தமலையிலே
வீச்சமானதேதடா விரிவுதங்குமிங்குமே
மூச்சினோடுமூச்சைவாங்கு முட்டிநின்றசோதியே. 473

சோதிசோதியென்றுநாடித் தோற்பவர்சிலவரே
ஆதி ஆதியென்றுநாடு மாடவர்சிலவரே
வாதிவாதியென்றுசொல்லும் வம்பருஞ்சிலவரே
நீதிநீதிநீதிநீதி நின்றிடு முழுச்சுடர். 474

சுடரதாயெழும்பியங்கு தூபமான காலமே
இடரதாய்ப்புவியும்விண்ணு மேகமாயமைக்கமுன்
படரதாகநின்றவாதி பஞ்சபூதமாகியே
அடரதாக அண்டமெங்கு மாணமையாகநின்றதே. 475

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்றமானிடர்
கண்டறிந்துகண்குளிர்ந்து காதலுற் றுலாவுவோர்
கண்டமுற்றமேன்முனையின் காட்சிதன்னைக்காணுவார்
நன்றியற்றுநரலைபொங்கி நாதமுமகிந்திடும். 476

சீவனாக் கியம் ஆயிரம் பாடல்

வயங்குமோனச்செஞ்சுடர் வடிந்தசோதிநாதமுங்
கயங்கள்போலக் கதறியே கருவூற்றவெளியிலே
பயங்கொடின்றியின்றியே படர்ந்துநின்றபான்மையே
நயங்கள்கோவென்றேநடுங்கி நங்கையானதீபமே. 477

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின்கழியிலே
கோபமாறுகுவிலே கொதித்துநின்றகீயிலே
தாபமானமுலையிற் சமைந்துநின்றகுசுமுஞ்
சாபமானமோட்சமுந் தடிந்துநின்றிலங்குமே. 478

தேசிகன்கழன்றதே திரிமுனையின்வாலையில்
வேசமோடுவாலையில் வியனிருந்தமுலையில்
நேசசந்திரோதைய நிறைந்திருந்தவாரமில்
வீசிவீசிநின்றதே விரிந்துநின்றமோனமே. 479

உட்கமலமோனமி லுயங்கிநின்ற நந்தியை
விக்கலோடுகீயுமாகி வில்வளைவினமத்தியில்
முட்பொதிந்ததென்னவே முடிகிநின்றசெஞ்சுடர்
கட்குவைகள்போலவுங் கடிந்துநின்றகாட்சியே. 480

உந்தியிற்சுழிவழியி லுச்சியுற்றமத்தியிற்
சந்திரனொளிகிரணந் தாண்டிநின்றசெஞ்சுடர்
பந்தமாகவில்வளைவிற் பஞ்சபூதவிஞ்சையாங்
கிந்துபோற்கீயில்நின்று கீச்சமுச்சவென்றதே. 481

செச்சையென்றமூச்சினோடு சிகாரமும்வகாரமும்
பச்சையாகிநின்றதே பரவெளியின்பான்மையே
இச்சையானஹுவிலே யிருந்தெழுந்தஹீயிலே
உச்சியானகோணத்தி லுதித்ததேசிவாயமே. 482

ஆறுமுலைக்கோணத்தி லமைந்தவொன்பதாத்திலே
நாறுமென்றுநங்கையான நாவியுந்தெரிந்திட
கூறுமென்றுஐவரங்கு கொண்டுநின்றமோனமே .
பாறுகொண்டுநின்றது பறந்ததேசிவாயமே. 483

பறந்ததேகறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
பிறந்ததேபிராணனன்றிப் பெண்ணுமானுமல்லவே
துறந்ததோசிறந்தோ தூயதுங்கமானதோ
இறந்தபோதிலன்றிஈ இலங்கிடுஞ்சிவாயமே. 484

சிவனாக் கியம் ஆயிரம் பாடல்

அருளிருந்தவெளியிலே அருக்கனின்றவிருளிலே
பொருளிருந்தகழியிலே புரண்டெழுந்தவழியிலே
தெருளிருந்தகலையிலே தியங்கிநின்றவலையிலே
குருவிருந்தவழியினின்று ஹுவுங்ஹீயுமானதே.

485

ஆனதோரெழுத்திலே யமைந்துநின்றவாதியே
கானமோடுதாலமீதிற் கண்டறிவதில்லையே
தானுந்தானுமானதே சமைந்தவாலைகாலையில்
வேனலோடும்வாறுபோல் விரிந்ததேசிவாயமே.

486

ஆறுகொண்டவாரியு மமைந்துநின்றதெய்வமுந்
தூறுகொண்டமாரியுந் துலங்கிநின்றதூபமும்
வீறுகொண்டமோனமும் விளங்குமுட்கமலமும்
மாறுகொண்டஊவிலே மடிந்ததேசிவாயமே.

487

வாயல்கண்ட கோணமில் வயங்குமைவர்வையே
சாயல்கண்டு சார்ந்ததுந் தலைமன்னாருறைந்ததுங்
காயவண்டுகண்டதுங் கருவூரங்கு சென்றதும்
பாயுமென்றுசென்றதும் பறந்ததேசிவாயமே.

488

பறந்ததேதுறந்தபோது பாச்சலூர்வழியிலே
மறந்ததேகவ்வுமுற்ற வாணர்கையின்மேவியே
பிறந்ததேயிறந்தபோதிற் பீட்டாமற்கீயிலே
சிறந்துநின்றமோனமே தெளிந்ததேசிவாயமே.

489

வடிவுபற்பவாசனத் திருத்திமூலவனலையே
மாருதத்தினாலெழுப்பி வாசலைந்துநாலையு
முடிவுமுத்திரைப்படுத்தி மூலவீணாதண்டினால்
முளரியாலயங்கடந்து மூலநாடியூடுபோய்.

490

அடி துவக்கிமுடியளவு மாறுமாநிலங்கடந்
தப்புறத்தில்வெளிகடந்த வாதியெங்கள்சோதியை
யுடுபதிக்கணமுதருந்தி யுண்மைஞானவுவகையுள்
உச்சிபுட்டிறங்குகின்ற யோகிநல்லயோகியே.

491

மந்திரங்களுண்டுநீர் மயங்குகின்றமானிடர்
மந்திரங்களாவது மறத்திலூறலன்றுகாண்
மந்திரங்களாவது மதித்தெழுந்தவாயுவை
மந்திரத்தையுண்டவர்க்கு மரணமேதுமில்லையே.

492

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- மந்திரங்களுக்கற்றுநீர் மயங்குகின்றமாந்தரே
மந்திரங்களுக்கற்றநீர் மரித்தபோதுசொல்வினோ
மந்திரங்களும்முளே மதித்தநீருமும்முளே
மந்திரங்களாவது மனத்தினைந்தெழுத்துமே. 493
- உள்ளதோபிறப்பதோ வுயிரொடுங்கிநின்றிடம்
மெள்ளவந்துகிட்டிநீர் வினாவவேண்டுமென்கிறீர்
உள்ளதும்பிறப்பது மொத்தபோதுநாதமாங்
கள்ளவாசலைத்திறந்து காணவேண்டுமாந்தரே. 494
- ஒரெழுத்திலிங்கமா யோதும்ட்சரத்துளே
ஒரெழுத்தியங்குகின்ற வுண்மையையறிகிலீர்
முவெழுத்துமுவராய் முளைந்தெழுந்தசோதியை
நாவெழுத்துநாவுளே நவின்றதேசிவாயமே. 495
- முத்திசித்திதொந்தமா முயங்குகின்றமூர்த்தியை
மற்றுதித்தவப்புனல்க ளாகுமத்திமப்புலன்
அத்தர்நித்தர்காளாகண்ட ரன்பினாலனுதினம்
உச்சரித்துளத்திலே யறிந்துணர்ந்துகொண்மினே. 496
- மூன்றிரண்டுமைந் துமாய்முயன்றெழுந்ததேவராம்
முன்றிரண்டுமைந்ததாய் முயன்றதேயுலகெல்லாம்
ஈன்றதாயும்ப்பனு மியங்குகின்றநாதமாய்
தோன்றுமோரெழுத்தினோடு சொல்லஒன்றுமிஷலையே. 497
- வெளியுருக்கியஞ்செழுத்து விந்துநாதசத்தமுந்
தளியுருக்கிநெய்கலந்து சகலசத்தியானதும்
வெளியிலுமவ்விளையிலு மிருவரையறிந்தபின்
வெளிகலந்ததன்மையால் தெளிந்ததேசிவாயமே. 498
- முப்புறத்திலப்புறம் முக்கணன்வினையிலே
சிற்பரத்துளற்பனஞ் சிவாய்மஞ்செழுத்துமாந்
தற்பரமுதித்துநின்று தாணுவெங்குமானபின்
னிப்புறமொடுங்குமோடி யெங்கும்லிங்கமானதே. 499
- ஆடிநின்றசீவனோ ரஞ்சுபஞ்சபூதமோ
கூடிநின்றசோதியோ குலாவிநின்றமூலமோ
நாடுகண்டுநின்றதோ நாவுகற்றகல்வியோ
வீடுகண்டுவிண்டிடின வெட்டவெளியுமானதே. 500

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- உருத்தரித்தபோதுசீவ னோக்கநின்றவுண்மையுந்
திருத்தமுள்ளதொன்றிலுஞ் சிவாயமஞ்செழித்துமா
மிருத்துநின்றுறுத்தடங்கி யேகபோகமானபின்
கருத்தினின்று தித்ததே கபாலமேந்துநாதனே. 501
- கருத்தரித்துதித்தபோது கமலபீடமானதுங்
கருத்தரித்துதித்தபோது காரணங்களானதுங்
கருத்தரித்துதித்தபோது கரணமிரண்டுகண்களாய்
கருத்தினின்றுதித்ததே கபாலமேந்துநாதனே. 502
- ஆனவன்னிமூன்றுகோண மாறிரண்டு எட்டிலே
யானசீவனஞ்செழுத் தகாரமிட்டலர்ந்தது
மானசோதியுண்மையு மனாதியானவுண்மையு
மானதானதானதா யவலமாய்மறைந்திடும். 503
- ஈன்றெழுந்தவெம்பிரான் றிருவரங்கவெளியிலே
நான்றபாம்பின்வாயினால் நாலுதிக்குமாயினான்
மூன்றுமூன்றுவளையமாய் முப்புரங்கடந்தபின்
ஈன்றெழுந்த அவ்வினோசை யெங்குமாகிநின்றதே. 504
- எங்குமெங்குமொன்றலோ வீரேழ்லோகமொன்றலோ
அங்குமிங்குமொன்றலோ வனாதியானதொன்றலோ
தங்குதாபரங்களுந் தரித்தவாரதொன்றலோ
உங்களெங்கள்பங்கினி லுதித்ததேசிவாயமே. 505
- அம்பரத்திலாடுஞ்சோதி யானவன்னிமூலமா
மம்பரமுந்தம்மரமு மகோரமிட்ட லர்ந்தது
மம்பரக்குளியிலே யங்கமிட்டுருக்கிட
வம்பரத்திலாதியோ டமர்ந்ததேசிவாயமே. 506
- வாடிலாதபூமலர்ந்து வண்டுரிசைநாவிலே
யோடிநின்றுருவெடுத் துகாரமாயவர்ந்தது
மாடியாடியங்கமுகப்படக் கடந்தபின்
கூடிநின்றுலாவுமே குருவிருந்தகோலமே. 507
- விட்டடி விரைத்ததோ வேருருக்கி நின்றதோ
எட்டிநின்ற சீவனு மீரேழ்லோகங் கண்டதோ
தட்டுரு வமாகி நின்ற சதாசிவத் தொளியதோ
வட்டவீடறிந்த பேர்கள் வானதேவராவரே. 508

வானவர் நிறைந்த சோதி மானிடக்கருவிலே
வானதேவரத் தனைக்குள் வந்தடைவர் வானவர்
வானகமு மண்ணகமும் வட்ட வீடறிந்தபின்
வானெலா நிறைந்துமன்னு மாணிக்கங்களானதே. 509

பன்னிரண்டு கால்நிறுத்திப் பஞ்சவர்ன முற்றிடில்
மின்னியே வெளிக்குணின்று வேறிடத்தமர்ந்ததுஞ்
சென்னியாந் தலத்திலே சீவனின்றியங்கிடும்
பன்னியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரமமானதே. 510

உச்சிகண்டு கண்கள்கட்டி யுண்மைகண்ட தெவ்விடம்
மச்ச மாளிகைக்குளே மானிடங்கலப்பிரேல்
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோகமாய்விடும்
பச்சைமாலு மீசனும் பரந்ததே சிவாயமே. 511

வாயிலிட்டு நல்லுரிசை யட்சரத்தொளியிலே
கோயிலிட்டு வாவியுமங் கொம்பிலே யுலர்ந்தது
மாயிலிட்டகாயமு மனாதி யிட்டசீவனும்
வாயுவிட்ட வன்னியும் வளர்ந்ததே சிவாயமே. 512

அட்சரத்தை யுச்சரித் தனாதியங்கி மூலமா
யட்சரத்தையுந் திறந்த கோரமிட்டலர்ந்தது
மட்சரத்திலுட்கர மகம்படக் கடந்தபின்
அட்சரத்திலாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. 513

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயங்குறீர்
ஆயனையரனையு மறிந்துணர்ந்து கொள்வீரேல்
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமர்ந்த தொக்குமே. 514

கோயிலெங்கு மொன்றலோ குளங்கணீர் களொன்றலோ
தேய்வாயு வொன்றலோ சிவனுமங்கே யொன்றலோ
ஆயசீவனெங்குமா யமர்ந்து வாரதொன்றலோ
காயமீதறிந்த பேர்கள் காட்சியாவர் காணுமே. 515

காதுகண்கள்மூக்குவாய் கலந்த வாரதொன்றலோ
சோதி யிட்டெடுத்ததுஞ் சகங்களுக்கு மொன்றலோ
ஓதிவைத்த சாத்திர முதித்து வாசதொன்றலோ
நாதவீடறிந்த பேர்க ணாதராவர் காணுமே. 516

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- அவ்வுதித்த வட்சரத்தி னுட்கலந்த வட்சரம்
 சவ்வுதித்த மந்திரஞ் சம்புளத்திருந்ததால்
 மவ்வுதித்த மாய்கையால் மயங்குகின்ற மாந்தர்காள்
 உவ்வுதித்த தவ்வுமா யுருத்தரித்த வுண்மையே. 517
- அகாரமென்னு மக்கரத்தி லக்கரமெழுந்ததோ
 அகாரமென்னு மக்கரத்தி லவ்வுவந்துதித்ததோ
 உகாரமு மகாரமு மொன்றிநன்று நின்றதோ
 விகாரமற்ற ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 518
- சத்தியாவ துன்னுடல் தயங்கு சீவனுட்சிவம்
 பித்தர் காளிதற்குமேல் பிதற்றுகின்ற தில்லையே
 சுத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிந்ததோர் வெளி
 சத்திசிவமுமாகி நின்று தண்மையாவ துண்மையே. 519
- சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
 முச்சதுர வாசலில் முளைத்தெழுந்த மோட்டினில்
 மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்கு ஞானதீபமா
 யுச்சரிக்கு மந்திரம் ஓம் நமசிவாயமே. 520
- அக்கரமனாதியல்ல வாத்துமமனாதியல்ல
 புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியல்ல
 தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாஸ்திர மனாதியல்ல
 வொக்க நின்றுடன்கலந்த வுண்மை காணனாதியே. 521
- மென்மையாகி நின்றதேது விட்டுநின்ற தொட்டதேது
 வுண்மையாக நீயுரைக்க வேணுமெங்களுத்தமா
 பெண்மையாகி நின்றதொன்று விட்டுநின்று தொட்டதை
 யுண்மையா யுரைக்க முத்தி யுட்சலத்திருந்ததே. 522
- அடக்கினா லடங்குமோ வண்டமஞ்செழுத்துளே
 யுடக்கினா லெடுத்தகாய முண்மை யென்றுணர்ந்துநீ
 சடக்கிலாறு வேதமுந் தரிக்கவோதிலாமயால்
 விடக்குநாயு மாயசோதி வேறுவேறு பேசமோ. 523
- உண்மையான சக்கர முபாயமாயிருந்ததுந்
 தண்மையான காயமுந் தரித்த ரூபமானதும்
 வெண்மையாகி நீறியே விளைந்து நின்றதாவது
 முண்மையான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேண்டுமே. 524

சீவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

எள்ளகத்தி லெண்ணெய்போல வெங்குமாகி யெம்பிரா
னுள்ளகத்திலே யிருக்க லுசலாடு மூடர்காள்
கொள்ளை பட்டவாலினைக் குணக்கெடுக்க வல்லிரேல்
வள்ளலாகி நின்றசோதி காணலாகு மெய்ம்மையே. 525

வேணுமென்ற ஞானமும் விரும்புகின்ற நூலிலே
தாணுவுண்டங் கென்கிறீர் தரிக்கிலீர் மறக்கிலீர்
தாணுவொன்று மூலநாடி தன்னுள் நாடியும்முளே
காணுமன்றி வேறியாவுங் கண்மயக்க மொக்குமே. 526

வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளே தவிக்கிறீர்
உழக்கிலாது நாழியான வாறுபோலுமுகைகாள்
உழக்குநாலு நாழியான வாறுபோலு மும்முளே
வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளீசன் மன்னுமே. 527

அறத்திறங்களுக்குநீ யண்டை மெண்டிசைக்கும்நீ
திறத்தியங்களுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
யுறக்கும்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே. 528

ஆடுகின்ற வெம்பிராணை யங்குமிங்கு நின்றுநீர்
தேடுகின்ற வீணர்காள் தெளிவதொன்றை யோர்கிலீர்
நாடிநாடியும்முளே நவின்று நோக்க வல்லிரேல்
கூடொணாததற்பரங் குவிந்து கூடலாகுமே. 529

சத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிறந்ததோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவமுமாகி நின்ற தன்மையோர்கிலீர்
சத்தியாவதும் முடல் தயங்கு சீவனுட்சிவம்
பித்தர் காள்நிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. 530

அகாரமான தம்பலம் மனாதியான தம்பலம்
முகாரமான தம்பல முண்மையான தம்பலம்
மகாரமான தம்பலம் வடிவமான தம்பலஞ்
சிகாரமான தம்பலம் தெளிந்ததே சிவாயமே. 531

சக்கரம் பறந்ததோடி சக்கரமேல் பலகையாய்
செக்கிலாம லெண்ணெய்போல சிங்குவாயுதேயுவு
முக்கிலேயொளி கலந்து யுகங்களுங் கலக்கமாய்
புக்கிலே புகுந்தபோது போனவாற தெங்ஙனே. 532

சிவவாக்கியம் ஆய்ரம் பாடல்

வளர்ந்தெழுந்த கொங்கைதன்னை மாயமென்றெண்ணிநீ
 ரருள்கொள் சீவராருடம் புடைமையாகத் தோர்வீர்கள்
 விளங்குஞான மேவியே மிக்கோர் சொல்லைக் கேட்பீரேல்
 களங்கமற்று நெஞ்சுளே கருத்துவந்து புக்குமே. 533

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன்றறிவிரோ
 நாலு சாமமாகியே நவின்ற ஞானபோதமா
 யாலமுண்ட கண்டனு மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
 சாலவுன்னி நெஞ்சுளே தரித்ததே சிவாயமே. 534

சுற்றமென்று சொல்வதுஞ் கருதி முடிவில்லைத்திட
 ரத்தர் நித்தமாடியே யமர்ந்திருந்த தெவ்விடம்
 பத்திமுற்றியன்பர்கள் பரத்திலொன்று பாழது
 பித்தரேயிதைக் கருதி பேசலாவ தெங்ஙனே. 535

எங்ஙனே விளக்கதுக் கேற்றவாறுளினுதா
 னெங்ஙனே யெழுந்தருளி யீசனேசரென்பரே
 அங்ஙனே மறைபடாத தாழ்ந்து நோக்க வல்லரேல்
 சிங்கமண்மியானை போலத் திரிமலங்களற்றதே. 536

அற்றவுள்ள கத்தையு மலக்கிடு மெழுகிடு
 மெத்த தீபமிட்டதிற் பிறவாத பூசையெத்தியே
 நற்றவம்புரிந்து ஏக நாதர்பாதம் நாடியே
 சுற்றிருப்பதே சரிதை கண்டுகொள்ளு மும்முளே. 537

பார்த்தநின்றதம் பலம் பரமனாடு மம்பலங்
 கூத்துநின்றதம்பலம் கோரமானதம்பலம்
 வார்த்தையான தம்பலம் வன்னியானதம்பலஞ்
 சீற்றமானதம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. 538

சென்று சென்றிடந்தொறும் சிறந்த செம்பொனம்பலம்
 அன்றுமின்று நின்றதோ ரனாதியானதம்பலம்
 பன்றியன்னங் காணொணாத பரமனானதம்பலம்
 மொன்றியொன்றி நின்றது ளொழிந்ததே சிவாயமே. 539

தந்தைதாய் தமரும்நீ சகலதேவதையும்நீ
 சிந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானும்நீ
 விந்துநீ விளைவுநீ மேலதாய வேதம்நீ
 யெந்தைநீ யிறைவனீ யென்னையாண்ட வீசனே. 540

சிவவாக்கியம் ஆழ்வரம் பாடல்

எப்பிறப்பிலும் பிறந் திறந்தழிந்த வேழைகா
எப்பிறப்பிலும் பிறந்து என்ன நீறுபூசுறி
ரப்புடன் மலமறுத்து ஆசைநீக்க வல்லிரேல்
செம்புராத வோசையிற் றெளிந்து காணலாகுமே. 541

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்வீரோ
மந்திரங்களும்முளே மதிக்கநீரு மும்முளே
மந்திரங்களாவது மனத்திலைந்தெழுத்துமே. 542

எட்டியோகமானது மியங்குகின்ற நாதமும்
மெட்டுவக்கரத்துளே உகாரமு மகாரமும்
விட்டலர்ந்த மந்திரம் வீணாதண்டி னூடுபோ
வட்ட வக்ஷரத்துளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 543

பிரான் பிரானென்றுநீர் பினத்துகின்ற மூடரே
பிரானைவிட்டு மெம்பிரான் பிறந்தவாற தெங்ஙனே
பிரானுமாய் பிரானுமாய் பேருலகுதானுமாய்
பிரானிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மும்முடல். 544

ஆதியில்லை யந்தமில்லை யானநாலு வேதமில்லை
சோதியில்லை சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்ததூவெளி
நீதியில்லை நேசமில்லை நிச்சயப்படாததும்
ஆதிகண்டு கொண்டபின் னஞ்செழுத்து மில்லையே. 545

அம்மையப்பனப்பநீ ரமர்ந்த போதறிகிலீ
ரம்மையப்பனானநீ ராதியான பாசமே
யம்மைப்பனின்னையன்றி யாருமில்லை யானபின்
னம்மையப்பனின்னையன்றி யாருமில்லையிலையே. 546

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிருந் தூடாடி நாலுமென்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமாறுமா யகத்திலோரெழுத்ததாய்
சீறையேத்த வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். 547

முந்தவோரெழுத்துளே முளைத்தெழுந்தசெஞ்சுட
ரந்தவோரெழுத்துளே பிறந்துகாயமானது
மந்தவோரெழுத்துளே யேகமாகிநின்றது
மந்தவோரெழுத்தையு மறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 548

சீவவாக்கியம் ஆய்ரம் பாடல

கூட்டமிட்டுநீங்களுங் கூடிவேதமோதுறீர்
ஏட்டகத்துளீசனு மிருப்பதென்னெழுத்துளே
நாட்டமிட்டுநாடிடு நாலுமூன்றுதன்னுளே
யாட்டகத்துளாடிடு மம்மையாணையுண்மையே. 549

காக்கைமூக்கையாமையா ரெடுத்துரைத்தகாரணம்
நாக்கையூன்றியுள்வளைத்து ஞானநாடியூடுபோ
யேக்கைநோக்கவட்சர மிரண்டெழுத்துயேந்திடிற்
பார்த்தபார்த்ததிக்கெலாம் பரப்பிரமமானமே. 550

கொள்ளொணா துருவிக்கொணாது கோதறக்குலைக்
கொணாது
அள்ளொணா துவணுகொணாது வாதிமூலமானதைத்
தெள்ளொணாது தெளியொணாது சிற்பரத்தினுட்பயன்
விள்ளொணாதபொருளையான் விளாமாறதெங்கனே. 551

ஓசையுள்ளகல்லைநீ ருடைத்திரண்டாய்செய்துமே
வாசலிற்பதித்தகல்லை மழுங்கவேமிதிக்கிறீர்
பூசனைக்குவைத்தகல்லில் பூவுமீருஞ்சாத்துறீர்
ஈசனுக்குகந்தகல்லு யெந்தக்கல்லுசொல்லுமே. 552

ஓட்டுவைந்துகட்டிநீ ருபாயமானமந்திரங்
கட்டுபட்டபோதிலுங் கர்த்தனங்குவாழுமோ
எட்டுமெட்டுமெட்டுளே யியங்குகின்றவாயுவை
வட்டமிட்டயவ்விலே வைத்துணர்ந்துபாருமே. 553

இந்தலுரிலில்லையென்று எங்குநாடியோடுநீ
ரந்தலுரிலீசனு தமர்ந்து வாழ்கதெங்ஙனே
யந்தமானபொந்திலாரில் மேவிநின்றநாதனை
யக்தமானசீயிலவ்வி லறிந்துணர்ந்துகொள்ளுமே. 554

புக்கிருந்ததும்முளே பூரியிட்டதோத்திரம்
தொக்குசட்சுகிங்குவை யாக்கிராணன்குழந்திடி
லக்குமணிகொன்றைகூடி யம்பலத்துளாடுவார்
மிக்கசோதியன்புடன் விளம்பிடாதுபின்னையே. 555

பின்னெழுந்தமாங்கிஷத்தை பேதையர்கண்பற்றியே
பின்புமாங்கிஷத்தினால் போகமாய்கைபண்ணினால்
துன்புறும்வினைகள்தான் சூழ்ந்திடும்பின்னென்றலோ
அன்மராயிருந்தபேர்க ளாறுநீந்தல்போல்விடே. 556

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

விட்டிருந்தும்முளே விதனமற்றிருக்கிறீர்
கட்டிவைத்தவாசல்மூன்று காட்சியானவாசலொன்று
கட்குவைத்தவாசலுங் கதவுதாள் திறந்துபோய்த்
திட்டமானவீசனைத் தெளியுமாங்கிஷத்துளே. 557

ஆகுமாகுமாகுமே யனாதியானவப்பொருள்
ஏகர்பாதம்நாடிநாடி யேத்திநிற்கவல்லிரேல்
பாகுசேர்மொழியுமைக்குப் பாலனாகிவாழலாம்
வாருடனேவன்னியை மருவியேவருந்திடர். 558

உண்மையான தொன்றதொன்றை யுற்றுநோக்கியும்முளே
வண்மையானவாசியுண்டு வாழ்த்தியேத்தவல்லிரேல்
தண்மைபெற்றிருக்கலாம் தவமும்வந்து நேரிடும்
தன்மதன்மமாகுமீசர் காட்சிதானுங்காணுமே. 559

பாலனாகவேனுமென்று பத்திமுற்றுமென்பரே
நாலுபாதமுண்டதில் நனைந்திரண்டடுத்ததால்
மூலநாடிதன்னில்வன்னி மூட்டியந்தநீருண
ஏலவார்குழலியோ யீசர்பாதமெய்துமே. 560

எய்துநின்னையன்பினா லிறைஞ்சியேத்தவல்லிரே
லெய்துமுண்மைதன்னிலே யிறப்பிறப்பகற்றிடும்
மையுலங்கு கண்ணிபங்கன் வாசிவானிலேறிமுன்
செய்தவல்வினைகளுஞ் சிதறுமதுதிண்ணமே. 561

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவ்வியோர்களுக்கேள்மினோ
யண்ணலன்புலன் புருகி யறிந்துநோக்கலாயிடும்
மண்ணிதிரவிண்ணதிர வாசியைநடத்திடில்
நண்ணியெங்களீசனும் நமதுடலிருப்பனே. 562

இருப்பனெட்டெட்டெண்ணிலே யிருந்துவேறதாகுவன்
நெருப்புவாயுநீருமண்ணும் நீள்விசம்புமாகுவன்
கருப்புருந்துகாலமே கலந்தசோதிநாதனைக்
குருப்புனலில்முழுகினார் குறித்துணர்ந்துணர்ந்து கொள்வீரே.

கொள்ளுவார்கள்சிந்தையில் குறிப்புணர்ந்தஞானிகள்
விள்ளுவார்கள்பக்குவத்தில் வேண்டிவேண்டியேத்தினால்
உள்ளுமாய்புறம்புமா யுணர்வதற்குணருமாய்த்
தெள்ளிதர்கநின்றசோதி செம்மையைத் தெளிந்திடே. 564

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

தெளிந்தநற்சரியை தன்னில் சென்றுசாலோகம்பெறும்
தெளிந்தநற்கிரியைபூசை சேரலாஞ்சமீபமே
தெளிந்தநல்யோகந் தன்னில் சேரலாகுஞ்சாருபந்
தெளிந்தஞானம்நான்கிலும் சேரலாஞ்சாயுச்சியுமே. 565

சேருவார்கள்ஞானமென்று செப்புவார்தெளிவுளோர்
சேருவார்கள் நாலுபாதச் செம்மையென்றதில்லையே
சேருவார்சிவகதி திருவருளைப்பெற்றபேர்
சேறுமாறுகண்டுநாளுஞ் செய்தொழில்திடப்படே. 566

திறிமலிக்குநாலுபாதஞ் செம்மையுந்திறப்படார்
அறிவிலிகள்தேசநாடி யவத்திலேயலைவதே
குறியதனைக்காட்டியுட் குறித்துநோக்கவல்லிரேல்
வெறிகமழ்ச்சடையுளோன் மெய்ப்பதமடைவரே. 567

அடைவுளோர்கள்முத்தியை யறிந்திடாதமுடரே
படையுடையதத்துவமும் பாதகங்களல்லவோ
மடைதிறக்கவாரியின் மடையிலேறுமாறுபோல்
உடலில்முலநாடியை யுயரவேத்தியுன்றிடே. 568

ஊன்றியேத்திமண்டல முறுவிமூன்றுதாள்திறந்
தான்றுநந்தியேறிடி லமுர்தம்வந்திறங்கிடும்
நான்றிதென்றுதொண்டருக்கு நாதனும்வெளிப்படு
மான்றியுமுயிர்பரம் பொருந்திவாழ்வதாகவே. 569

ஆகமுலநாடியி லனலெழுப்பியன்புடன்
மோகமானமாயையில் முயல்வதுமொழித்திடில்
தாகமேருநாடியேக னேகமானவாறுபோ
லேகர்பாதமன்புட னிறைஞ்சினாரறிவரே. 570

அறிந்துநோக்கியும்முளே யயன்தியானமும்முளே
யிருந்திராமலேகர்பாதம் பெற்றிருப்பதுண்மையே
யறிந்துமீளவைத்திடா வகையுமரணமேத்தினார்
செறிந்துமேலைவாசலைத் திறந்துபாருமும்முளே. 571

சோதியாகவும்முளே தெறிந்துநோக்கவல்லிரேல்
சோதிவந்துதித்திடுந் துரியாதீதமுற்றிடு
மாதிசக்கரத்தினி லமர்ந்துதீர்த்தமாடுவன்
பேதியாதுகண்டுகொள் பிராணனைத்திருத்தியே. 572

சீவனாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

திருவுமாய்சிவனுமாய் தெளிந்துளோர்கள்சிந்தையில்
மருவிலேயெழுந்துவீசும் வாசனையதார்குவன்
கருவிலேவிழுந் தெழுந்த கன்மவாதனையெலாம்
பருதிமுன்னிருளதாய்ப் பறியுமங்கிபாருமே. 573

பாருமெந்தையீசர்வைத்த பண்பிலேயிருந்துநீர்
சேருமோடுவறிந்து செம்மையானவப்பொருள்
வேரையும்முடியையும் விரைந்துதேடிமாலயன்
பாரிடந்துவிண்ணிலே பறத்துங்கண்டதில்லையே. 574

கண்டிலாத யன்மாலென்று காட்சியாகச்சொல்லுநீர்
மண்டினாலரனுடன் மேவலாயிருக்குமோ
தொண்டுபட்டுமன்புடன் தொழுதுநோக்கவல்லிரேல்
பண்டுமுப்புரமெரித்த பத்திவந்து முத்துமே. 575

முற்றுமேய வனொழிந்து முன்பினொன்றுங் காண்கிலேன்
பற்றிலாத தொன்றுதன்னை பற்றி நிற்கவல்லது
கற்றதாலே யீசர்பாதங் காணலாயிருக்குமோ
பெற்ற பேரையன்புடன் பிரியமாகக் கேளுமே. 576

கேட்டு நின்றவுன்னிலை கிடைத்த காலத்துளே
வாட்ட முள்ளதத்துவ மயக்கமு மகற்றிடும்
வீட்டிலே வெளியதாகும் விளங்கலந்து நேரிடுங்
கூட்டி வன்னிமாருதங் குயத்தை விட்டெழுப்புமே. 577

எழுப்பி மூலநாடியை யிதப்படுத்தலாகுமே
மழுப்பிலாத சபையை வலித்துவாங்க வல்லிரேல்
சுழுத்தியுங் கடந்துபோய் சொப்பனத்திலப்புற
மழுத்தியோ ரெழுத்துளே யமைப்ப துண்மையைனே. 578

அல்லதில்லையென்றுதா னாவியும் பொருளுடல்
நல்ல வீசந்தாளிணைக்கு நாதனுக்கு மீந்திலை
என்றுயென்னுள் நேசமும் வாசியை வருத்தினால்
தொல்லையாம் வினைவிடென்று தூரதூரமானதே. 579

ஆனதேபதியது யற்றதே பசுபாசம்
போனதே மலங்களும் புலன்களும் வினைகளும்
கானகத்திலிட்ட தீயிற் காற்று வந்தடுத்தலோ
ஆனகத்தில் வாயுவன்னி யொன்றியே யுலாவுமே. 580

சிவவாக்ரியம் ஆயிரம் பாடல்

உலாவு முவ்வுமவ்வுமா யுதித்தடர்ந்து நின்றது
முலாவியைம் புலன்களு மொருதலத் திருந்திடும்
நிலாவுமங்கு நேசமாகி நின்றமுர்த முண்டுதாங்
குலாவுமெங்க ளீசனைக் குறித்துணர்ந்து கும்பிடே. 581

கும்பிடுங் கருத்துளே குகனையைங் கரனையும்
நம்பியே யிடம்வலம் நமஸ்கரித்து நாடிட
வெம்பிரானு மம்மையு மிருத்தியோடு வணைத்
தும்பிபோல வாசகந் தொடர்ந்து சோம்பி நீங்குமே. 582

நீங்குமைம் புலன்களும் நிறைந்த வல்வினைகளும்
ஆங்கார மாமாசையு மருந்தடர்ந்த பாவமும்
ஓங்காரத்தினுள்ளிருந்த வொன்ப தொழிந்தொன்றித்
தூங்க வீசர்சொற்படி துணிந்திருக்ககத்தமே. 583

நினைப்பதொன்று கண்டிலே ளீயளதுவேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையே
யனைத்து மாயகண்டமா யனாதிமுன்னனாதியாய்
நினக்குள் நானெனக்குள்நீ நினைக்கு மாறதெங்ஙனே. 584

கருக்கலந்த காலமே கண்டுநின்ற காரணம்
உருக்கலந்த போதலோ வுன்னை நானுணர்ந்தது
விரிக்கிலென் மறைக்கிலென் வினைக்கிசைந்த போதெலா
முருக்கலந்து நின்றபோது நீயும் நானுமொன்றலோ. 585

ஞான நூல்கள் தேடியே நவின்ற ஞானயோகிகள்
ஞானமான சோதியை நாடியுள்ளறிகிலீர்
ஞானமாகி நின்றதோர் நாதனையறிந்த பின்
ஞானமல்ல தில்லைவேறு நாமுரைத்த துண்மையே. 586

கருத்தரிப்பதற்குமுன் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிப்பதற்குமுன் னுயிர்ப்புநின்றதெவ்விடம்
மருட்பொதித்த சிந்தையில் மயக்கம்நின்ற தெவ்விடம்
விருப்புணர்ந்த ஞானிகள் விரிந்துரைக்க வேணுமே. 587

கருவினிற் கருவதா யெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயத்தினால் பிறந்திறந்துழன்றிடும்
மறுவினைப் பிறவிமூன்று காலமும் வகுத்தபின்
உறுவினைப் பயனிதென் றுணர்ந்தஞானி சொல்லுமே. 588

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

வாயிலெச்சில் போகவே நீர்குடித்துத்துப்புவிர்
வாயிருக்க எச்சில்போன வாறதென்ன தெவ்விடம்
வாயிலெச்சி லல்லவோ நீருரைத்த மந்திரம்
நாதனையறிந்த போது நாடுமெச்சிலேது சொல். 589

தொடக்க தென்றும் நீர்விழத் தொடங்குகின்ற லுமர்காள்
தொடக்கிருந்த தெவ்விடஞ் சித்தியான தெவ்விடம்
தொடக்கிருந்த வாறறிந்து சுத்திபண்ண வல்லிரேல்
தொடக்கிலாத சோதியைத் தொடர்ந்து காணலாகுமே. 590

மேதியோடு மாவுமே விரும்பியே புணர்ந்திடில்
சாதியே மாயுருத் தரிக்கும்வாது போலவே
வேதமோது வானுடன் புலைச்சிசென்றுமே விடில்
பேதமாய்ப் பிறக்கிலாத வாறுதென்ன பேசுமே. 591

வகைக்குலங்கள் பேசியே வழக்குரைக்கு மாந்தர்காள்
தொகைக் குலங்களான நேர்மை நாடியே யுணர்ந்தபின்
மிகைத்த சுகலமன்றியே வேறுமொன்று கண்டிலீர்
நகைத்த நாதன்மன்றுள் நின்ற நத்தனியாறு பேசுமே. 592

ஓதும்நாலு வேதமு முரைத்த சாஸ்திரங்களும்
பூததத்துவங்களும் பொருந்துமாகமங்களும்
சாதிபேத வண்மையுந் தயங்குகின்ற நூல்களும்
பேதபேதமாகியே பிறந்துழன்றிருந்ததே. 593

உறங்கிலேன் விழிக்கிலேனுணர்வு சென்றொடுங்கிலேன்
திறம்பிலேன்றிகைக்கிலேன் சிலதிசைகளெட்டினேன்
புறம்பு முள்ளுமெங்கணும் பொதித்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்து ஞானிகள் நினைப்பதேது மில்லையே. 594

அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ ரகண்ட பூசைசெய்கிறீர்
அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ யமர்ந்திருந்த மார்பனே
யெங்குமோடி யெங்குமெங்கு மீடழிந்து மாய்கிறீர்
செங்கல் செம்பு கல்லெலாஞ் சிறந்து பார்க்குமுடரே. 595

தீட்டந்தீட்ட மென்றுநீர் தினமுமுகுமுடரே
தீட்டமாகியல்லவோ திரண்டு காயமானதும்
பூட்டகாய மும்முளே புகழுகின்ற பேயரே
தீட்டவந்து கொண்டலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. 596

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மூலநாடி தம்முளே முளைத்தெழுந்த வாயுவை
நாளுநாளு மும்முளே நடுவிருத்த வல்லிரேல்
பாலனாகு மும்முடல் பறந்து போகலாய்விடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. 597

உந்திமேலே நாலுமூன்று ஓம்நமசிவாயமாஞ்
சந்திசந்தியென்று நீர் சாற்றுகின்ற பேயரே
முந்துவந்து நம்முளே மூலநாடியூடு போய்
அந்திசந்தியற்றிட மறிந்துணர்ந்து பாருமே. 598

வன்னிமூன்று தீயினில் வாழுமெங்கள் நாதனுங்
கன்னியான துள்ளிருக்கக் காதல்கொண்ட தெவ்விடஞ்
சென்னி நாலுக்கையிரண்டு சிந்தையிலிரண்டி லொன்று
உன்னியுன்னியும் முளே யுய்த்துணர்ந்து பாருமே. 599

தொண்டு செய்துநீங்களுஞ் சூழவோடிமாள்கிறீர்
உண்டுமூன்று நம்முளே யுற்றுணர்ந்து பார்க்கிலீர்
வண்டுலாவு சோலைசூழ வாழுமெங்கள் நாதனும்
பண்டுபோல நம்முளே பகுத்திருப்பனீசனே. 600

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்தமானதும்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யளவிடாத மந்திரம்
தெரியநாலு வேதமாறு சாத்திர புராணமுந்
தேடிமாலு மயனுஞ்சர்வ தேவதேவ தேவனே. 601

பரமுனக்கெனக்கு வேறு பயமுமில்லை பாகையா
கரமுனக்கு நித்தமுங் குவித்திடக் கடமையாஞ்
சிரமுருக்கிய முதளித்த சீருலாவுநாதனே
யுரமெனக்கு நீயளித்த வுண்மையுண்மை யுண்மையே. 602

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவைந் தெழுத்திலே
கோலவட்ட மூன்றுமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து நின்றதீ
ஞாலவட்டமன்றுளே நவின்ற ஞானிமேலதா
யேலவட்டமாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 603

என்னகத்திலென்னைநா னெங்குமோடிநாடினே
னென்னகத்தி லென்னையன்றி யேதுமொன்று கண்டிலேன்
மின்னெழும்பி விண்ணகத்தின் மின்னொடுங்கும் வாறுபோ
லென்னகத்து ளீசனோடி யானுமல்ல தில்லையே. 604

சீவ்வாக்கியம் ஆழ்விரம் பாடல்

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிவிரோ
நாலுசாமமாகிய நவின்ற ஞான போதமாய்
ஆலமுண்டகண்டனு மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
சாலவுன்னி நெஞ்சிலே தரித்ததே சிவாயமே. 605

முச்சதுர மூலமாகி மூன்றதான பேதமா
யச்சதுரமும்முளே யடங்கவாசி யோகமா
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்கு ஞானதீபமா
யுச்சரித்த மந்திர மோம் நமசிவாயமே. 606

மூன்று மண்டலத்துளே முச்சதுர மாயமாய்
நாலுவாச லெண்விரலி னடுவுதித்த மந்திரங்
கோலியென்றுமைந்துமாய்க் குளிர்ந்தலாந்து நின்றநீ
மேலுமேலு நாடினேன் விழைந்ததே சிவாயமே. 607

இடங்கள்பண்ணி சுத்திசெய்தே யிட்டபீடமீதிலே
யடங்கநீறும் பூசல்செய் தருத்தவங்கள் பண்ணுவீர்
ஒடுங்கிநின்ற நாதனா ருதிக்கு ஞானமெவ்விட
மடங்குகின்ற தெவ்விட மறிந்து பூசை செய்யுமே. 608

புத்தகங்களைச் சுமந்து பொய்களைப் பிதற்றுவீர்
செத்திடம் பிறந்திடம் தெங்ஙனென்றறிகிலீர்
அத்தனைய சித்தனை யறிந்து நோக்கவல்லிரே
லுத்தமத்துளாய சோதி யுணரும் போகமாகுமே. 609

அருளிலே பிறந்துதித்து மாயை ரூபமாகிய
விருளிலே தயங்குகின்ற வேழைமாந்தர்கேண்மினோ
பொருளிலே தவம்புனைந்து பொருந்திநோக்கவல்லிரேல்
மருளதேது வன்னியின் மறைந்ததே சிவாயமே. 610

கருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்த காரணா
வுருக்கலந்த போதலோ வுன்னையானறிந்தனன்
தருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்து யானறிந்தபின்
னிருக்கிலே னிறக்கிலே னிரண்டும் நீறிருந்ததே. 611

தன்மசிந்தை யாமளவுந் தவமறயாத் தன்மையாய்க்
கன்மசிந்தை வெயிலுழன்று கருத்துமிழ்ந்த கசடரே
சென்மசென்மந் தேடியுந் தெளியொணாத செல்வனை
நன்மையாகவும்முளே நயந்துகாண வேண்டுமே. 612

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- கள்ளவுள்ளமேயிருக்க கடந்த ஞானமோதுவீர்
கள்ளமுள்ளறுத்தபோது கதியிதன்றிக் காண்கிலீ
ருள்ளமே விளக்கிந்த மொளியணுகவல்லிரேற்
றெள்ளுஞானமும்முளே சிறந்ததேசிவாயமே. 613
- காணவேண்டுமென்றுநீர் கடன்மலைகளேறுவீர்
ஆணவமதல்லவோ வறிவில்லாத மாந்தரே
வேணுமென்றவ் வீசர்பாத மெய்யுளே தரிப்பரேற்
றாணுவாகநின்ற சீவன் நான்சிவமதாகுமே. 614
- அணுவினோடு டண்டமா யளவிடாத சோதியைக்
குணமதாகவும்முளே குறித்துநோக்கின் முத்தியாம
மிணமிணென்று விரலையெண்ணி மீளொணா மயக்கமாய்த்
துணிவிலாத படியினாற் றொடர்ந்து பூசை செய்குவீர். 615
- எச்சிலெச்சி லென்றுநீ ரிடைந்திருக்கு் மேழைகா
டுச்சிலெச்சிலல்லவோ தூயகாயமானதும்
வைத்த வெச்சிறேனலோ வண்டினெச்சில்புவலோ
கைச்சதாவில் வைத்துடன் கறந்த பாலுமெச்சிலே. 616
- தீர்த்தலிங்க மூர்த்தியென்று தேடியோடுந்தீதரே
தீர்த்தலிங்கமுள்ளினின்று சீவனைத் தெளியுமே
தீர்த்தலிங்கமும்முளே தெளிந்து காணவல்லிரேற்
தீர்த்தலிங்கந் தானதாய்ச் சிறந்ததே சிவாயமே. 617
- ஆடுகொண்டு கூடுசெய் தமர்ந்திருக்கும் வாறுபோற்
றேடுகின்ற செம்பினைத் திடப்படப் பரப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நம்முளே யிருக்கவே
போடுதர்ப்ப பூசையென்ன பூசையென்ன பூசையே. 618
- என்னையற்பநேரமு மறக்கிலாத நாதனே
ஏகனே யிறைவனே யிராசராச ராசனே
யுன்னையற்ப நேரமு மொழிந்திருக்கலாகுமோ
வுனதுநாட்ட மென்றுநாவி லுதவிசெய்விரீசனே. 619
- எல்லையற்றுநின்ற சோதி யேகமா யெரிக்கவே
யெந்தை பூரணப்பிரகாச ரேகபோகமாகிய
நல்லவின்ப மோனசாக ரத்திலேயமுத்தியே
நாடொணா தவமிர்தமுண்டு நானழிந்து நின்றநாள். 620

சீவவாக்கியம் ஆவிரம் பாடல்

ஆனவாறதாயிடு மகண்டமான சோதியை
யுனையாட்டியும்முளே யுகந்து காணவல்லிரே
லானகாயமாளலா. முலகபாரமாளலாம்
வானநாடுமாளலாம் வண்ணநாடரானையே. 621

நித்தலுமணி துலக்கி நீடுமுலை புக்கிருந்து
கத்தியே கதறியே கண்கண் மூடியென்பயன்
எத்தனைபேரெண்ணினு மெட்டிரண்டுபத்தலோ
வத்தனுக்கிதேற்குமோ வறிவிலாத மாந்தரே. 622

எட்டிரண்டுங்கூடியே யிலிங்கமான தேவனை
மட்டதாகவும்முளே மதித்து நோக்கவல்லிரேற்
கட்டமாள் பிறவியென் கருங்கடல் கடக்கலா
மிட்டமான வெளியினோ டிசைந்திருப்பீர் காண்மினே. 623

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடுந்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்த ரூபமாகிய
வெண்மையான மந்திரம் விளந்து நிறதானதே
யுண்மையான மந்திரம் தொன்றுமே சிவாயமே. 624

பன்னிரண்டு நாளிருத்திப் பஞ்சவன்ன மொத்திட
மின்னியவ் வெளிக்குணின்று வேரெடுத் தமர்ந்தது
சென்னியான தலத்திலே சீவனின்றி யாங்கிடும்
பண்ணியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரமமாவரே. 625

தச்சிவாயி லுச்சிமே லாயிரந்தலங்களாய்
முச்சுடரு மூவிரண்டு மூண்டெழுந்த தீச்சுடர்
வச்சிரம தாகியே வளர்ந்துநின்ற தெவ்விடம்
இச்சுடரு மிந்தியமு மேகமான தெங்கனே. 626

முத்திசித்தி தொந்தமாய் முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வைம்புலன்க ளாகுமத்திம்புலன்
அத்தனித்த காளகண்டரன்பினாலனுதின
முச்சரித்துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே. 627

அண்ணலார நாதியா யநாதிமுன்ன நாதியாய்ப்
பெண்ணுமானு மென்றலோ பிறப்பதாக முன்னலங்
கண்ணிலாணில் சுக்கிலங் கருத்தொடுங்கி நின்றபின்
மண்ணுளோரு விண்ணுளோரும் வந்தவார தெங்கனே. 628

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப நென்பிரான்
முத்திஞான வித்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்சுடர்
சித்தினிற் றெளிந்தபோது தேவர்கோயிற் சேர்ந்தன
னத்தனாடல் கண்டபோ தடங்கியாட லுற்றதே. 629

வல்லவாச லொன்பது மருத்தடைத்த வாசலுஞ்
சொல்லும்வாச லோரைந்துஞ் சொல்லிவிம்மி நின்றதும்
நல்லாசலைத் திறந்து ஞானவாச லாடுபோ
யெல்லைவாசல் கண்டபி னினிப்பறிப்ப தில்லையே. 630

ஆதியான தொன்றுமே யநேகரூப மாயமாய்ப்
பேதிபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆதியோடு கூடிமீண்டெழுந்து சன்மமானபின்
சோதியான ஞானியாயிருஞ் சுத்தமாயிருப்பரே. 631

வண்டுபூமணங் களோடு வந்திருந்த தேனெலாம்
உண்டுளே யடங்குவண்ண மோதுலிங்க மூலமாய்க்
கண்டுகண்டு வேரிலேகருத் தொடுங்க வல்லிரேற்
பண்டுகொண்ட வல்வினை பறந்திடுஞ் சிவாயமே. 632

ஒரெழுத்து லிங்கமாக வோதுமக்கரத்துளே
யோரெழுத்தி யங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே. 633

தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்தெழுந்த தூரமும்
பாரபார பாரமென்று பரிந்திருந்த பாவிகள்
நேரநேர நேரமு நினைந்திருக்க வல்லிரேல்
தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்து, கூடலாகுமே. 634

குண்டலங்கள் பூண்டுநீர் குளங்கடோறு மூழ்குநீர்
மண்டுகங்கள் போலநீர் மனத்தின் மாசறுக்கிலீர்
மண்டையேந்து கையனா மனத்திருந்த வல்லிரேற்
பண்டைமால யன்றொழிப் பணிந்து வாழலாகுமே. 635

கூடுகட்டி முட்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த வாறுபோ
லாடிரண்டு கன்றையீன்ற வம்பலத்து ளாடுதே
மாடுகொண்டு வெண்ணெயுண்ணு மானிடப் பசுக்களே
வீடுகண்டு கொண்டபின்பு வெட்டவெளி காணுமே. 636

சீவனாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிர்ப்படங்கி நின்றிடும்
மெள்ளவந்து கிட்டநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீ
ருள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவாசலைத் திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. 637

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லுமந்த்ரமேதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள்ளி ருக்கையில்
சுட்டச்சட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ. 638

நானுமல்ல நீயுமல்ல நாதனல்ல வோதுவேன்
வானிலுள்ள சோதியல்ல சோதிநம்மு ளுள்ளதே
நானுநீயு மொத்தபோது நாடிக்காண லாகுமே
தானதான தத்ததான நாதனான தானனா. 639

நல்லதல்ல கெட்டதல்ல நடுவில்நிற்ப தொன்றுதான்
நல்லதென்ற போதது நல்லதாகி நின்றுபின்
நல்லதல்ல கெட்டதென்றால் கெட்டதாகு மாதலால்
நல்லதென்று நாடிநின்று நாமஞ்சொல்ல வேண்டுமே. 640

பேய்கள்கூடிப் பிணங்கடின்னும் பிரியமில்லாக் காட்டிலே
நாய்கள்குற்ற நடனமாடு நம்பன்வாழ்க் கையேதடா
தாய்கள்பாலு திக்குமிச்சை தவிரவேண்டி நாடினால்
நோய்கள்பட்டு ழல்வதேது நோக்கிப்பாரு மும்முளே. 641

உப்பைநீக்கி லமுவிப்போகு மூற்றையாகு முடலில்நீ
அப்பியாசை கொண்டிருக்க வாகுமோ சொலறிவிலா
தப்பிலிப்பொய்மானங்கெட்ட தடியனாகு மனமெகேள்
ஒப்பிலா செஞ்சடையனாகு மொருவன் பாதமுண்மையே. 642

பிறப்பதெல்லா மிறப்பதுண்டு பேதைமக்கள் தெரிகிலா
திறப்பதில்லை யெனமகிழ்ந்து யெங்களுங்கள் சொத்தென
குறிப்புபேசி திரிவரன்றி கொண்டகோல மென்னவோ
நிறப்புபொந்தி யழிந்தபோது நேசமாமோ யீசனே. 643

கோலமிட்ட மேனிகுன்றில் கொண்ட கோலமெங்ஙனே
சீலமெங்கு சீருமெங்கு செத்தொழிந்த தல்லவோ
சாலநின்று சாமியென்று சாற்றவல்ல தாசர்காள்
ஆலமுண்ட காலகண்ட னாணைகாணும் காணுமே. 644

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

முன்னிருந்த நிலைமறக்க மண்ணில்வந்த நாளிலே
பின்னிருக்க வகையறிய வேணுமன்றி வேறிலை
மன்னெனன்றுங் கன்னெனன்று மதியிழந்து பேசலால்
பொன்னிக்கது மண்ணைத்தேடும் பேர்கமாகு மாயமே. 645

கட்டெரித்த சாந்துபூசும் சுந்தரப்பெண் மதிமுகத்
திட்டநெட் டெழுத்தறியா தேங்கிநோக்கு மதிவலீர்
பெட்டகத்துப் பாம்புரங்கும். பித்தலாட்ட மறியிரோ
கட்டவிழ்த்துப் பிரமன்பார்க்கில் கதியுமக்கு யேதுகாண். 646

காலனென்று சொல்லுவோர் கலங்கிநிற்பர் காணுமே
காலனென்று சொல்லுவோர் காலனோடுசேர்வீரே
காலனென்று சொல்லுவோர் பாலனாகி மாள்வரே
காலனை மறந்துபோது காண்பர் காணுமீசனை. 647

வீடுநாடு நம்மதென்று வீண்புரளி செய்குவர்
வீடுநாடு நம்மதாகில் காலநாடு நம்மதே
வீடுநாடு நம்மதென்னு வாதுதான் செயாவிடின்
வீடுநாட ளிப்பவன் விமலனா னம்மீசனே. 648

வேதமோது வேலையோ வீணதாகும் பாரிலே
காதகாத தூரமோடி காதல்பூசை வேணுமோ
ஆதிநாதன் வெண்ணெயுண்ட வவனிருக் கனம்முளே
கோதுபூசை வேதமேது குறித்துபாரு மும்முளே. 649

பரமிலாத தெவ்விடம் பரமிருப்ப தெவ்விடம்
அறமிலாத பாவிகட்கு பரமிலைய துண்மையே
கரமிருந்தும் பொருளிருந்து மருளிலாத போதது
பரமிலாத சூன்யமாகும் பாழ்நரக மாகுமே. 650

ஐந்துஎட்டு மென்றபோது நட்கல்லுந் தெய்வமே
சந்தையை யொழித்தபோது சிந்தையொன்ற தாகுமே
பந்தமுள்ள மானிடர் பகுத்தறி யாதழிவதால்
எந்தைநாத னென்செய்வா னீரறிவிர்பித்தரே. 651

சித்தரென்றுஞ் சிறியரென்று மறியொணாத சீவர்காள்
சித்தரிங் கிருந்தபோது பித்தரென்று எண்ணுவீர்
சித்தரிங் கிருந்துமென்ன பித்தனாட் டிருப்பரே
அத்தநாடு மிந்தநாடு வர்களுக்கெலா மொன்றே. 652

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- மாதர்தோள் சேராததேவர் மானிலத்தில்லையே .
மாதர்தோள் புணர்ந்தபோது மனிதர்வாழ் சிறக்குமே
மாதராகும் சக்தியொன்று மாட்டிக்கொண்ட தாதலால் .
மாதராகும் நீலிகங்கை மகிழ்ந்துகொண்டா னீசனே. 653
- சோகபோக யோகமென்ன தொலையும்ந்தத் துன்பமே
சாகலாகா போகம்வேண்டி தவமிருத்தல் நன்றலோ
காகமேறுந் தம்பிரானுங் காட்டமாட்டான் றலைதனை
நாகபூஷ ணனமக்கு நல்லனாவன் வல்லமே. 654
- தெய்வதெய்வ மென்றுசொல்லி தேசதேச மோடுவீர்
தெய்வமுள்ள மேலிருந்து திருவரங்கங் காட்டுமே
தெய்வமந்த தெய்வமே தெளிந்தஞானங் கிட்டினால்
தெய்வமேது வஃதலால் தெளிந்தஞான பானுவே. 655
- மாயமென்ன மாயமே மறைந்துநிற்கு முபாயமே
ஞாயமொன் றுதித்தபோது ஆயஞாய மாயமே
காயமீது காலன்றாக்கில் காயமப்போ மாயமே
தூயஞான பானுவாதி சொல்வது சிவாயமே. 656
- சிவாயமென்ற வக்ஷரஞ் சிவபெருமானக்ஷரம்
சிவாயமென்ற போதது சடாக்ஷரவு பாக்ஷரம்
சிவாயவாய ரூபமே திருமலையஷ் டாக்ஷரம்
சிவாயவாய ரூபபோதந் தாக்கும்போது மாயமே. 657
- அண்டபிண்ட சராசர மடுக்காய்நின்ற போதிலே
கண்டுகொண்ட பெண்கள்கற்பங் கண்டுவந்த மாந்தர்காள்
தொண்டைநோகச் சொல்லுமந்தரஞ் சொல்லொணாத மந்திரம்
பண்டையந்த மந்திரம் பகர்ந்தமந்தரஞ் சிவாயமே. 658
- ஆதிதேவனானது மனாதிதேவ னானதுஞ்
சோதிதேவ னானதுஞ் சுயம்புலிங்க மானதும்
வேதன்வெற்பன் தொழுதுநிற்கு மாதர்தோளி னையுந்ந்
னாதனா தனாதனாத னானதோர் சிவாயமே. 659
- சருகருந்திநீர் குடித்து சாரல்வாழ் தவசிகாள்
சருக்கருந்தில் தேகங்குன்றி சஞ்சல முண்டாகுமே
வருவிருந்தோ டுண்டுடுத்தி வளர்மனை சுகிப்பிரேல்
குருவிருந்தோ னீசனாகி வாழ்வளிக்குஞ் சிவாயமே. 660

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- ஒன்றுமூன்று நான்குதான் நான்முகன் படைப்புதான்
ஒன்றுநான்கு ஐந்துதா னும்பர்கோன ழிப்புதான்
ஒன்றுயேழு யெட்டுதா னுலகநாதன் காப்புதான்
ஒன்றில்மூன்ற ணையும்போ துதிப்பது சிவாயமே. 661
- ஐந்துமெட்டு மொன்றுதா னதையறியா மாந்தர்காள்
தெந்தனத் தோடேசிபேசி தென்னவனா டேகுவீர்
அந்தயிந்த யென்றபேத மாவியுள்ள மட்டுமே
சொந்தனான யீசன்பாதஞ் சேர்வதல்லோ ஞாயமே. 662
- நல்லபிள்ளை பெண்டுவாய்க்கில் நானிலத்தில் மகிழுவீர்
இல்லம்விட்டு யேகும்போது யிவரெலாம் பின்வருவரோ
தொல்லைநீர் செய்வினைகள்வந்து சூழமுன்றி வேறிலை
யல்லலான வவ்விரண்டை யறமறப்பீர் சிவாயமே. 663
- ஆனைகட்டி சேனைகட்டி வாழுமன்னர் கோடிபேர்
பூனைகட்ட விடமிலாது பேயொழியப் பார்த்துமே
ஊனைகட்டி நிலைத்திருப்ப துண்மையாமோ குருவெனும்
கோனைகட்டி வாழ வேண்டுங் குறையிலை சிவாயமே. 664
- கூளம்போன்ற மானிடக் குழாங்களான பாவிகாள்
தாளம்போடுந் தாசியாடில் தலைதெரியா தோடலேன்
காளகண்ட னுதையில்மாண்ட காலனா ரெதிர்வரும்
நாளாகாணி லென்செய்வீர் நாட்டங்கொள்ளும் நாதனே 665
- உண்மைகண்ட பேர்களு முணரகில்லா மாந்தரும்
பெண்மைகண்டு வாழ்ந்திருந்து பெற்றதுண்டு மேலிடம்
மண்மையிட்டு மயங்கிநாளும் வந்துவந்து பிறந்திடும்
தீண்மைகொண்டு மாள்வரல்லால் தனியைக்காணார் பாவமே. 666
- கேளுமந்த சோதியந்த சோதியாதி நம்முளே
நாளுமாளு மாளநாமும் நன்கறிய வேணுமே
ஆளுநாளு திக்கவிம்மி யாகும்வேறு காண்கிலேன்
தூளுபூசி நீறுபூசி சொல்லிநில்லு மைந்தையே. 667
- ஐந்தையெட்டை நீட்டைகூடி யழுத்தி யுச்சரித்தபோ
தைந்துமெட்டு மொன்றதாகி யன்பைநீக்கு மையனே
கந்தைகட்டி வேடமேது சந்தைகூட்டமேதுதான்
சிந்தைவிட் டொழிந்துசுத்த சிவத்தொடு கலப்பரே. 668

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

பாருமே பகருமே பாவிமக்கள் செவியிடங்
கூறுமே குறியுமே கொண்டல்வண்ணன் சீரதை
ஆறுமே யைந்துமாகி வட்டவட்சரத் துள்ளின்
றுறுமுறு நோக்கநோக்க வுயர்ந்தவீடு கிட்டும். 669

கிட்டுமென்றவீடது கிடக்குமும் முள்ளறிகிலா
துட்டகுடு நாடிநாடி வாடிப்போவீர் மாந்தரே
அட்டலக்மி நாதன்றென்ன ரங்கன்சோதி யானபோ
திட்டமன் றுள்ளாடுவர் வீதறியின் மாந்தரே. 670

மாந்தர்வாழ்வு மண்ணிலே மறந்தபோது விண்ணிலே
சாந்தனான ஆவியைச் சரிப்படுத்த வல்லிரேல்
வேந்தனாகி மன்றுளாடும் விழலன்பாதம் காணலாம்
கூந்தலம்மை கோணலொன்றுங் குறிக்கொணாதி துண்மையே. 671

உண்மையுண்மை நாதனுண்மை யுலகமுண்மை யல்லவே
கண்மைதீட்டு மாதராசைக் கலந்தாலிது முண்மையே
தண்மைவேண்டில் மாதர்போகந் தள்ளிப்பாருங் கானொணா
நண்பனீசன் யோகியாகி நாடிநிற்பனுமமுளே. 672

உம்முளே யெலாமிருக்க வுணரகில்லா மாந்தரே
உம்முளே யிருப்பதென்ன யிலாததென்ன சொல்லுவீர்
உம்முளே யிருக்குமை யொழிந்தபோது வுண்மைதான்
உம்முளே வெளிப்படு முலகபோக நீங்குமே. 673

நீங்கும்பெண் கலத்தினோசை யோட்டையாகி லாவியைத்
தாங்குமுங்க டேகம்வீழில் தவித்துவாழ்வீர் நரகினி
லோங்கும்பச்சை வண்ணனாட லுற்றுநோக்க வல்லிரேல்
தூங்குமெச்ச கத்திலென்றுத் தூங்கிவாழ்வீ ருண்மையே. 674

அஞ்செழுத்தி னிற்பிருதி யாகிடும் நகாரமே
நெஞ்சகத் திருத்திநூறு திறமுறைக்க வல்லிரேல்
வஞ்சகப் பகைவரும் வலதுறைத்த பேர்களுங்
கெஞ்சியே பணிவர்யாவுங் கேட்டதெலாமீவரே. 675

அப்புவினெழுத்தினி லமைந்ததோர் மகாரமே
செப்பிட தினத்திநூறு திறமுறைக்க வக்கணந்
தப்பிடா தெவருமுன் தடமொடிங்கி ராப்பகல்
எப்பொழுதும் வார்த்தைசொல்லி யின்பமா யிருப்பரே. 676

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- கனலதினெழுத்துடன் கலந்ததோர் சிகாரமே
நினைவதி லிருத்தினூறு திறமுறைக்க வல்லிரேல்
முனைமுகத்துப் பேரரசர் முன்பணிவர் யாவரும்
மனமது மகிழ்த்துவாழ்க வல்லெழுத்தீ தாகுமே. 677
- வாயுவினெழுத்தது வழங்கிடும் வகாரமும்
நேயமாக நூறுதிற நிதமுரு செபித்திடின்
றாயுடன் பெண்ணாண்மிருகஞ் சாரும்பட்சி யாவுமே
பேயுடன் பேதாளபிரம்ம ராட்சக வசியமே. 678
- விண்ணெழுத்து வோங்கிட விரும்பியே யகாரசொல்
யெண்ணி னிததம் நூறுறு யிடரறச் செபித்திடின்
மண்ணுடன் கருவுபாவை வைப்புருனியம்முதல்
குண்ணிடு மாரணமுங் குலைகுலைந் தொடுங்குமே. 679
- சீச்சீச்சீச்சீச்சியென்று செப்பிடச் சினம்வரா
சீயெனவிகழ்ந் தொரா சொல் செப்பிடச் சினமதாய்ச்
சீயென்றேசிதாடையீது திட்டென வடித்திட
சீயெனும் பல்லங்களே சிதறிவிழுந் தேகுமே. 680
- முன்னெழுத்து வொன்றுடன் மூன்றெழுத்துங் கூட்டியே
பின்னெழுத் திரண்டினைப் பிணைத்துருவ தேற்றிட
தன்னெழுத்து மூன்றினைச் சந்ததஞ் செபித்திடின்
மன்னெழுத்து வாலையகங் ரமுமாகு மங்ஙனே. 681
- சிவாயவசி யென்னவுஞ் செபிக்க விச்சகமெலாம்
சிவாயவசி யென்னவுஞ் செபிக்கயாவுஞ் சித்தியாம்
சிவாயவசி யென்னவுஞ் செபிக்கவான மாளலாம்
சிவாயவசி யென்பதே விருதலைத் தீயாகுமே. 682
- ஊனெழுத்து யிரெழுத்து லுமையெழுத்தானதும்
மானெழுத்து மாரெழுத்து மாயெழுத்துவானதும்
பானெழுத்து பாரெழுத்து பாவெழுத்துவானதும்
கோனெழுத்துக் கூடெழுத்து கூர்நமசிவாயமே. 683
- நல்லுவெள்ளி செம்பிரும்பு காச்சிடுந்துராக்களில்
வல்லதேவ ரூபபேத மங்கமைத்து போற்றிடில்
தொல்லையற்றிடப் பெருஞ் சுகந்தருமோ சொல்லவாய்
இல்லையிலலை யில்லையிலலை யீசனாணை யில்லையே. 684

சீவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

காடுமேடு குன்றுபள்ளங் கானினாறு சுற்றியும்
நாடுதேசம் விட்டலைவர் நாதன்பாதங் காண்பரோ
கூடுவிட்டகன் றுன்னாவி கூத்தனூர்க்கே னோக்கலால்
வீடுபெற்ற ரன்பதத்தில் வீற்றிருப்ப ரில்லையே. 685

தங்கள்தேக நோய்பெரில் தனிப்பிடாரிக் கோயிலிற்
பொங்கல்வைத்து வாடுகோழிப் பூசைபலி யிட்டிட
தங்கச்சொல் நலிமிகுத்து நாளுந்தேஞ்சி மூஞ்சுராய்
உங்கள்குல தெய்வமுங்க ளுருகுலைப்ப துண்மையே. 686

நேசமுற்றுப் பூசைசெய்து நீறுபூசிச் சந்தனம்
வாசமோ டணிந்துநெற்றி மைதிலர்தமிட்டுமே
மோசம்பொய் புனைசுருட்டு முற்றிலுஞ்செய் மூடர்காள்
வேசரிகளம்புரண்ட வெண்ணீராரு மேனியே. 687

கட்டையாற் செய்தேவருங் கல்லினாற் செய்தேவரும்
மட்டையாற் செய்தேவரும் மஞ்சளாற் செய்தேவரும்
சுட்டையாற் செய்தேவருஞ் சாணியாற் செய்தேவரும்
வெட்டவெளி யதன்றிமற்ற வேறுதெய்வ மில்லையே. 688

பேரிழவு கருமஞ்செய்த பிண்டசாதஉண்டையை
காருமுன் வுரவுண்ணாது காகத்திட்ட ருந்திடச்
சேரமோட்ச வீட்டரிகில் செல்வரோ கதிபெறப்
பாரினில்மடிந் தோர்நாளும் பாழ்நரகி லெய்வரே. 689

எத்திசையெங் கெங்குமோடி யெண்ணிலா நதிகளிற்
சுத்தியுந்தலை முழுகச் சுத்த ஞானியாவரோ
பத்தியோடரன்பதம் பணிந்திடாத பாவிகாள்
முத்தியின்றி பாழ்நரகில் மூழ்கிநொந்தலைவரே. 690

ஆசை கொண்டனுதினமு மன்னியர் பொருளினை
மோசஞ் செய்தபகரிக்க முற்றிலுமலைபவர்
பூசையொடு நேமநிட்டை பூரிக்கச்செய் பாதகாள்
காசினியிலெழு நரகைக் காத்திருப்பதுண்மையே. 691

காய்காய முண்பதாகக் கண்டவர்மதித்திட
மாயவித்தை செய்தெங்கு மடிப்புமோசஞ் செய்பவர்
நேயமாய்க் கஞ்சாவடித்து நேரபீனைத்தின்பதால்
நாயதாக நக்கிமுக்கி நாட்டினிலலைவரே. 692

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- நீரினிற் குமிழியொத்த நிலையிலாத காயமென்று
 ஊரினிற் பறையடித்து தாரியாய்த் திரிபவர்
 சீரினிலுனக்கு ஞானசித்தி செய்வேன்பாரென
 நேரினிற் பிறர்பொருளை நீளவுகைப் பற்றுவார். 693
- செம்மை சேர்மரத்திலே சிலைதலைகள் செய்கிறீர்
 கொம்மையற்ற கிளையில்பாத குரடுசெய்தழிக்குகிறீர்
 நம்முளே விளங்குவோனை னாடினோக்க வல்லிரேல்
 இம்மனமும்மளமு மெம்மளமுமல்லவே. 694
- யோகஜாடை காட்டுவார் உயரவும் யெழும்புவார்
 வேகமாக வட்டசித்து வித்தை சந்நெட்டுவார்
 மோகங்கொண்டு மாதரின் முத்திரப்பை சிக்கிபின்
 பேயது பிடித்தவன்போற் பேருலகிற் சாவமே. 695
- வாதஞ்செய்வேன் வெள்ளியும்பொன் மாத்துயர்ந்ததங்கமும்
 போதவேகுரு முடிக்கப் பொன்பணங்கள் தாவென
 சாதனை செய்தெத்தி சொத்து தந்ததைக் கவர்ந்துமே
 காததூரமோடி செல்வர் காண்பது மருமையே. 696
- காவியுஞ் சடைமுடி கமண்டலங்களாசனம்
 தாவிருத்தி ராட்சமயோக தண்டுகொண்ட மாடுகள்
 தேவியை யலையவிட்டுத் தேசமெங்குஞ்சுற்றியே
 பாவியென வீடெலாம் பருக்கை கேட்டலைவரே. 697
- முத்திசேர சித்தியிங்கு முன்னளிப்பேன் பாரெனச்
 சத்தியங்கள் சொல்லியெங்குஞ் சாமிவேடம் பூண்டவர்
 நித்தியம் வயர்வளர்க்க நீதிஞானம் பேசியே
 பத்தியாய்ப் பணம்பரித்துப் பாழ்நரகில் வீழ்வரே. 698
- பாதக்குறடிட்டுக் காலிற் பாரச்சடை சுற்றியும்
 போதனாகிஷியர் பக்கம் போக்குவருத்தாகவும்
 நீதமாயமெனச் செய்கை நேரிற்காட்டிச் சாடைசெய்
 குதுபுரிசாமிகளாய்ந் தொல்லுல குழல்வரே. 699
- எட்டெழுத்து ரெண்டெழுத்து யேகமோரெழுத்துடன்
 தொட்டெழுத்து விட்டெழுத்து தோணுயிரெழுத்ததில்
 கட்டெழுத்து காலெழுத்துக் காட்சியெழுத்தானதும்
 ஒட்டெழுத்து வோரெழுத்து லுமையெழுத்தானதே. 700

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஆதியாயரிக்குமுன்ன மங்கெழுந்த வட்சரம்
சோதியாயரிக்கு முன்னஞ் சொல்லுகின்ற வட்சரம்
வாதியாயரிக்கு முன்னநிற்குமந்த வட்சரம்
நீதியாயரிக்குமுன்ன நின்றதஞ்செழுத்ததே. 701

ஊமையெழுத்தானதே வுடலதர்யமைந்தது
ஓமெழுத்து வானதே வுயிர்தாயுதித்தது
ஆமெழுத்து வானதே வகிலமாய்ச்சனித்தது
தாமெழுத்து மூன்றிலுஞ் சராசரங்களானதே. 702

இச்சகஞ்சனித்ததுவு மீசனைந்தெழுத்திலே
மெச்சவுஞ்சராசரங்கள் மேவுமைந்தெழுத்திலே
உச்சிதப் பலவுயிர்க ளோங்கலஞ்செழுத்திலே
நிச்சயமெஞ் ஞானபோத நிற்குமைந்தெழுத்திலே. 703

சாத்திரங்கள் பார்த்துபார்த்து தான்குருடாவதால்
நேத்திரங்கெட வெய்யோனை நேர்துதிசெய் மூடர்காள்
பாத்திரமறிந்து மோன பக்திசெய் வல்லிரேல்
சூத்திரப்படி யாவருஞ் சித்திரா வரங்ஙனே. 704

காணாது கிட்டாதுகைக் கெட்டாது கண்டிட்டாலது
தோணாது துடர்த்திடாது தொட்டிட வெட்டாதது
ஈணிடா திசைந்திடாது விங்குமங்குமல்லது
நாணாதுந்தாது சொக்கி நாடெங்கெங்கு முள்ளதே. 705

ஆயனைந்தெழுத்திலே யானுமைந்தெழுத்திலே
மாயனைந்தெழுத்திலே மரலியைந்தெழுத்திலே
காயனைந்தெழுத்திலே காட்சியைந்தெழுத்திலே
வாயுமைந்தெழுத்திலே வையமைந்தெழுத்துளே. 706

அஞ்செழுத்து வெட்டெழுத்து வன்பத்தோரெழுத்தது
நெஞ்செழுத்து நெட்டெழுத்து நீடுழிதழைத்தது
துஞ்செழுத்துச் சுட்டெழுத்துச் சூட்சுமாதிகூட்சுமாம்
மிஞ்செழுத்து மெய்யெழுத்து மேலெழுத்து வொன்றிலே. 707

ஏய்க்குமைந்தெழுத்தினையு மெண்ணியே பிடித்திடார்
வாய்க்கு வந்தமட்டுளறி ஜாதிபேத மோதுவோர்
நோய்க்குளே மடிந்துநாளு நுட்பொருளை காண்கிலார்
பாய்க்குளே படுத்துவாதைப் பட்டுழன்று மாய்வரே. 708

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- சிதம்பரத்தின் சக்கர சித்தரிந்திலாதபேர்
 நிதம்பரம சிவனையும்னிந்தனை செய்பாதகர்
 சதம்பரமக் கியானியாகச் சாத்திர நூலாய்குவர்
 அதம்ப வவுலகினி லங்குமிங்குமலைவரே. 709
- மனவுருதி தானிலாத மட்டிப்பிண மாடுகள்
 சினமுறப்பிறர் பொருளைச் சேகரித்து வைத்ததை
 தினந்தின மூரெங்குஞ்சுற்றி திண்டிக்கேயலைபவர்
 இனமதிற் பலர்கள்வையு மின்பமற்ற பாவியே. 710
- உப்புப்பாண்டமோடாவிங் கோடிடுமுயிரடா
 கப்படிக்கு ஊனடாமுற் காலனுக்கிறையடா
 ஒப்படி செய்நெல்லடா வுமிப்பதர்கரிக்கடா
 எப்படிக்கிருக்கினு மிறப்பதுண்மை யுண்மையே. 711
- உச்சினேருண்ணாவின்மே லோர் விளக்கெறியுதாம்
 இச்சையற்ற ஞானிகட்கு யெங்கினுந் தெரியுதாம்
 அச்சமட்டவாசி குதிரைச் சங்குபடியும் வைத்திடல்
 உச்சியிலெறியுஞ்சோதி யுள்ளொளியைக் காணுமே. 712
- எங்குமாறு வீட்டிலெண்ணை யில்லாத் தீபமேற்றியும்
 மங்கிடா தெரியுதுபார் மாணிக்கவொளியுதாய்
 பொங்கமாய் மணிவிளக்கைப் பூரிக்கத்தரிசித்தோர்
 சங்கையற்றுத்தன்னைத்தா னறிந்தவர்களாவரே. 713
- சங்குவொன்று தாரைரெண்டு சதங்தையின் சிலம்பொலி
 எங்கினு முழங்கவோசை யிட்டுநன்னடம்புரி
 சங்கரன் சடாதரனற் சாம்பவிமனோகரன்
 திங்களைச் சடையணிந்தோன் சீர்பதமுங்காண்பரோ. 714
- வாசிக்குதிரை மீதிலேறி மண்டலங்கள் தாண்டியும்
 நாசிவழியிலேரி யோக நாட்டமுமறிகிலார்
 பூசிக்கவமுதமுண்டு பொன்மயமதாகினோர்
 வீசிம்பாசுக்கை யுளோனை வென்று விண்ணையாள்வீரே. 715
- மூலமாறு வீட்டினில் முளைத்தெழுந்த முச்சுடர்
 காலிரண்டு மாறிமாறிக் ககனமீதெழும்பியும்
 தூலவீடு யெட்டடியிற் சொக்கித் தூங்கவல்லவர்
 சீலமேவு ஞானியாகிச் சிற்பரனைக் காண்பரே. 716

சிவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

- நந்தவன மாறுமனை நாலெந்து பேர்காவலர்
சொந்தவீடு காதமெட்டிற் சுற்றிவரவல்லவர்
நிந்தையற்றுத் தில்லைவெளியி நிர்ந்தனத்தைக்கண்டிட
சந்ததம்பிறப்பிறப்புத் தானகன்றுவாழ்வரே. 717
- வீடுமேலுமாரடுக்கு விண்ணளாவக்கட்டியும்
கூடு தாண்ணுற்றாறு பேரைக் கூட்டியுறவாடியும்
தேடும்பொருள் வஸ்துவொன்றாய் சிந்தைலமைந்தவர்
நாடுதேசங்காடுவிட்டு நற்பதவி சேர்வரே. 718
- வெற்றியாறடுக்கு மேலும் விண்ணடுக்குமானது
சுற்றியெங்கும் வேவுவார் தொடர்ந்துலாவு நற்றலம்
முற்றிலுமாக்கினை கொண்டு மோகமற்று வாழ்பவர்
நெற்றியிற சதாசிவன் மனோன்மணியும் நிற்பதே. 719
- வழுத்து மாறடுக்குமேலும் வாய்வடுக்குமானது
பழுத்திடும் பழமதுவாய்ப் பண்புளதுநற்றலம்
சுத்தியில் விசுத்திகொண்டு சுத்தமாயங்குள்ளவர்
கழுத்தினில் மயேஸ்வரன் மயேஸ்வரியைக் காண்பதே. 720
- பாரிலாறடுக்கு மேலும் பத்தடுக்குமானது
நேரிலைமைந்த நித்தியா னந்தமான நற்றலம்
சீரினீவனாகதத்திற் சேரவுமங்குள்ளவர்
பாரினில் ருத்திரன் ருத்திரி வாழ்ந்திடவுங் காண்பரே. 721
- சந்தியாறடுக்குமேலு சம்பரமான கட்டடம்
பந்தியாய்ப் பதிதர்கூடி பக்திசெயுநற்றலம்
முந்தியும் மணிபூரக மோதவுமங்குள்ளவர்
உந்தியில் விஷ்ணுலட்சுமி யோங்கிடவுங்காண்பரே. 722
- ஞாலத்தினிலாறடுக்கு மேல்நளின கட்டடம்
கோலத்துடன் மாதவர்கள் கூடியுள்ளாற்றலம்
பாலத்திற் சுவாதிஷ்டான பதியிலங்குள்ளவர்
மூலத்திற் பங்கயன்வாணி முன்னிருக்கக்காண்பரே. 723
- வையத்தினிலாறடுக்கு மேலடுக்குமானது
உய்யவேமுனிவரங் குலாவிடயுள்ளாற்றலம்
பையவுமூலாதாரத்தில் பார்க்கவுமங்குள்ளவர்
கும்பங்கனைங்கரன்வல்ல பையைக் கூடக்காண்பரே. 724

சிவவாக்கியம் ஒழிர்ம் பாடல்

கோட்டையொன்பான் வாசலிற்கூடியுள்ளோரைந்துபேர்
நோட்டக்காரராறுபேர்க ணோக்கர்தொண்ணுற்றாறுபேர்
மேட்டைச்சுற்றிக்கொல்லையெங்கும் வேணவித்துதூவியும்
வாட்டமாய்ப்பயிர்விளைத்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பர் காண். 725

இவ்விதத்திலானெடுத் திருப்பதையறிந்திடார்
செவ்வையாயோசிக்கிலுண் டுறங்குதற்பெரிதென
ஒளவியம்பொய்வஞ்சனைகு தானதையியற்றியும்
கௌவுநாயைப் போலுமுன்று காசினிற்றிரிவரே. 726

கட்டவேண்டுங்காளையைக் கடக்கவேண்டுமாயையை
ஓட்டவேண்டும்பூசையை யொடுக்கவேண்டும்வாசியை
யெட்டவேண்டும்புத்தியை யிருத்தவேண்டுங்காயத்தை
கிட்டவேண்டும்ஞானத்தைக் கிடைக்கவேண்டு முத்தியே. 727

எற்றவும்வாசியினை யிறக்கவும்வாசியினை
மாற்றவும்வாசியினை மடக்கவும்வாசியினை
நீற்றவும்வாசியினை நிறுத்தவும்வாசியினை
நாற்றிசைவாசியினை நடக்கவிடும்வாசியே. 728

பூத்ததுவரும்பிலே புகுந்ததுமலரிலே
மூத்ததுமலரிலே முத்தியதும்பிஞ்சிலே
ஏத்ததுவும்பிஞ்சிலே யிறுகியதுங்காயிலே
காத்ததுவுங்காயதிலே கண்டதுகனியதே. 729

அஞ்சதிலேரெண்டது வறிந்ததில்லையெங்கினும்
பிஞ்சதிலேபூவது பெருந்துதிலைகாணவும்
நெஞ்சதிலேநின்றது நிலைத்ததிலைசொல்லவும்
கொஞ்சத்தினில்மிஞ்சமெத்த கொண்டியற்றவேலுமோ. 730

கையிலாதகுட்டையனுங் கடடியேயடித்ததும்
காலிலாதநெட்டையனுங் கையின்மேலுதைத்ததும்
இய்யிலாமதுமுடவ னேரியங்குவண்டதும்
வையமீதரிந்துகொண்டு வானமேரிவாமுமே. 731

வேலூரென்றகோட்டையுள் விளக்கிராப்பகலெறிந்
தாலுமுள்ளோர் காண்பதில்லை கண்படைத்தகுருடர்காள்
காலதூரில்நூறுகாதம் காடுசுற்றுமட்டங்கண்
ணாலுரீனுஞ்சென்று வோட்ட நாட்டங்கொள்வாரில்லையே. 732

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

கண்டமேல்முக்கோணக்கோட்டை கட்டியகொடிமரம்
அண்டையுளமாந்தர்யோக பாணியாகநின்றுமே
சண்டைசெய்துராணுவத்தைத் தான்கெலிப்பராயிடின
எண்டிசையின்வல்லராவ யெவருமஞ்சிடுவரே. 733

பாசமாம்வலைக்குளே பகட்டும்சொந்தவீட்டினை
நாசமாக்கித்தீயெரிந்து நாளுமேயழிக்குமுன்
வாசமுறவேசுழி முனையையோட்டவல்லவர்
ஈசனார்நிலைமருவி யின்பமாயிருப்பரே. 734.

ஆன்னமொன்றிருந்துலாவு மழகுமண்டபத்தினில்
முன்னமொருவாண்புலி வரும்பியுமெதிர்த்திட
தன்னிடத்திலஞ்சுகிளிகள் தாண்டியதைச்சுற்றயில்
வென்னில்முன்றுயாளிகள் விழுங்கவும்பார்க்கின்றதே. 735

தோப்பிலோங்குமாங்குயில்கள் கூப்பிடுமவ்வேளையில்
மாப்பிளைமார்வந்தங்ஙனே சாப்பிடவழைத்திட
ஏப்பமிட்டுவைந்தாராந்தை யெட்டியெட்டிப்பார்க்கவும்
ஆப்படித்தடக்கவல்லோ ராண்பிள்ளைகளாவரே. 736

மீன்கள்யாவுநீரினில் மேய்ந்திருக்கும்வேளையில்
ஊனருந்தும்நாரைவந்து வொவ்வொன்றாய்ப் பிடித்துண்ண
வான்முகில்பொழியவேடு வன்வலையைவீசியும்
தான்மிகப்பிடிக்கவல்லோன் தாரணிப்பிறசித்தனே. 737

நாகமொன்றுகொம்பிலேறி நாலுபக்கம்பார்க்கையில்
வேகமாகச்சேவலொன்று வொபிகொக்கரித்திட
போகவெகுதூரமில்லை பொட்டெனப்பிடிக்கவும்
சோகமற்று சூசுங்கண் டோர்குத்தஞானியாவரே. 738

மேலைப்பட்டி யோர்குளத்தில் மேவுமக்கருநினில்
நாலுபக்கஞ்சேருமெத்த நாட்டிலிடைக்காட்டினில்
பாலதாகச்சுத்தஞ்செய்யும் பண்புளாரைக்கொண்டுமே
மேலையுரைக்கண்டுலாவி மேவியங்கிருந்திடே. 739

பாழ்தானபாழ்கிணற்றுட் பார்க்கரெண்டுகெண்டைகள்
தாழ்வராதிருக்கவஞ்சார் காகமங்குதாக்கிட
சூழ்வோர்கழுகுளோக்கி சுற்றிவந்துகொல்லவும்
வீழ்ந்திடாததற்குத்தப்பி மீண்டுகொண்டதாருகாண். 740

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஆற்றினில்முதலையைந் தனேகநாளிருக்கையில்
வேற்றிடங்கரடி ரெண்டு வெம்பியே முரண்டிட
கூற்றுவனுமுவருடன் குரூரபாசம்வீசியே
மாற்றிடப்பிடிப்பன்காலை வாங்கியுமடக்கிடே. 741

முட்டையிட்டொருபறவை முன்னவயங்கார்க்கையில்
செட்டைவிரித்தோர் பறவை சென்றிடவுங்காட்டினில்
மொட்டைவைகன்னியில்ரெண்டு வோடுமான்களசிக்கியுங்
கட்டுண்டுதவிர்க்குதுபார் காணவல்லோர்நாணவே. 742

காலிரண்டிற் கோபுரமுங் கட்டியொன்றிருப்பதில்
மேலிருந்திழியமுர்த மேயருந்தநாளுமே
கோலிரண்டுலுதிலுதிக் கும்பித்துத்தம்பிக்கவும்
மாலிருந்துசெய்யவல்ல மாந்தர்களுமில்லையே. 743

அன்னமும் பெரிதலா லதிற்றண்ணீர்பெரிதல்ல
சொன்னமும்பெரிதலா கவையெவைபெரிதல்ல
கன்னலும்பெரிதலாற் கரும்பதுபெரிதல்ல
மன்னவன்பெரிதலால் மற்றவர்பெரியரல்லவே. 744

மண்ணதுவிலாமலெங்கும் விண்ணுமில்லைகொஞ்சமும்
வாசமேயிலாமலெங்கு மலர்களில்லைசொல்லவும்
பெண்ணதுவிலாமலெங்கு மாணுமில்லைகாணவும்
பேரொளிக்குநேரிருள் பிறப்பதில்லையிலையே. 745

நாட்டமானஜோதிகாண நானிலத்துள்ளவர்கள்
பூட்டகமறிந்திடார்கள் பொய்க்குருவைத்தேடியே
வீட்டகமிருந்துபொல்லா வீண்கதைகள் பேசியுந்
தீட்டகத்திலுமுகியே தெளிந்திடா திருப்பரே. 746

பெண்ணுமானுங்கூடியே பெரியவரங்கானது
எண்ணு நாதவிந்தமு மிருந்துகர்பமானதால்
மண்ணுவிண்ணிலாவிடின் மற்றவைஜனிக்குமோ
தண்ணீருமக்குனிபோலச் சங்கற்பவிகற்பமே. 747

அன்றுதித்ததென்பதும்பொய் இன்றுநாளையென்பதும் பொய்
ஒன்றினைக்கருதலும்பொய் யுண்மையைவிரும்பலும்பொய்
நன்றதைச் செய்வதும்பொய் நற்கருத்துள்ளதும்பொய்
என்றைக்கிருப்பதும்பொய் யிறப்பதுமெய்யெண்ணிடே. 748

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- விணாசைகொண்டெங்குஞ்சுற்றி வேசரிபோலோடியும்
தோணாதவைகளைப்பேசித் துட்டறுக்குந்துஷ்டர்கள்
மாணாக்கர்பலரைக்கூட்டிமாதபசியாகியும்
காணாதகாட்சியைக்காணக் கத்திருப்பர்யென்பரே. 749
- பெண்டாட்டியாவதும்பொய் பிள்ளைகளாவதும்பொய்
கொண்டாட்டமாய்தாய்தந்தை குவலயமியாவும்பொய்
செண்டாட்டமாகசில சீடர்களைக்கூட்டியும்
திண்டாட்டப்படுவரெங்குந் தேடியோடிநாடியே. 750
- தாயைப்போலும்பெண்டைப்போலுந் தன்முலையைத் தந்தவள்
மாயையாகவந்தவளே மாங்கலியம்பூண்டவள்
பேயைப்போலும் பூதம்போலும் பேதிக்கப்பிடித்தவள்
நாயைப்போலும்நரியைப்போலும் நாடெங்குந்திரிவளே. 751
- பாக்கியங்கள்வந்தென்ன பராக்கிரமம்வந்தென்ன
யோக்கியங்கள்வந்தென்ன யுயர்பொருள்கள்வந்தென்ன
வாக்கியங்கள்வந்தென்ன வைராக்கியங்கள் வந்தென்ன
பேர்க்கியங்கள்வந்தென்ன பொல்லார்கட்கெந்த நாளுமே. 752
- திருத்தலந்திருப்பணி திருவிழாவுஞ்செய்திட
ஒருத்தர்நற்கதிபெறவு முள்ளதோசொல்லெங்கினும்
வருத்தமின்றியேழைகட்கு மாதுலர்பரங்கட்கும்
பெருத்தவன்னதானஞ்செய்யப் பேருலகடைவரே. 753
- மெத்தைவீட்டினிற்படுத்து மெல்லியருடன்கூடி
அத்தையம்மான்கண்டெவரு மானந்தமிகக்கொள
சத்தையற்றிடவலார் சைதன்னியத்திற்சேர்வரோ
வத்தையீதெனவறியா மானிடரென்னாளுமே. 754
- ஏழைபஞ்சையானபேரி ஏர்ப்பவர்துயர்தெரிந்து
கூழையாகிலுமவர்கொலை குளிரவீய்பவர்து
வாழையடிவாழையாக வாழ்ந்திட வெந்நாளுமே.
காழையைப்போலத்தழைத்துச் சந்ததமிருப்பரே. 755
- பஞ்சையும்பனாதிக ளாதியோரைவைதுமே
அஞ்சிடாதடித்தவ ரனியாயமுஞ்செய்திட
வஞ்சகவினைகள் சூழ்ந்து வாழுனாளும்விணதாய்
நஞ்செனநன்கையினி னாசமாவரங்ஙனே. 756

சிவவாக்கியம் ஆய்ரம் பாடல்

கண்ணினாற்கண்டிட்டதும் காதிற்கேட்டசொற்களும்
பண்ணபுண்ணியங்களும்பொய் பாவனசுகமும்பொய்
எண்ணரும்பலதவம்பொய் ஈசன்பாதஞ்சேர்தலும்
மண்ணுவிண்ணும்பொய் கொடியமரலியூருமெய்யதே. 757

வேதியர்தபோதனரை மெய்ச்சிவனடியரைச்
சாதியாதி கற்றுநிற்குஞ் சாஸ்திரிப்புலவரை
நீதியோதுமாதவரை நிட்டுரப்படுத்தியே
குதுசெய்துவாதுசெய்யுஞ் சோபரென்றும்மாள்வரே. 758

வம்புகள்வழக்குகள் செய்வாயிடும்பர்வஞ்சகர்
கும்புகூடி வார்த்தையாடி குடிகெடுக்கும்பாதகர்
பம்புகள்வைப்புகள் பில்லிபார்வைசெய்யும்சூனியர்
நம்பொண்ணாதிநம்பொணாது நாட்டிலெங்குங்காணவே. 759

பொய்கொலைகட்காமமுடன் போதகுருவித்தைகள்
பெய்ப்படவுஞ்செய்துதிரி வீணர்களைன்னாளுமே
உய்துமன்னவத்திரங்க ளொன்றுமின்றிபதரதாய்
நைந்துமிக்கநாசமாகி நாட்டினிலலைவரே. 760

வாணர்கள் வைதியர்கள் மாதவர்கள் வேசையர்
வீணர்கள் சுயம்பாகி நாவிதன்வேந்தர்சேவகர்
பாணர்களுக்குனியர்களமா பாதகர்கொலைஞரை
நாணவும் பகைத்திடாது நல்லுறவாய்நில்லுமே. 761

தன்னதுவீட்டிற்பெண்டரைத் தானிறுத்திநாளுமே
அன்னியரிட மும்சென்றா லங்ஙனேகுடியதாய்
முன்னிருக்குமூடர்பெண்டர்முற்றுங்கற்புடையரோ
என்னசொல்லிவீரிவ்வகைத் கியம்பொணாதியம்புமே. 762

சாதிபேதஞ்சொல்லுகின்ற சண்டாளர்கள்சந்ததம்
குதிலாத தன்னியரிடஞ் சுவையருந்துமாரதாய்
தீதுறுமிழிகுலத்திற் றிண்டிக்கேயுழன்றுமா
நீதிமெத்தசொல்வார்காண் ணீநிலகுருக்களே. 763

பாலுநற்பழஞ்சீனி பசியிலாதுவுண்பவர்
நாலுவகை பேசவல்ல நானாயங்களுள்ளவர்
மேலுங்கீழும்பார்த்துவொன்றை வெட்டிவெட்டிக்கெல்லவர்
போலுமல்லகெட்டியல்ல பூட்டகமாய்ப்பேசவே. 764

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- ஆரணங்க்ளசாத்திரங்க ளாகமபுராணங்கள்
காரணங்க்ளகாவியங்கள் கலைக்கியானஞானங்கள்
பூரணங்க்ளபூதபவு ஷியவர்த்தமானங்கள்
தோரணையாய்ச் சொல்லவல்லோர் சுத்தராவ ரில்லையே. 765
- எல்லாம்வல்லசித்தரென்றே யெங்கினுந்திரிபவர்
கல்லாதபேர்களுக்குக் கர்ட்சிதரவேண்டியும்
செல்லாதவிடங்கள்சென்று திண்டிக்கேயலைவது
பொல்லாதகாலத்துக்கேற்ற போங்காலமீதாருமே. 766
- முத்திமுத்தியென்றுசொல்லி முன்னொனைக்காணாமலே
கத்திகத்திக்கண்டவரின் காலினில்விழுபவர்
பத்திபத்தியாய்த்துதித்துப் பாடியும்பரமனை
சுத்திசுத்திவந்துபணி சூதர்பதஞ்சேர்வரோ. 767
- அரிதிலுமரிது மானிடப்பிறவியாவது
அரிதிலுமரிது கூன்குருடுசெவிடிலாதது
அரிதிலுமரிது வாணதிலறங்கள்செய்வது
அரிதிலுமரிது ஞானவீடடைவதொன்றுமே. 768
- மாடுமக்கள்கழனிகாடு மானியங்கள்தேடியே
வீடுகட்டிமேடைகட்டி மெத்தைமேலுலாவியும்
நாடுவிட்டுதூரதேசம் லாபந்தேடவோடிவீண்
பாடுபட்ட, புலவர்கள் பதமடையக்கூடுமோ. 769
- ஒன்றதாய்ப்பலவதாயங் குள்ளதாய்ப்புறம்பதாய்
நன்றதாகியதாகி நான்மறைக்கெட்டாததாய்
சென்றதாய்செனிப்பதாய் சிறப்பதாய்செழிப்பதாய்க்
கன்றதாய்தாயதாய் காப்பதும்சிவாயமே. 770
- பிணமதாகிலுயிர்கொடுத்துப் பின்னதையெழுப்புவேன்
மணம்பெறவுருக்கித்தங்கம் வார்த்திடுவேன்பாரமாய்க்
கணமெனும் பூதப்பிசாசினைக்கதறி வோட்டுவேன்
குணமெனக்குண்டென்போர் முத்திகோறியங் கடைவரோ. 771

சிவ்வாக்கியம் ஆழ்வரம் பாடல்

27-நட்சத்திரங்கள் அதற்கானும்

சுரேகசாந்தியும்

அசுவணிக்கு

ஆவதோரசுவனியிலன்று தித்திடுஞ்சுரம்
போகும்பத்துநாளினிற் போகாவிடிலோர் சாந்திகேள்
ஈவதுநவதானியமிவன்றலையையச்சுற்றியே
கோவதற்குவைத்திடக் குணமதாங்கொடுஞ்சுரம்.

772

பரணிக்கு

பரணியிற்சுரமுதிக்கப்பகருமைந்து நாளிலே
விரைவினில்விடாததாகி லெள்ளுஞ்சோறுஞ்சுற்றியே
நிரவியூரின் மேற்கினில் நிலைக்கநாலுசந்தியில்
பரவிலைத்திடவங்கேபரந்து போஞ்சுரமதே.

773

கிருத்திகைக்கு

கிருத்திகையிற்றோன்றுகாச்சல் கேளிருபத்தோர்தினம்
பொருத்தமாகிநின்றுபோம் போகாவிடிலோநெய்யுஞ்சோர்
திருத்தமாகச்சுற்றியுநீ சேருமக்கினிமுலையில்
விருத்தமாகவைத்திட விலகுமச்சுரமுமே.

774

ரோகணிக்குக் குணம்

மந்தமாகும்வாய்பினற்றும் வாந்திசெய்திருமிடுஞ்
சந்ததமலம்விடுஞ்சலமிறங்கும்போதினிற
குந்திவாந்திசெய்யுந் தேகங்கொப்பளிக்குங்காய்ந்திடும்
தொந்தவாய்வும்பரியுமிக்கசுருண்டிடுஞ்சொரியுமே.

775

பார்க்கமார்வயற்றினிற்குப் பாரைபாச்சம்வாறுபோல்
சேர்க்கவும்பிடரிகண்ட மூந்திமிர்களோரிடும்
ஏர்க்கவும்பதினோராநாளேகிடு மேகாவிடின்
திர்க்கமாகக்ஷீரசாதம் சுற்றிவைபூர்நடுவிலே.

776

மீருகசீருடத்துக்கு

மீருகசீருடச்சுரம் விலகுமார் நாளொன்பதில்
வெருவவுநிற்காவிடின் வெள்ளைபுஷ்பமைந்துமே

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சிரசிடத்தில்குற்றி மாலின்சேஷத்திரமுன்வைக்கவும்
மருவாரக்கடசியில் சுரமும்நோயுமோடுமே.

777

திருவாதிரைக்கு

ஆதிரையினிற்சுரமுமைந்து நாளையில்து
வாதித்துவிடாதேல்மரண மிருபத்தைந்தினிலாகும்
வேதித்துப்புதன்வியாமும் வெள்ளிகாரியின்பகல்
ஓதியும்பரமானன்றம்சுற்றி கோயில்முன்வையே.

778

புனர்பூசத்துக்கு

புனர்பூசமுதித்தகாச்சல் போகுமுணாளல்லது
தனித்திருபத்தோருநாளிற் றான்விலகுமில்லையேல்
முனிந்துமேகாயமுஞ்சோறு முன்பெருமாட்கோயிலிற்
கனிந்துமேவைக்கச்சுரமுங் காணாதோடுங்காணுமே.

779

பூசத்துக்கு

பூசத்திலுதித்திடும்புகல் சுரம்பொல்லாங்கிலை
நேசமாயுதித்தபோதே நின்றிடும்நிஜமிதே
பாசத்திலுதித்தற்குப் பச்சாந்தியில்லையே
தேசத்திலுதித்தநோய்க்குச் சேதமில்லைதீருமே.

780

ஆயிலியத்துக்கு

ஆயிலியமன்றுதித்த வச்சுரமடுத்தநாள்
போயிடும்போகாவிடில் போகுமுவார்நாளினில்
தீயாகப்புத்திற்பாலும் தீபதூபமிட்டிடில்
நோயதுவகன்றிடு நுணுக்கமானநுட்பமே.

781

மகத்துக்கு

மகத்தினிலுதித்தவெப்பு மாறுமீரார்நாளினில்
அகத்தியம்விடாவிடின் ஆறுபத்துநாள்செலும்
சுகம்பலிக்குமெள்ளுசோறும் சுற்றிடகடலைவைத்திடில்
சகத்தினிலுஞ்சுரமுந் தாண்டியோடுஞ்சண்ணியே.

782

பூரத்துக்கு

பூரத்திலுதித்தகாச்சல் போகும்பத்தோர்நாளினிற்
பாரத்தில்விடாவிடில் பருப்புஞ்சோறுஞ்சுற்றியே

சிவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

கூரதைப்பிடாரிவாமும் கோயில்முன் றுவைத்திடில்
சீரதாய்ச்சுரமுந்தீர்ந்து செவ்வையாயிருப்பரே. 783

உத்திரத்துக்கு

உத்திரத்துதித்தவெப்பு வொன்பதாந்தினத்திலே
அத்திரம்விடாவிடி லதற்குத்தேனுஞ்சோறுமே
குத்திரமாய்ச்சுத்திவிண்டு கோயில்முன்னம்வைத்திட
பத்திரமாகச்சுரம் பரந்துபோகும்பாரிலே. 784

அத்தத்துக்கு

அத்தத்திலுதித்தகாச்ச லகலுமேமுநாளினில்
முத்தத்தில்விடாததாகில் முறைபாய்ப்பாலுஞ்சோறுமே
மொத்தத்திற்றலையைச்சுற்றி மூர்க்கதுர்க்கைக் கோயில்முன்
வைத்ததேசுரமுந்தீர்ந்து மாறியோடும்மையமே. 785

சித்திரைக்கு

சித்திரைக்குறித்தகாச்சல் சேர்ந்தவெட்டுநாளினுள்
நித்திரைபோலேகுமே யேகதிருக்கிலங்ஙனே
வத்திரஞ்சோறுங்கரியும் வைத்தவர்க்குகுற்றியே
சித்திரமிழைத்ததேவசன்னிதி முன்வைத்திடே. 786

சுவாதிக்கு

சுவாதியிலுதிசுரந்துலையும் பத்துநாளையில்
அவாவதிற்றீராவிடிலதற்குச் சோரிலைக்கரி
நிவாசியாய்த்தலையைச்சுற்றி தேர்நிணஞ்சேர்காட்டினிற்
றிவாகரனெதிரில்வைக்கச்சென்றிடுஞ் சுரமதே. 787

விசாகத்துக்கு

விசாகநாளெடுத்த சுரமேயிருபத்தொன்றினிற்
நிசாசரமதாயிருக்கில் நேரிரைச்சிச்சோறுமே
திசாதிசையின்புன்னைமாமரத்தின் கீழே வைத்திட
நிசாநிசஞ்சுரமுந்தீர்ந்து நெட்டியோடுங்காணவே. 788

அனுஷத்துக்கு

அனுடநாள்சுரங்கடோற்றிலதிலொருபயமில்லை
மனதிற்கேற்றசார்தியொன்றுவைப்பதுவுமங்கிலை

சீவனாக்கியம் ஆயிரம் பரடல்

தனதுநாட்கெடுவதுவுஞ்சாற்று தற்குவொன்றிலை
இனமறிந்துஅவுழ்தமீயவேகிடும் விரைவிலே.

789

கேட்டைக்கு

கேட்டைசுரமெட்டிரண்டி கெட்டியாகவிட்டிடும்
பீட்டுமங்களசெய்திருக்கில் மிக்கபாலுஞ்சோறுமே
தேட்டையாகக்கேசஞ் சுற்றித்தேடித்துர்க்கைகோயில் முன்
போட்டையாகிலச்சுரம்புலம்பியோடு மங்களே.

790

மூலத்துக்கு

மூலத்திற்குரம்வருனோடிடும் பதினொன்றிற்
சீலமாய்விடும்விடாதேல் செல்லுமெட்டுமாதத்திற்
கோலமாய்ப்பயறுஞ்சோறு கொண்டுவைசமாதியில்
ஞாலத்திற்குரமகன்று நாடாதோடுமங்ஙனே.

791

பூராடத்துக்கு

பூராடத்துதித்தசுரம் போதமெட்டாநாளினில்
மாராட்டமாய்விடாவிடில் மாயனார்தன்கோயில்முன்
சீராட்டமிடப்பாரிசத்தினின்று சொர்ணதானமும்
பாராட்டத்தர்மமளிக்கப்பற்ற றுஞ்சுரமதே.

792

உத்திராடத்துக்கு

உத்திராடந்தன்னிலே யுதித்தசுரமங்ஙனே
தத்திரெண்டுநாளினிற் றணித்திடுமதில்லையேல்
பத்திகொண்டுசாந்திசெய்யும் பாவனங்களில்லைகாண்
சித்தியான அவுடதத்திற் றீ ருஞ்சுரஞ்சீரிலே.

793

திருவோணத்துக்கு

ஓணத்திற்குரமுந்தோன்றிலொன்று மேபயமிலை
ஆணவமொடுங்கிநின் றகன்றிடுஞ்சுரங்களும்
தோணவேறோர்சாந்தியது சூட்டுதற்கிலாமலே
நாணவேயகன்றது நடுக்கடலிற்புக்குமே.

794

அவிட்டத்துக்கு

அவிட்டநாளெடுத்தவெப்புவ கலும்பத்துநாளினிற்
றவிர்க்கவும்விடாவிடிற்றயிருஞ்சோ றுஞ்சாற்றியே

சீவனாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

குவியவுமறையோர்கைக் கொடுத்திடச்சுரமது
புவிக்குளேவிலகியோடும்பொய்யலவீ துண்மையே. 795

சதையத்துக்கு

சதையத்திற் சுரமுதிக்கத்தான் விடுமீரெட்டினில்
வதையவும் விடாததாகில் மரணமுமோராண்டினில்
உதையத்திற் பஞ்சவர்ணச் சோருச்சித்தலைச் சுற்றியும்
இதையத்தேற்றி யந்தணர்க்கிடச் சுரமகலுமே. 796

பூரட்டாதிக்கு

பூரட்டாதியிற்சுரமும் போகுமாறு நாளினில்
ஈரட்டாய்விடாவிடி விரண்டதாரில் விட்டிடும்
ஓரட்டாய் பாற்சோர்சுற்றியொற்றைக் கொம்பன் கோயில்முன்
மாராட்டமில்லாது வைக்கவந்த சுரமாறுமே. 797

உத்திரட்டாதிக்கு

உத்திரட்டாதி யினிலுதித்த சுரமீரெட்டிற்
றத்திபோம் போகாவிடிற்றயிரும் சோறுஞ்சுற்றியே
வெற்றிசேரும் கோயில் முன்புவைத்தவர் திரும்புமுன்
மத்தியிம சுரமதுவும் வாங்கிடுந் தீங்கில்லையே. 798

ரேவதிக்கு

ரேவதியுதித்த சுரநேரிலெட்டு நாளினிற்
போவதும் போகாவிடிற் புகழாய்ப்பாஸ்சோர் சுற்றியே
போவது நற்சித்திர மெழுது மண்டபத்தினில்
ஆவதுமேல் வைத்திட வகலுஞ்சுரமன்றுளே. 799

சாதிலிங்கத்தின் குளிகை சாற்றவுமெளிதினில்
ஆதியந்த மாயனுபானத்தினைப் புகலவும்
சோதிக்கப் பலமுறை தொடர்ந்து செய்யுவல்லவர்
நீதியாகவே களிக்க நேருரைத்தபாகமே. 800

சஞ்சிதம் லவங்கம்லிங்கந் தாளிசபத்திரியும்
கொஞ்சியேசமனதாகக் கொள்ளவித்த நீரிலே
மிஞ்சரெண்டு சாமமாட்டி மேவுங்குன்றி வீதமாய்
அஞ்சிடாதுருண்டை செய்தமைத்ததை யெடுத்துமே. 801

ஆனவேளை வேர்பிடியதின் மேற்பட்டை தட்டியுங்
காணப்புகம்பாலரைத்துக் கண்டரைத்துப் பாலில்சேர்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- ஊனமறவார மோருருண்டையந்தி சந்திக்குத்
தான்தரவறுத்த உப்பு தாக்க வெள்ளைச்சாகுமே. 802
- பூனிலக்கடம்பு பட்டைப் போட்டரைப் பலமதாய்
கானினிற் செருப்படைச்சார் கண்டரைத் துழக்கினில்
மேனிடவேழ் நாளுமேல் விசிறியே குணமதாய்த்
தானிதில் வறுத்தவுப்பு தாக்கக்கீரையாகுமே. 803
- ஆகிடப்புளிப்புகைய மாகாப்புண்களாறிடும்
ஏகிடுநற்றேனினல்லதிஞ் சீச்சாற்றினிற்கரம்
நேகத்திப்பிலிலவங்க நெல்லிவற்றல் நெற்பொரி
பாக்குரணம் மதுவிற்பாச்ச விக்கல்மாறுமே.. 804
- வட்டத்துத்திச் சாற்றிட மண்டலமோர் குளிகையைக்
கெட்டதேகந் தூலமாகும் கிளராவாரஞ் சாற்றினிற்
பட்டிடமும்மண்டலம் பகம் பொனிறமாகிடும்
தட்டவே நற்சீரகத்திற் றாபசுரந்தீருமே. 805
- தீரவும் பழரசத்தில் சேர்த்து குண்டையுள்ளமைத்
தேறிடக்கடிவாயில் தீட்டிடவிஷமறும்
ஏறவுந்தேட் கொடுக்கும் வாயிலிட்டிடவுமட்டிடும்
கோறவிஞ்சி சாற்றிற் சன்னி குளிர்கரம் பறக்குமே. 806
- கார்திரிபலை திரிகடுகு சூரணத்தினில்
ஒருருண்டை கோமயத்திலுட்கொளவிஷபாசம்
பேருஞ்சுலை காமாலையும் பித்தபாண்டுரோகமும்
பாருந்தேகமுறலும் பறந்திடு மனைத்துமே. 807
- உண்ணுமிழு நீரிலோ ருருண்டை யுண்டச்சூனியம்
சண்ணும் பூதகரப்பான் பட்டைச்சாற்றிலண்ட வாதமும்
பண்ணும் புளியனிலை ரசத்தில் பைத்திய சுரமறும்
எண்ணுமிஞ்சிச்சாறு தேனிலிடவுன் மத்தந்தீருமே. 808
- வெல்லத்தினிலோருருண்டை விழுங்கவேவியர் வைபோம்
நல்லவேளைச் சாற்றிலுண்ண நவிலும்தாபசுரமறும்
சல்லியமுத்தாமணியின் சாற்றில் மருந்தீடும்
மல்லுநொச்சிச் சாற்றில்தாக்க வாதசுரந்தீருமே. 809
- நெல்லித்தூள் மேதித்தயிரிலிட வயர்கடுப்பறும்
சொல்லவுங்கையான் ரசத்தில் சூட்டிருமலீளைபோம்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

நல்லவேஷப்பாலிலே நவில் பிரமியங்கள்போம்
வல்லசாதிக்காய்ப் பொடியில் மாட்டக்கிராணி தீருமே. 810

சாருவேளைச் சாற்றிலிடத் தவிரும்புறவாதமும்
நேரவெண்ணையிழைத்து தாக்க நீங்குங்கண்ட மாலையும்
கோரமேனிச் சாற்றிலே குமுங்குவிற்புகுதியும்
சோரசமதாகம்வசம் புத்தாளுஷண வாய்வுபோம். 811

நருவிலிச்சார் தன்னிலுண்ண நற்கரப்பான்கட்டியும்
பருகுஞ்சர்க்கரையில் பதினெட்டு நோய்கள் நஞ்சறும்
மருவும்பழச்சாற்றினில் மயக்கம் நஞ்சுகழற்றலும்
உருகுநெய்யில் தேனிலேனு முட்கொளப் போமியாவுமே. 812

தலைச்சன் பிள்ளைப்பாலிடக் கண்தன்னொளியின் பூவறும்
இலையரிசிகரியிலே முயலகன்று போகுமே
நிலைப்புளியம்பட்டைச் சாம்பல் நீர்தெளிவிருத்ததில்
பலிதமுவாருண்டையிற் பரங்கிப் புண்களாறுமே. 813

வெற்றிலையின் சாற்றிழைத்து விழியிலிடக் காசம்போம்
உற்றசாராயலது காடியூட்டிடச் சளியறும்
நற்கமுதை மூத்திரத் தரைக்கண்ணிலிட்டிட
அற்றிடும் பசாகபேயதிற் பிரமராட்சசே. 814

ஆப்பாலிரைத் தோருண்டை யாசனத்திற்கட்டிட
சாப்பாகவுடம்புகைகால் தன்னெரிச்சல் மாறிடும்
காப்பாகத் தன்னெச்சலிற் கலந்தரைத்தைந் துண்டையை
தாப்பாயுள்ளங் காலிற்பூசத் தானைங்காதஞ் செல்வனே. 815

அண்டமுள்ளேபூர வீரமும் மயஞ்சாம்மபீன்
கொண்டரைத்துச் சம்பளச்சார் கூட்டியேரவியிட
விண்டிடமெழுகதாகும் வெண்ணைநெய் தேனிற்கொள்
கண்டிடும் பாரிசவாய்வு கண்டமாலையேகுமே. 816

கப்பலரிப்பட்டையோர் பலங்கொணர்ந்திடித்துமே
குப்பமேனிச்சார்மிதக்க ஊரவையிரண்டுநாள்
வெப்பிலாநிழலுலர்த்தி மீண்டுமிவ்வார் செய்தபின்
தப்பிலாது சூரணித்து தன்னிடைக்கு சீனியே. 817

சீனிசேர்த்தோர் மண்டலஞ் சிறக்கவரைக்காற்பலம்
தாணுண்ணவவரை முறிப்பானகரி பூண்டுடன்

சிவவாக்கியம் தீர்த்திரம் பாடல்

- மீனுடன் காராமணி மிளிர்கரைக்கரியாகா
ஆனதிற்றிமிரும் குஷ்டமகலும் ரிணமியாவுமே. 818
- முன்பட்டையிருபல முதிர்வென்னீரிலே யரைத்து
தன்னைசீலையிற் பிழிந்திடுஞ் சலமுமோர்பலம்
அன்றருந்த வாந்திரெண்டு பேதிநான்காவர்த்தியாம்
நின்றிடாததாகில் மோரும் சாதமுண்ண நிற்குமே. 819
- நிற்கவிச்சா பத்தியத்தினீங்கிடும் விரணங்கள்
வாக்கமுன்பட்டை கஸ்தூரி மஞ்சள்கருஞ்சீரகம்
சொற்கரிசலத்தரைத்ததிற் கழற்சியுண்கையில்
மிக்கதண்டு யோனிரிணம் விலகிடும் விரைவிலே. 820
- மண்ணிற்பூ நாகங்கொணர்ந்து வார்த்து மோரினில்விட
வண்ணதுமணக்கக்கிடுமதைப் பசும்பாலிலிட்
டெண்ணிடவெரித்து சிவப்பேறிட வெடுத்தெரிந்
துண்ணரைபுபாயிடையு மோரைந்து நாளிட்டிடே. 821
- நாளுஞ்செம்மண் பூமியுள்ள ரசமாமரத்தடி
வாளும் பூமிநாகந்தன்னை வன்று செய்படைச் சொரி
மீளும்புண்புரை கிரந்திமிக்க வெடிகுலையும்
நீளுங்கையில் கால்ரிணங்களாயாவும் போகுமுண்மையே. 822
- விங்கம்ரெண்டு செந்தூரமிரண்டு வீரம்நாபியும்
பொங்குவாளமும் வகைக்குப் போட்டோர் விராகனிடெ
தங்கவிஞ்சி நொச்சிலித் தணிக்கரு நொச்சிலிச்சார்
அங்குமுச்சாறு முச்சாமமு மரைத்துலர்த்திடே. 823
- உலர்த்தியே பொடித்து பணவிடையாயுண்ணச் சூலையும்
விலர்த்தியாகுங் குன்மவாயுவும் விட்டிடுஞ்சுரமதும்
நிலைத்திடச் சத்தியுஞ்செய்து நேரளிக்கும்போதினில்
பலத்த நோயகன்றிடும் பின்னிச்சாபத்தி யத்திலே. 824
- கூட்டிலிங்கம் வீரம்சுரங் கோவையிலைச்சாற்றினிற்
றாட்டியாய்த் தனித்தனியோர் சாமமுஞ்சுருக்கிட
பூட்டிட நற்கட்டதாகும் புகலவிதற்கீடிலை
தாட்டினுள்ளோர் கட்டதற்கு நல்லகட்டதாகுமே. 825
- மேனிப்பலம் நாலதில் வெங்காயம் பலம்ரெண்டதாய்
தானரைத்த பின்விளக்கு எண்ணையிற்கிளரியே

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- ஊனமறலேகியஞ் செய்துண்ணப் பக்கச்சூலையும்
தானம்போமார் நோவுபித்தஞ் சோகைமலக்கட்டுமே. 826
- பூவரசன் பட்டைகாயம் பூபலம்வகைக்குமே
தூவியிருபதாய் நிழலுலர்த்திச் சூர்ணித்ததில்
தாவவுஞ்சமன் வெள்ளைச்சர்க்கரை சேர்த்தோர்மண்டலம்
ஈவதும் வெறுகடித்தாளிட்டுட் கொள்ளவேண்டுமே. 827
- வேண்டுந்தலைந்தயில நீக்கியே முழுகவும்
பீண்டுமிச்சாபத்திய மிருக்கமேகலூரலும்
தாண்டிடுங்கிரந்தியுந் தடிப்புக்குட்டமானதும்
நீண்டிருந்த நோயெலா நிமைக்குளேபரக்குமே. 828
- வெண்மிளகுடன் மிளகிலிங்கமக்கிராகாரமொன்
றண்ணளவு பொட்டுலுப்பரைக்கால் புட்டிவெல்லம்ரெண்
டொன்னளவு தேன்பல மொன்றரையும் லேகியஞ்செய்
துண்ணளவிற் சீதளந்தாகமமுக்குத் தள்ளுனாமே. 829
- அரைப்பலம் பழயமிளகாயா மணக்கெண்ணையில்
உரைக்கவும்விட்டு வறுத்ததூள் பனைவெல்லத்தினில்
விரைக்கவும் பாவாக்கி நெய்தேன் விட்டதைக்கிளரியும்
தரைக்குளேயோர் சுண்டையளவுண் சண்ணுமுஷ்ணவாயுவே. 830
- வீரம்பூரஞ் சூதங்கெந்தியு மிலிங்கமோரிடை
தூர்மிளகைந்திடைக்கு சூரணங்களஞ்சியால்
சேரக்கண்டுபுட்டி வெல்லந்தேனிற் கண்டிலிட
தீரவும்பத்தியமின்றி செல்லும்வேண நோய்களே. 831
- ஓரரைக்கால் கெந்திகால் சூதமரை லிங்கமுக்கால்
கோரவெள்ளையொன்று கௌரிகுரொன்றே கால்வீரமும்
தாரமொன்றரை யிடைதனித்தனியாய்ச் சேர்த்ததை
நேரச்சுத்தித்து முலைப்பாலிலரை யென்சாமமே. 832
- சாமமுமரைத்திடத்தளர் குழம்புமாகிடும்
நேமமாயனுபானத்தினெல் விடையளித்திட
போமதிற் சீதளஞ்சன்னி போகாசரம் வாய்வதும்
ஆமதிம்மேக முதலனந்த நோயகலுமே. 833
- மோரிலிட்டுலர்ந்த நாகமும் பலமதொன்றுகால்
நேரினில் முருங்கைவிரையும் பலமீரேழதாய்

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- பாரினிற்சாதிக்காய் நாற்பலங்குழித்தயிலமாய்
சேரிறக்கிக்கால் விராகனிடெ யீரைந்துநாளிலே. 834
- இட்டிடவும் வெற்றிலையினிற் றடவியுண்டிட
நெட்டிடவுந்தாது விர்த்தி நேரிடவுமுண்டு காண்
பட்டிடுமெந் நோய்களும் பரந்திடு மெளிதினில்
கிட்டிடும் பலாபலன் கிரீடியாவ ரங்ஙனே. 835
- வீரம்பலம் நாலரையுமேபசு மஞ்சட்கிழங்
கேரவும் பலமுமைந்திடித்த சாற்றரைத்துமே
கோரவு மகலிலிட்டுக்கொண்டு சீலைசெய்ததை
பூரவும்பூமி மட்டம்புதைந்து மேல்மணலிடே. 836
- மணலுநால் விரற்கடைவதிற் கொட்டியு மூன்றெரு
தணலிட முதற்புடந்தகித்ததை யரைத்துமே
குணமுடன் சீலையுஞ்செய்து கூட்டினா லெருவினில்
மணமுடன் மறுபுடத்தில் வாட்டியு மெடுத்திடே. 837
- எடுத்தபின் னெவ்வோரெருவு மேற்றிப்பதினோர்புடம்
விடுத்திடும்பின் முன்போற்றுமிமேலு மூன்றெருமுதல்
தொடுத்திடு முன்போலரைத்துச் சூட்டும்புடம்பத்தது
அடுத்திருபத்தோர் புடமுமாகி லெள்ளளவுமே. 838
- எள்ளளவு தேனினெய்யி லிட்டிடவும் வேளைக்கு
துள்ளும்வாய் வெண்பத்து நாலுஞ்சோறு சுரமெட்டெட்டும்
கள்ளநோயெலாமறுங் காருமிச்சா பத்தியமாய்
உள்ளது மூன்றைந்துநாளு முட்கொளுமே வைக்குமே. 839
- மேலுமப்பளாகாரம் விராகனிடெ யொன்றதை
நாலுபடி நற்சலத்தில் நாட்டித்தூள்கமுரத்துமப்
பாலுந்தீபாக் கினியாகப் பார்த்தெரித் தொருப்படி
கோலவுட் பிராந்திவாணங் கூடப்புட்டி யிட்டிடே. 840
- இட்டிடவிந்துட்டிடை யிதைக்குடிக்க வேழிநாள்
தொட்டிடவும் பித்தமாகிற் சூட்டும்பழச் சாற்றினில்
விட்டிடுமார் நோயதும் விலகுங்குன்ம மெட்டதும்
அட்டியொன்றிலாமலே யகலுங்காத மங்ஙனே. 841
- பச்சையாம் பசும்மஞ்சட்கிழங்கின் சார்படியொன்றில்
மிச்சமாமணக் கெண்ணை யரைப்புட்டியுட் காச்சிட

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அச்சம்பொன் வருணமாம் அதையெடுத்துக் காசிடை
சொச்சமாய்க் குடிக்கவாய்வு தூறியும்பரக்குமே. 842

செங்கல்லிற் சிட்டக்கல்லைச் சிறுதுண்டதாய் நொறுக்கியே
பொங்கவுஞ் சிறுவர்நீரினிற் போட்டுஊரப்பின் பொடித்து
மங்ககந்தகத் திராவகத்திலேயே யரைத்ததை
அங்குபில்லை செயதுயெரு ஐம்பதில்புடமிடே. 843

வெள்ளியையுருக்கி மூவிசைமொகடம் பூரசத்
துள்ளதைத்தோய் வெட்டையாகுஞ் சூட்டுங்கிஞ்சம் பொட்டுலுப்
புள்ளத்திட்டு முன்னிரச மூட்டியரைத்துப்புடம்
மெள்ளப்போட்டுட வெளுப்பாம் வெண்ணோய்க் கிட்டிடவே. 844

புத்துமண்ணுடன் கருலுமத்தன் பத்திரியரைத்
துத்ததோர் குகைபண்ணியு முற்றியிரசத்தினை
வைத்துவாயைமூடிச் சீலைமண்ணது செலுத்தியும்
ஒத்தைசட்டியினிலுப் பினுட்குகையி லேற்றிடே. 845

ஏற்றியும்வாய் மூடிச்சீலைசெய்து நாற்சாமவரைச்
சாற்றிடும் வேலன்விறகலதி லுப்பைவீறகில்
தூற்றியுமெரிக்கப் பதங்கித்திடு மேற்சட்டியில்
ஆற்றியங்குடைந்ததி லமைந்ததை யெடுத்திடே. 846

எடுத்ததையோர் புட்டியிலினிலேற்றிவாய் கார்த்திட்டுமே
தொடுத்திட வரிசிடையைச் சூட்டுந்தேனு நெய்யினில்
இடுத்திட வெள்ளைச்சுருக்கு மாறும்பிடையும்ரிணம்
விடுத்திடு மேகமுதலிருபத்தொன்று மேருமே. 847

செம்பினிற்களிம்பலது செங்கால் பச்சையும்வெள்ளை
வெம்பிட் விமைத்துரிண மேற்றடவமாறிடும்
நம்பிடப் புடைரிணத்தில் நாட்டநீர் வாட்டிடும்
அம்புலியி லிவ்வெண்ணையினற்புதங் காணேரிலே. 848

கெந்திசுத்தியும் விளக்கெண்ணையினி லுருக்கியே
வெந்திடத் தண்ணீர்நீர்சாய்த்த தோர்விராகனுமிடை
தொந்தமாய்ச் சுன்னத்திற்றாரஞ் சுத்திசெய்ததுஞ்சுமன்
சிந்திக்க விரண்டுமிரு தேங்காய்ப்பாலிற் சேர்த்திடே. 849

சேர்த்தரைத்தப் பாலினிலிதைக் கலக்கிக்காச்சியும்
பார்த்தெரித்தவ் வெண்ணெயைப் பார்த்திருத்துள் வண்டலை

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

ஆர்த்திட லேகியஞ் செய்ததைச் சுண்டையளவதாய்
கோர்த்திட வந்திசந்தி கொடுக்க மூன்று நாளுமே. 850

கொடுத்திட யெண்ணையைச் சிரங்குத்திப் பூசியத்தினம்
விடுத்திலுப்பை புண்ணாக்கை மேற்றேய்த்து மூழ்கநீரினில்
அடித்துமுணாட் காலைமோர் சோரன்றிராநெய் சோருண்ண
தொடுத்திடப் பத்தியமேகஞ் சூழ்கரப்பா னேகுமே. 851

வெள்ளைப்பூலாப் பட்டையுந்தன் மேற்கொழுந்து சீரகம்
கொள்ளவாமணக் கெண்ணையுங் கூட்டியங் கெரித்ததை
பிள்ளைகள் தங்கட்கிடவும் போகுமத்தி வெட்டையும்
உள்ளநோயனைத்தும் போமுடம்பு புஷ்டியாகுமே. 852

பூண்டுமுத்திரியுடன் பொரிச்சல் மிளகின்வீதம்
மீண்டுமோமங் காசிடையாய் விண்டரைத்து முண்டிட
தூண்டுமிளகினீர் சாதஞ்சூட்டக் காப்பிரொட்டியும்
நீண்டுபேதி நிற்காதாகினெய்ய தனிலேற்றிடே. 853

ஏற்றவுட்டணத்தின் பேரிலேங்கப் பேதியாகிடின்
மாற்றச்சுக்கு வோமங்காயம் வாழைப்பட்டைச் சாற்றரைத்
தூற்றரெண்டு ருண்டைவைத்துரைத் திடவுமக்கணம்
போற்றவுஞ்சலா முஞ்செய்து போகமுஷ்ணபேதியே. 854

உண்ணப்பாவர்க்குப் பேதியுண்டாகில் முலைப்பாலரைத்
தண்ணதைக் கொடுத்திடவகலும் பேதியானது
செண்ணது மந்தத்திற்பேதி செல்லமுலைப்பாலிட
வண்ணவோம மாத்திரையரைத்திட்டுப் புளித்தள்ளே. 855

கம்பளியிலையுந் துத்தமுவுரைத்துப் பற்றது
நம்பிடமேற் போடவாறு நாளுங்கண்ட மாலையும்
வெம்பிடக்கஞ் சாயிலையு மீரவெங்காயத்தையும்
தெம்பிடவதக்கிக் கட்டத்தீரும் பவுத்திரமே. 856

ஆவினெய்ய வுரிச்சார் சமன்மெழுகதா யெரித்
தாவியே நசியமிடச் சர்வபீநச மும்போம்
மேவிநல்லெண் ணைகடுக்காய் வெள்ளைவெங்காயஞ்சம
னாவெரித்தேழுநாள் மூக்கில்நாட்டச் சிராய்வீழுமே. 857

பொட்டுலுப்பு ரேவல்சின்னி போட்டுமொரு கோப்பையிற்
றுட்டது வொன்றாய்ப்பொடித்துச் சூட்டெருமை மோரினில்

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

விட்டதைக் குழைத்துண்டபின் வேண்டுமோர் குடித்திட
அட்டியின்றிப் பேதியுமாகு மக்கணஞ்சுகுணமே. 858

நல்லெண்ணை நொச்சிலிச்சாறு நாட்டிடுமுழக்கதாய்
சல்லிமிளகுப் பலங்கால் சாற்றரைத்திட் டெண்ணையிற்
கல்லிக்காச்சித்தாபங் கருஞ்சீரகங் கழஞ்சுதூள்
செல்லவிட்டு முத்தலை சிரநோய்தீரு மூழ்குமே. 859

வாதுமைப் பருப்புக்கரிய போளமை சாட்சியும்
சாதிபத்திரிக் கிராம்பு சாற்றுநீர் முள்ளிவகைக்
கோதுமார் விராகனிடைக் கோதுமைச்சமனிடை
தோதிரவி யிலுலர்த்திச் சூரணித் தொன்றாக்குமே. 860

ஆக்கியரைத்துக் குளிகையைக் கடலைவீதஞ்செய்
தேக்கியிருவேளை வாயிலிட்டு மெண்ணுநீரினை
தாக்கிக்கொப்பளித்ததை விழுங்கவுங் கால்மண்டலம்
தூர்க்கிற்பத்திய மில்லைகள் சுள்ளுசாராய் தள்ளுமே. 861

காரந்தாரஞ் சூதம்லிங் கங்காநீ யஞ்சமன்பழச்
சாரரைத்தண் டோட்டிலிட்டுத் தான்மேலோடுமுடியு
மாரச்சீலைசெய்துவுள் மணலில்வைத்து மூடியே
ஏரவைந் தெருப்புடமிடச் செந்தூரமாகுமே. 862

சாதிலிங்க மோர்பலந் தனித்துமட்டிக் காயினுள்
மோதவிட்டுச்சீலித்து மூவைந்தெருப்புடமிடும்
போதிற்கட்டு மோட்டுப் பிரமதண்டுசாருழக்
காதியாய்ச் கருக்கிட மெழுததாமரைத்திடே. 863

அரைத்திடோர் பணவிடைச் சீனிகற்கண்டில் வெண்ணையில்
உரைத்திடத் திரிகடுகிற் நேனிலோர் விராகனிடை
விரைத்திடச் சுண்டைவீதத்தில் மேவும்வாய் வகன்றிடும்
முரைத்திடு நோய்க்கைந்தீரைந்து மூவைந்துநாள் மூட்டுமே. 864

மூட்டிடச் சகலமேகமும் வாய்வுகிரந்தியும்
மாட்டிடச் சர்வகரஞ்சுலைகள் குன்மம்வாய்வதும்
தீட்டிட வுண்ணாக்கைத்தின்னுந் தீயநோய் திரட்சியும்
வாட்டிடுங் கைகால்பிடிப் பிடிமார்நோய் குடைச்சலே. 865

குடைச்சலிற்கிச்சாபத்தியங் கூடாதுபுளிப்புகை
கிடைச்சது முருங்கைப்பீர்க்கன் கேளவரைவண்டையும்

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

இடைச்சல் சிறுமுள்ளிக்கீரை கடுகுபூண்டிரைச்சியும்
அடைச்சநீக்கு முறிவுவெண் மிளகுசிறுகீரையே. 866

மிளகுதியாமும் வைத்துண்ணவு மோமந்தேய்த்து மூழ்கவும்
விளக்கெண்ணை நல்லெண்ணெயில் மூன்றுதலை முழுகும்பின்
புளகிக்கச்சீயக்கா யரைப்புடன் மூவெண்ணையிலும்
வளப்பமாய்க் கூட்டித்தலைக்கும் வார்த்துப்பும் புளிசேரே. 867

காட்டுக் கெந்தியைப்பொடி தலையரைத்துள் வைத்ததை
விரட்டி யைந்தினிற்புடமிடப் பஸ்மமா நெய்யினில்
திரட்டியுண மேகப்படை தினைதவளைச் சொரியூரல்
மிரட்டிட வின்னும்பலது மேகும்வெகு தூரமே. 868

சீந்திற்கொடியின் சூரணஞ் சேரவைந்ததுபலம்
ஏந்துமோ மமுமதுர மேலங்கிராம்பு கோட்டமும்
மீந்தசாதிக்கா சாபத்திரி விடையங் கிராம்பதும்
சாந்தமாமுத் தக்காசு நன்னாரிவசுவாசியே. 869

வாசிசந்தனஞ்சீரக மாவாரை யிலுப்பைப்பூ
மாசறுகோரோசினை வகைக்கிரு விராகனிடை
வீசுசர்க்கரைப்பல மிரண்டுதேனு மோர்பலம்
நேசமாய்ச் சூரணமல்லது லேகியஞ் செய்திடே. 870

இட்டிடச் சகலகழிச்சல் மேகம்பிரமியங்
கட்டிடுத்தலையிடிக்கை காலெரிவு பீநசம்
நெட்டிடாது நீரிழிவு நீர்கடுப்பு நீரடைப்
பொட்டிடாது வள்ளுருக்கி போகும்பல நோய்களே. 871

தட்டிப்பூரம் வாழைப்பட்டைச் சாற்றரைத்தேயிட்டதை
ரொட்டிதிருப்பினாற் போற்றிருப்பி யேழ்விசையரைத்
தெட்டியேழ்திரஞ் சுட்டுத்திரிகடுகுச் சூரணத்
தொட்டியே யரிசியடையுண்ணப் போம்வினைகளே. 872

கெந்தகத் திராவகமிருபலம் வெண்கோப்பையில்
அந்தமாக விட்டிலிங்கமையும் வைத்துச்சட்டியில்
குந்திதவங் கோப்பைவைத்துக் கோப்பைவாஸச் சரிமணல்
சிந்திடாது கொட்டிவைத்துத் தீயெரியடுப்பிலே. 873

தீயதிற்றி ராவகந்தீஞ்சிக் கொஞ்சமிருக்கையில்
ஆயதிலிங்கம் பூர்த்ததில்வரும் போதிறக்கியும்

புவ்வாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

சாயவுமாறியதின்பின் றண்ணீரினை யூற்றிடின
பாயவுமெல்லா மடியிற் புற்றிநிற்குங் காணவே. 874

காணவேகலக்கிக்கலக்கத் தண்ணீரிருத்தபின்
ஈணவுமில்வாறுநாலைந்தேதி நந்தண்ணீரைவிட்
டுணவுங்கமுவியூற்றி யுள்ளபடிவைத்திட
தோணவேகாய்ந்தது துல்லியபஸ்பமீதாதுமே. 875

படிகியுமிரண்டுபலம்பாச் சுந்தாரமோர்பலம்
பொடியதாய்க்கலியாணப் பூசணைச்சாற்றிருசாமத்
திடமுடனரைத்துப்பில்லை செய்துலர்த்தியீரெரு
புடமிடத்தாளகபஸ்மப் போக்குவின்மையாகுமே. 876

கெந்திதாளாகம்வகைக்கிருவிரா கனானதில்
முந்தியுமெருக்கம்பாலொரு துலாமும்விட்டதில்
பந்திக்கத்தேங்காயிரண்டின் பாலினிலரைத்தபின்
சந்திக்கக்கலந்தரைத்தரைத்ததைக் காச்சியிறக்கிடே. 877

இறக்கியும் பெரியவர்கட்கித்தயிலமுத்துளி
உரைக்கவுநிசினீரீனிலுட்குடிக்கப் பேதியாம்
ஒருதுளிகிறியவர்கட்குள்ளளிக்க நாற்றிற
முரியது நற்பேதியாமுறிப்புமோருஞ்சோறுண்ணே. 878

உண்ணவுங்கிரந்திசிரங்குச் சொரிகுட்டமும்போல்
கண்ணவும்வாய்வுமேகங் கரப்பான்காயங்காங்கைகட்
கெண்ணையுண்டுமூன்றுநாளிச்சா பத்தியம்வைத்திட
வண்ணமாய்ப்பலவினைகள் வாடிவனமோடுமே. 879

ஊமத்தைச்செடியைச் சூரியனுதித்தமுன்னேபோய்
நாமத்தைக்கெல்லிப்பிடுங்கிரண்ட தாய்ப்பிளந்ததை
வாமத்தில்வெயிலிற்போட வாடவாடவற்றிடும்
நேமத்தோடரையாப்பது நெட்டிடாதுநீங்குமே. 880

நீங்குந்தோன்றுமூன்றுநாளிற்குள் செய்பலித்திடும்
ஆங்கரையாப்புத்தோன்று நாளுமுதற்பூநாகத்தை
பாங்கதாயரைத்து மூனாட்பற்றுபோடவீக்கமும்
ஓங்கிடாதனத்துமாரியுள்ள நோயொளிக்குமே. 881

வாட்டியவர்க்கன் பருப்பச்சராசித்தாமணக்கெண்ணை
கூட்டித்திரிபுரபதங்கங் கொடுக்கவேளையொன்

சிவவாக்கியம்* ஆயிரம் பாடல்

றுட்டிடவகன்றிடும் பதங்கமுமில்லாவிடின்
நாட்டிமூவேளைக்கொடுக்கநல்வாய் கோணல்மாறுமே. 882

புங்கம்வேர்கரடித்தோல் புலித்தோலு நரிக்கரி
பொங்குநல்லெண்ணெயிற் சோரல்போட்டெரித்திறக்கியே
தங்க மூவேளைப்புக்கட்டச்சாருங்கக் குவானுமே
மங்கவெங்குநில்லாது வனமலையிற்செல்லுமே. 883

சீயக்காயுழக்குச் சட்டியிலிட்டுத்தண்ணீர்படி
காயவிட்டுமெட்டிலொன்றாய்க் காச்சியுட்கொடுத்திட
நேயமானமாதர்கட்குநின்றிடுஞ் சூதகவாய்
வோயவிப்படிமூன்று நாளுட்கொடுக்கப்போகுமே. 884

சோத்தவித்தசாதிக்காய் மூன்றுபூரம்விராகனிடெ
வார்த்துமுப்பலஞ்சித்தாமணக்கெண்ணையினில்ரைத்
தூத்தவுங்கலக்கிக்கரண்டி வீதமைநாளது
நீத்தவயர்கொட்டலுக்குண் ணிச்சாப்த்தியத்திலே. 885

ஆரஞ்சிப்பழத்தின்சரபத்திற் கரித்தூள்சமன்
ஓரவுண்கலேகியஞ்செய்தொன்று சேர்த்ததை
நேரவுமேடக்கரண்டி ரெண்டுமணிக்கோர்திறஞ்
சோவுண்ணவாயினாற்றஞ் சென்றிடுமணக்குமே. 886

அங்கிடுங்கன்றியிப்பவரிச் சாற்றரைத்ததைத்
தங்கிடச்சிமிளிலிட்டி ராத்திரிநித்திரையிற்
பொங்கிடவாரமுதட்டிற் பூசுவெள்ளையானது
நங்கிடக்கறுப்புமாகு நல்லுதட்டிற்காணுமே. 887

எள்ளெண்ணையரையணா விசையவெள்ளெருக்கன்பால்
கொள்ளும்புட்டி தன்னில்விட்டு கோறுமஞ்சள் தூள்பலம்
மெள்ளவுங்கலக்கிவெய்யலில் வைக்குந்தயிலத்தில
தெள்ளக்கைகாற்றேய்குடைச்சற் நீரத்தியிற்காச்சிடே. 888

ஈரமாம்வெங்காயநற்புளி கருப்பங்கட்டியும்
சீரகங்கோவையிலையைச் சேர்த்தாமணக்கெண்ணெயில்
நேரவேதடவித்தீபத்தேறக் காச்சியைந்தையுஞ்
சேரவுஞ்சட்டேவரைத்துத்தீநீரிற் குழப்பியே. 889

குழம்பியதனைமூன்றுணாட்கொடுக்க வரைக்கீரையும்
பழக்கமாய்த்துவரையிற் பருப்பாம்பச்சைப்பயரதும்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- புழக்கமாகச்சேர்க்கவும் புளிப்புமாகாபத்தியம்
சமுக்கறவாய்புண்ணட்சரந்தண் ககாச்சலகலுமே. 890
- காயசீரகமுமோமங் கடுகிந்துப்புத்திரிகடு
நேயமாய்ப்பசம்பாலுந் தைவேளைச்சரீர்கடைமருந்
தோயவுமிடித்துப்பால் சற்றுட்பதமாய்லேகியம்
பாயக்காச்சிப்பாகாய்ப் பருகவீருநேரமே. 891
- ராமலெட்சுமணென்றதும்பொய் ராமனாமமந்திரம்பொய்
நாமரூபபேதமானனாலுபத்து தேவரும்பொய்
காமனும்பொய்வீமனும்பொய் கருவியுரங்கரணமும்பொய்
சோமகூர்யரன்றிமற்ற சொற்பொருட்கள்பொய்யதே. 892
- கண்கடந்தவத்துவும்பொய் கண்டதும்பொய்விண்டதும் பொய்
எண்கடந்தமந்திரங்களைந்திரங் களானதும்பொய்
விண்கடந்ததேவரும்பொய் வேதனும்பொய்மாலவன் பொய்
பண்கடந்து நின்றமெய்ப் பராபரமதொன்றதே. 893
- நட்டுவைத்ததேவரும்பொய் நான்மறைகளானதும்பொய்
கட்டிவைத்தபுத்தகக்கதைகளும் புராணமும்பொய்
ஏட்டுதிக்குதேவரும்பொய் ஏழிரண்டுலோகமும்பொய்
மட்டிலாதஜோதிநம் மனத்துளேவிளங்குமே. 894
- மூலமந்த்ரமென்றதும்பொய் மூவரும்பொய்ஐவரும்பொய்
ஞாலமென்று வாழ்வதும்பொய் நாலுவேதமானதும்பொய்
காலனென்றயேமனும்பொய் காலநிந்துகாலைநோக்கி
மேலுலகம் சென்றவர்க்கு வேறுதெய்வமில்லையே. 895
- அண்டமும்பொய் அண்டமுள்ளடங்கலும்பொய்யானதால்
மண்டலம்பொய் மண்டலமனுக்களும்பொய்மற்றுள
தெண்டிரைக்கடல்களும்பொய் தேவரும்பொய்யாவரும் பொய்
கண்டமொன்றுளே கருப்பதானதொன்றுமெய்யதே. 896
- சாவதென்றுசொல்வதும்பொய் சாவதும்பொய்ச்சர்வமும்
ஆவதென்றுசொல்வதும்பொய் ஆவதும் அழிவதும் பொய்
காவலிட்டமேலைவாசல் கால்கடந்தஞானிகட்கு
ஆவிலேருமீசனன்றி யாருமில்லையென்பதே. 897
- பொய்யெலாந்திரண்டுருண்ட பொய்யெடுத்தபொய்யர்கள்
மெய்யலாதபொய்யிதனை மெய்யதென்பதேதுகாண்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- மெய்யிலேயிருந்துதுத்த மெய்க்கருணைபெற்றிடில்
பொய்யதென்றமெய்யுமிக்க மெய்யதாகுமெய்யிடே. 898
- அரியுமற்றுவயனுமற்று அரனுமற்றுவப்புரம்
கருமைசெம்மைவெண்மையென்ற கடல்கடந்ததற்பரம்
பெரியதற்றுசிறியதற்று பேசுகின்றதூரமற்று
துரியமுங்கடந்து நின்றஜோதியேசிவாயமே. 899
- குண்டலங்கள்பூண்டுமென் குளங்கிணற்றில்மூழ்கியென்
கண்டகோயில்முன்னிருந்து கைவடத்தைதள்ளியென்
பண்டுழன்றயோகிபோல் பழுத்தவேடமாடுகாள்
மண்டுகங்கள்போலநீர் மனத்தின்மாசருக்கிலீர். 900
- மணங்கமழ்ந்தபூவிதழ் மலர்ந்தபோதுதேனினை
வணங்குலாவுவண்டதோடி வந்தருந்தும்வாறுபோல்
மனங்குலாவுஜோதியை மனத்துளையிருத்திடில்
பிணங்களாவதேதுநீர் பிழைத்திருக்கலாகுமே. 901
- சொல்லிருந்தவில்லிலே சொல்லதன்முடிவிலே
அல்லிருந்தயிருளிலே யருக்கனாரொளியிலே
புல்லிலேபுனலிலே பிறந்தபல்லுயிரிலே
எல்லையற்றயீசர்நோக்க மில்லதில்லையில்லையே. 902
- அஞ்செழுத்துமுன்றெழுத்து அச்சுபத்துஓரெழுத்து
மிஞ்சுமாறெழுத்தென வழுத்துநின்றமுத்தர்காள்
அஞ்சுமுன்றுமாறுமன்ப தொன்றுமல்லவப்பொருள்
நெஞ்சடக்கமற்றபேர்க்கு நிற்குமேசிவாயமே. 903
- புத்தகத்திலேயிருந்த பொய்ப்பதங்களுானிகாள்
தத்துவத்தைபேசிமிக்க தாவடம்காப்பதேன்
சித்தகத்திலேயிருக்கும் ஜீவனைத்தெரிந்திடில்
மத்தகத்திலேரிநாளும் மண்ணளருவிப்பரே. 904
- மண்ணளவதானவண்ட மண்டலங்களொன்றிலொன்
றெண்ணளவிலாதலோக மேழிரண்டுதன்னுளே
கண்ணளவிலேயிருந்து கண்கடந்தசோதியே
தன்னளவிலேநிருத்து வோன்தகுந்தஞானியே. 905
- ஞானியென்றுவேடமிட்டு நாளுமுரைசுற்றியே
ஊன்வளர்க்கவாய் மதத்துஉத்தளங்கள்பூசுவீர்

சுவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

கான்றிரிந்தசேவுபோல காமமேகருதுவீர்
எனுமக்குஞானியென்று யாவரிட்டபேரதோ. 906

பெண்டுபிள்ளைசுற்றமற்ற பேரெலாந்திருத்தியே
கொண்டுவாழலின்றிநீகுளத்தழுந்து மாமைபோல்
விண்டுரைக்கவாயிலாது வேட்டையாடுமுமைநீ
தொண்டர்வேடமிட்டது துடிக்கிலுந்துடுக்கலோ. 907

மந்திரமுணர்ந்ததாய் மதிமயக்கும்வேதியா
மந்திரமிருந்ததும்பிறந்ததும் துரந்தையோ
அந்திரத்துவாயுவை அழைத்திருந்தும்ஞானிமுன்
தந்திரப்பிலுக்கெலாம் யெழுதிவைத்தகோலமே. 908

கோலமிட்டுநீர்தெளித்து கும்பமுங்கலசமிட்டு
வாலைதொட்டுபூசை முன்வரந்தருங்கருக்களே
நூலையிட்டகும்பமும் நோக்கமிட்டதெய்வமும்
ஆலமிட்டகண்டர்முன்னடுக்குமோ உரைசெயே. 909

அடுத்தடுத்துசென்று லாவுமம்பலத்துநாதனை
அடுத்தடுத்து சென்றுநீ யடக்குமாரடைக்கிடில்
எடுத்தெடுத்துசென்றுயீம மிட்டெரித்தபேரெலாம்
உடுத்து உண்டிருப்பரென்று உன்னுள்ளெதெரிந்திலாய். 910

பில்லைதட்டிசெம்பினைப் புடத்திலிட்டுஊதியே
மல்லுகட்டும் வாதிகாள் மனக்களங்கமற்றதோ
எல்லையற்றயீசனா யிருப்பிடமுணர்ந்தலோ
கல்லைசுட்டபோதிலுங் களங்கமற்றதங்கமாம். 911

விட்டெரிந்தவித்திலே விளைந்தெழுந்தகோதையை
பட்டரிந்தமுன்னவர் பரித்தெரிந்தவாருபோல்
கட்டரிந்துநித்தமுங்களை பிடுங்கவல்லரேல்
கட்டெரிந்து போவரோ சுடலையுமிருக்குமோ. 912

ஆற்றிலேகுளித்தெழுந்து ஆகமங்களோதுவீர்
காற்றிலேகுரைத்திடுங்கணக்கரிந்து கொண்டிரோ
நாற்றிலேகளையெடுத்து நற்குடியாகாதநீர்
ஊற்றிலேமுணமுணக்கு முங்கள்மந்திரமேதடா. 913

மூலவட்டமீதிலே முளைத்தெழுந்தசோதியை
ஆலவட்டமிட்டலோ வமர்த்திவைக்கவேணுமாம்

சிவவாக்கியம் ஆய்ரம் பாடல்

கோலவட்டகன்னிபோல் குறிப்பிலேயிருந்திடில்
மாலையிட்டபிள்ளைபோல் மனங்குளிர்ந்திருக்கலாம். 914

ஆசனத்திருத்திமே லணிமணிதுலக்கியே
போசனத்திற்காய் யகட்டுபூசை செய்யும்வேதியா
தாசனென்று உன்னை நம்பித்தாள்பணிந்த பேர்க்கெலாம்
ஈசனாரிருப்பிடத்தையெங்க னென்றுரைப்பையோ. 915

செம்பிலேகளிம்பெடுத்து சீமையாளவேண்ணிநீர்
கும்பலாய்புடத்திலே குருடராவதென்பயன்
சம்புவையிறைஞ்சியுன் சுவளையுற்றபோதலோ
கம்பமும்பழுக்குமே கயிலையுந்திறக்குமே. 916

மண்ணில்பெண்ணில் பொன்னிலுமயக்கு மோகபாதகர்
பண்ணும் புண்ணியங்கள் பாபமெண்ணியுஞ் செய்வார்களோ
ஒண்ணிலுந்தன் கண்ணிலு நேருண்மையையறிகிலார்
சண்ணியுமெழுநரகிற் கண்டனூர்க்காலவரே. 917

பாரதம் ராமாயணம் பாகவதஞ்சலக்கிரீடை
ஆரணம்புராணமது விக்கியான முங்கைவல்லியம்
காரணம்விலாசம் நாடகமாடல் பாடல்களும்
தோரணையாய்ப் பார்க்கக் கேட்கச்சூழ்பவ மொழியுமே. 918

கல்லுகட்டைச் சாணிமண்ணு காரயந்துரா செம்பில்
கொல்லன் வார்த்துருவமைத்த கோயினுட்சிலைகளை
மல்லுகட்டாய்க் கட்டியு மகோத்சவஞ் செய்போதினும்
இல்லையே கதிபெறவு மேமனுப்பிணங்களே. 919

கஞ்சிகாள ஹஸ்தியானைக்காவலு வண்ணாமலை
மிஞ்சிதில்லைக் காசியிராமேஸ்வர மதுரையும்
துஞ்சியாவுஞ் சுற்றித்தாரதார முந்திரிந்தபேர்
எஞ்சியகதி பெறவுமீசன் பதஞ்சேர்வரோ. 920

கம்பைகொள்ளடங் கீர்வேரி கங்கைதுங்கபத்திரா
நம்பிரிந்து சரஸ்வதியு நர்மதா கோதாவரி
சம்புத்தீவுளநதி சகலதீர்த்தமாடினும்
எம்பிரானருள் பெறவினையடிக்காளாவரோ. 921

முப்புரமெரியீசனை முன்றொழாத மூடரை
எப்பவும் வெங்கடேசனிற்ககப் பிச்சையெடுப்பித்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

தொப்பத்தன் மலைவலஞ் செய்தொன்றுபாதி மொட்டையாய்த்
தப்பிக்கோல் குருவையீவன்றன் செருப்பாற்சாடியே. 922

தம்மதத்தை விட்டொரு தனிமதஞ்சேர் சண்டியை
எம்மதத்தவரி கழுவென்னலாபம் பெற்றனர்
அம்மதத்துழன்று கெட்டலைந்திழிந்தறிவிலா
சம்மதங்கொண்டோர் குரங்குதன் சேட்டைக்குள்ளாவரே. 923

ஆரணிப் பெரியபாளையத்தமர்மாதிச்சியே
காரணியாய் வேப்பஞ்சீலை கட்டிக்கண்ட தீபம்வை
கோரணிகள் செய்தெல்லோரும் கும்பிடமயேசனைப்
பூரணிமாந்தர் மானத்தைப் போக்கிப்பூசிப்பளே. 924

உற்றநோய்ப் பிணிக்கெலா மங்குள்ளோர்கள் மயிரொரு
பெற்றபிள்ளையின் மயிர் பெருமாளுக்கேனீவது
நற்றவமியற்றொணாத நன்றிகெட்ட நாதிகள்
சுற்றாமனைவருந்தொல்லை பட்டுழல்வரே. 925

இல்லல்லாமஹம்மது ரகூலல்லாவிஸ்லாமதம்
அல்லல்லாவெனுந்து லூக்கசல்லாக்கை விரலைந்தை
மல்லல்லா கொடுத்துஇந்து மதத்தர்கொண்டாடவிடின்
சொல்லல்லாச் சுடுகாடாகி சுற்றிநாய்களோடுமே. 926

ஆதிபாரதத்திற் பலராமர் துரியோதனர்க்
கோதிகபத்திரையைத் தரக்கிருஷ்ணனருச்சுனர்க்
கேதிலீயவிருவ ரெதிர்த்தாழிக் கலப்பையை
வாதியாய் விடத்தசாவதாரமாயனாருரை. 927

பார்க்கராமாயணத்திற் பரசராமன் விஷ்ணுவாய்
தீர்க்கராமன் வில்வளைத்த சேதிகண்டெதிர்த்தவன்
மூர்க்கராமவென்றனுசை முள்வளை யன்றீந்திட
மார்க்கமாய்த்தசா வதாரமாயனொன்றே சொல்லுமே. 928

இங்கிதராமாயணம் பாரதமிரண்டிலுந்
தங்கியதசாவதாரச்சங்கற் பஞ்சொல்வல்லவர்
பொங்கதாயோர் பத்திலே இரண்டுபோகயெட்டலோ
நல்லதல்லவேயிதற் கென்னாட்டுவீர்கள் பாட்டரே 929

அன்னமென்னடைப் பாஞ்சாலி யுள்ளிருக்க வீமனுஞ்
சன்னலைத் திறந்தவைக்கத் தாக்கியதால் வாயுவும்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- மின்னமுறவிவமோர்னுமாப்பிள்ளை யென்றுரைப்பதற்
இன்னமென் சந்தேகமோ மெடுத்துரைப்பீர்நீங்களே. 930
- மெய்யரிச்சந்திரன் சொத்துமேகோசிகர் கீந்தபின்
வையங்கணவ்வுரில் மீண்டும் வந்திடேனானென்றசொற்
பொய்யதாகத் தோட்டிசொற் புரண்டுவந்து ராண்டதால்
ஐயவனபகீர்த்தியடைந்த தோவசத்தியமே. 931
- சந்திரவதியின் சொற்றப்பா தெனமொழிதல் பொய்யென
வந்திக்கவரசன்சேயை மாய்த்தவணானென்றதால்
சிந்திக்காது பொய்யுரைத்த செய்தியால் மெய்யாவளோ
முந்தியேவரசன் போல வோதலுமீதுண்மையோ. 932
- லோகிதாசன் பொய்யுரையினுட் பங்கானவுமனு
போகியாய் சலாத்துப்பிள்ளை களுடன்சென்றுமே
வேகியாய்த் தர்பையையுங் கொய்துமீண்டு வருவேனெனச்
சோதியாய் விடந்தீண்டித் துடர்ந்துவாராதுண்மையோ. 933
- சத்தியகீர்த்தியெனுமந்திரி முன்னுரைத்தது
அத்தினமுவரை விட்டகலே னென்றனுதினம்
பத்தியுமரசன்பின் பரிந்துபோனதாகையால்
புத்தியெங்கொளித்ததோசொல் பொய்யுரையும்ல்லவோ. 934
- குறிசொல் மேடைகத்திகட்டி கொண்டைகுச்சு அங்கியோடு
நெறிமதுரைப் போலுடுத்தி நெட்டிடுஞ்சாராயத்தால்
வெறிபிடித்துளகுமந்த வீணரைப்பணிந்ததால்
முறிபடுமுமக்குமோட்ச வீடடைவுசொல்வரோ. 935
- பக்கச்செடிலுச்சிச் செடிற் பற்றுந்தீப் படுகளம்
முக்கியந்திருவிழாவை முற்றுநம்புமுடர்காள்
எக்கலிக்கொட்டிருந்திரி யேழைமதியுள்ளவர்
மக்கியுமடிவரெளரவாதி நரகெய்வரே. 936
- ஏகமதவாதிகளிறந்த பின்கடைசியிற்
பாசம்வைத்தொருமிக்கப் பலரையுமெழுப்பியே
நேசமுறப்பாபத்தை நிராகரித்து மோஷத்தில்
வாசமிகவைக்கவேசர் வேசர்வரலுமுண்மையோ. 937
- கண்ணினிற்றம் மனிதனைப்படைத்ததின்
எண்ணத்தாற் கமுதையினை யெத்தேவன்சிருஷ்டித்தார்

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- குண்ணவாதாமெலும்பினைக் கொண்டே வாளினைப் படைத்
தண்ணேவுயிரேற்றியதிவ்வா றெனக்குரையுமே. 938
- வள்ளுவர்மனைவி பிராண வாதைப்படந்தத்தில்
உள்ளநீருமுகியுங் கூறிடிலுயிர் போமெனல்
மெள்ளகொங்கணவன் கொத்கெரிந்ததையுரைக்கையில்
தெள்ளுமணியிச் சங்கையைத் தேவியறியாததோ. 939
- தேவியாயிருப்பாளாகிற் சேரும்போதோர் மைந்தரைக்
கூவியழவும்பெருளோ கோதையருமக்கணம்
பாவிக்கலாதீபகவன் பலமதிங்கிலாத்தேன்
சேவிக்கச்சீஷனுமானான் தேவியென்பதெங்ஙனே. 940
- இன்றிறந்தபிணத்தைப் பார்த்தினியிறக்கும்பிணம்
சென்றிருந்தானின்னஞ் செனிக்குமோ மறுபடி
என்றிறந்து மிறவாமலிருந்தும் பிறந்திடா
நன்றறஞ்செய்தார்களோ விந்நாட்டிலுளமைந்தரே. 941
- ஆக்கலுமழித்தலுந்தன்னா லெனப்பிதற்றியே
போக்கிரித்தனங்கள் செய்யும் பொல்லாததுன்மார்க்கர்கள்
மூர்க்கமாய்ச் சொன்னபடி முடியாவிடிலக்கணம்
சாக்கிரித்தனமாய்த் தெய்வசங்கற்ப மென்னுவரே. 942
- வரம்பெற்ற பத்மாகுரன்ம யேசன்றலையிற்றொட
கரம்வைக்க லோடியை வேலங்கயொளித்த துண்மையோ
உரங்கொளவி லிங்கப்பாவையுட் புகுந்ததாருரை
பரன்விஸ்வரூபமெடுக்கப் பற்றுமோகை சென்னிமேல். 943
- சீதையைப்பரி கொடுத்தச் சீராமன் இலங்கையில்
தீதுறக்குரங்க பத்திரண்டு வெள்ளமும்
ஆதரவாய்க் கொண்டெதிர்த்தவன் கெலித்தலாண்மையோ
மாதினையழைத்துப் போய் வனம்விடுத்தல் மானமோ. 944
- மன்மதன் லட்சுமி மாயனார்க் குமைந்தனாகையால்
அன்னவன் சொர்க்கமத்தி பாதாளத்துண் மாதரை
முன்னவன் காமனாய்மோக மூட்டியும் புணர்ச்சிசெய்
தன்மையற்றன மாதூர்க்குத் தானுமாப்பிள்ளையலோ. 945
- சத்தியமது விக்கியானந்தாக்கஞ் சொற்றருமரும்
நித்தியப்பொருளறி நிகுணனென்னதனும்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

அத்தினந் தன்னோடுபெண்டி கம்பிமார்களாரையும்
வைத்து குதிலாடி தோர்க்க வெத்தருமஞ் சொல்லுமோ. 946

முன்னம்பிரம்மகீதையு மொழியும் பகவத்கீதையும்
சொன்ன கிருஷ்ணனிபாவந் தானென்றோதி போர்க் களத்தினில்
வன்னெஞ்சன் மடிக்கச்செய்த மாயவனோர் தெய்வமோ
இன்னமும் வியாசப் புரட்டியம் புதலநீதமே. 947

நாரணனுலகமுண்டோ னாகிலேனோர்பாரதம்
காரணம்பஞ்சவரால் மூவாறக்கு ரோணிசேனையை
மாரணஞ் செய்தோன்றேவனோ மானிடன் கோபிகளைப்
பூரணமாய்க் கற்பழித்தோன் போக்கிரியுமல்லவோ. 948

சருவேசனை வேலங்காயிற் றானொளிக்கமாயனும்
உருவமோகினியாய் வந்தொன்றாகச் சேர்ந்தனைந்திட
பொருந்தவோரியரப் புத்திரனுங் குதித்தலாற்
பெருந்தேவரானோடு வாண்பிணைந்தது பெருமையோ. 949

ஆதியந்த நாமரூப மாண்பெண்ணற்றவத்தனைச்
சாதிவேடஞ் செய்கை கோலஞ் சாதனந்தமுதல்
ஓதிப்பிரசங்கிக்க வாணருற்ற நூற்புராணமாய்ப்
போதிக்கவுரைத்தியாவும் டொய்க்கதைப் பிரட்டிரோ. 950

ஊனதுவோர் கோயிலாயுயிரது வோர்வத்துவாய்
தானதுவோர் தமயமாய்த் தவஞ்செய்வதோர் சத்தியாய்
கானதுவோர் காணியாய்க் காண்பதுவோர்காக்கியாய்
ஆனதுவோராக்கியாய் மாவதுவோர் சாக்கியே. 951

நூறுகாதயோசனை நொடிக்குளே பரக்குமுன்
னேறுமோர்பரியிற்சீனி இட்டஅங்கு படியும்வைத்து
தானுமண்டலங் கடந்து வப்பாலு முப்பாழினிற்
சீறுடன்றங்கிமும் முட்சாதிபோகமெய்துமே. 952

மூச்சுக்காறுகாததூர முன்னடக்குந்தேசிமேற்
பாச்சலிட்டுமேறியங்கு பாரவனஞ்சென்றதில்
ஓச்சலின்றி தங்கிநானாமி யோகநித் திரைக்கொள்
பேச்சதின்றிப் பிரமானந்தப் பேரின்பமடைவரே. 953

சர்ச்சனரிடமிருந்து சந்தத மெஞ்ஞானியை
அர்ச்சனை புரிந்தவருள் விழினோக்கெய்திலார்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

துர்ச்சனரிட்டும்டுத்து தொல்லைபட்டுழன்றுமே
கர்ச்சனை புரிந்தவர் கலங்கியே நிற்பார்களே. 954

கண்ணிற்காண்பதுவும் பொய்காதிற்கேட்பதும் பொய்
எண்ணிடு நினைவதும் பொய் யிச்சடலமானதும் பொய்
உண்ணிடுமுணவதும் பொய் யுற்றதுசொல்வதும் பொய்
மண்ணினிலிருப்பதும் பொய் வதுதுவொன்று மெய்யதே. 955

பேராசைப் பிடித்தவர்பிரம லோகமானினுங்
காராகரசவாதமாங்கனகஞ் செய்யக்கோறுவர்
பூராகவஞ்ஞானத்திற் பொருளைத தேடவல்லவர்க்
கோரணமெஞ்ஞானனு யோகங்கோரிங் கிட்டாததே. 956

உற்றுப்பார்க்க வொன்றிலை யுறுதியாகநம்பவும்
சுற்றுமுள்ளகற்பிதங்கள் சொல்லவும் பொய்யாகுமே
சற்று யோசிக்கின் சடநீ சகமெலாமு மித்தையாய்
அற்றிடும்போதல்லவோ யவையனைத்துந் தோன்றுமே. 957

முப்புசத்தினையறிவர் மூதுணர்ந்த ஞானிகள்
உப்புசத்தினையறிவ ருண்மைமேவுமியோகிகள்
அப்புசத்தினையறிவ ராத்துமக்கியானிகள்
வைப்புசத்தினையறிவர் வாதியும் வைத்தியரே. 958

காறுகாறா யூக்கிடக் கனகத்தையெக்காலுமே
நூறுநூறுகாலமாக நுட்பங்காணாவாதிகள்
வேறுவேறு நூல்களை விவேகிபோலுணர்ந்தெலாந்
தாறுமாறாய்ச்செய்தவர் தனமெலா மொழிப்பரே. 959

ஓங்கியும் பிரணவச் சொரூபியாயுதித்தவள்
தாங்கியும் வையமதனைத் தாயதாய் ரக்ஷிப்பவள்
ஏங்கியுமிருப்பவரையின்ப முற்செய்குவள்
பாங்கியாய்ப் பக்கத்துணின்று பாதுகாத்திருப்பாளே. 960

ஓரெழுத்தாய்மூலமா யுதித்திடும் பிரணவம்
ஆரணத்தில் முன்னும் பின்னனுசரிக்குமகூரம்
பேரெழுத்தனைத்திலும் பிணைத்திருக்கு மந்திரம்
கூரெழுத்திற் கோடியதிற் கூடிடுமந்திரமே. 961

வாசியு முப்பூவது மனமது மூலம்புளி
நாசியு னுனிநடுவி னாட்டமு மறிந்திட

சீவவாக்கியம் ஆழிரம் பாடல்

வீசியுங் குழலூதிமே லேறியங்கமர்ந்திடில்
ஊசிமுனைப் பேரொளியினுள்ளது நடனமே. 962

ஊக்கமாயிரண்டு ஆறு ஆண்டுகாத்துநாதனால்
வாக்குமனங் காயமு மறந்துமவுன முற்றுமே
போக்குவருத் தானதொன்றைப் போதவு மடக்கியும்
குக்கும தூலத்தைக் காணச் சூக்ஷ்மமுறிந்திடே. 963

அறியவு மிருகலை யதனைமாற் றிடும்விதி
குறியுமரேசகப்பூரகக் கும்பமுன் றக்தினை
நெறியுடன் குருவுரைக்க நேர்மைகண் டனுதினம்
வறியஅம்மென் றூன்றிநங் சிங்வங்கென வகுத்திடே. 964

வகுத்தோதுங்கை காலையு மடக்கியு முட்கார்ந்ததில்
தொகுத்துப்பின்னி யூதியுண்டுடுத்தியுட் பொருத்தமாய்
பகுத்தவுண்ணாவை மடக்கிப் பகருநாசி பாதையில்
மிகுத்துவந்நிலையடக்கி மேற்கும்பித் தெழும்பிடே. 965

கும்பித்தேளமும்பி விண்ணினில் கூர்ஹடயோகத்தினிற்
றம்பித்தேயிடகலையின் கலையிரண்டுந்தாக்கியே
வெம்பியும் ரேசித்திழிய ஒவ்வொரு கடிகைமேல்
நம்பியும் பயபக்தியால் நானிலத்திற்குமே. 966

முன்னமே வாசிவாவங் சிங்கென்ன மொழிந்ததை
தன்னிலைவா சிகுண்டலி தட்டியு மெழுப்பியே
இன்னமுங் கதும்பியே யகாரவீட் டிருத்தியும்
உன்னைகண்டு உன்னுண்ணின்று ஒது அம்மகாரமே. 967

மகாரமுஞ்சிகாரம்வைத்து வாய்மடுத்துண்ணமுதமும்
யகாரமு மோங்காரமே சத்தாகுமட்ட மாசித்தி
அகாரமொன்றையறியதன்மே லானவைத்துவைத்தெரி
உகாரஞ்சச்சிதானந்தத்து உண்மைக்காணுமுதியே. 968

சுத்தனாகவாசியுன்னுட் சூட்சமாய்வசப்பட
நித்தமியோகத்தினின்று நேர்செலுத்தவல்லிரேல்
சித்தனாக நங்கென்றுதிச் சேரவும்பூரித்ததை
முத்தனாகப்பகூமட்டும் முன்மறவாதோதிடே. 969

வாசியும் வசப்படவடிக் கடிதிருப்பிட
நாசியைப் புரட்டிடா நடுநிலைதிகைத்திட

சீவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

தேசியைவங்சிங்வுங்கென்று சேரக்கீழிறக்கிட
பேசியுமிடை கலையைப் பின்கலையில் விட்டிடே. 970

விடுக்கவுமே மூன்றடி நடக்கையினுள் மாறிடும்
அடுக்கவுமே பூரகும்ப ரேசகித்துமில்விதம்
தொடுக்கவும் பத்தாவர்த்தி மாறாதியற்ற வல்லவர்
நெடுக்கவுமேயோகத்திருக்கு நேர்மையைக் கண்டோர்களே. 971

ஆவதற்குண்மை ஞானம் மறிவதற்கவன்கியானம்
மேவவுநிதந்தியானம் வீற்றிருக்கவுமோனம்
தேவதுவித்தாம்பிரமஞ் சிக்கிட வருந்தருமம்
பாவமும்விட்டோன் கர்மம் பகரொணரதுமர்மமே. 972

மருமங்காண (அம்உம்ஓம்வயநமசி) யென்றுநீ
புருவமையங் கண்ணிரண்டைப் பூட்டிப்பாரடுத்ததை
வெருவலுறங்க லசைதல்மேவல் சோம்பல்பாச்சலற்றுநீ
நிருவிகர்ப்பமாயிருந்து நேரிற்காணுமோனமே. 973

மோனத்தினிற் பஞ்சவர்ண முற்றுநாதகீதமும்
தானத்திலர்விமதி சராசரம்வரைநதி
ஆனதிற் சுக்கில சுரோணி தம்பேரி நின்முகம்
நானதுநீ சர்க்குருமீ நனற்றுரகந் தோன்றுமே. 974

தோன்றுமாராதார்முநேர் சூரியப்பிரகாசமும்
ஈன்றவாதிப்புருடன்வாக்கிய மத்துவிதப் பொருள்களும்
ஊன்றுங்துணங்குறிபுத்தி யுண்ணெறிவிளக்கொளி
போன்றும் பூதபவுஷ்ய வர்த்தமானமும்புகலுமே. 975

புகலவுமுறுதிகொண்டு புட்டியுஞ்சுழிமுனை
சகலவாணவந்துண்டாய்த் தரித்தானந்த வாழ்வினிற்
பகலவன் போலேசொலித்துப் பாரில்விட்ட குறைதொட்டு
அலையுமூழ்வினையறுத்து வாக்கினையை நோக்குமே. 976

நோக்கியும் பிரமநீயாய் நுட்பங்காணத்தம்பதம்
ஆக்கியுமுத்திச்சதமா யகலவும் பொய்வாழ்வினைத்
தூக்கியும் வழிப்படச் சுழிமண்டல முங்கண்டு
போக்கியமு முட்சாதியைப் பூணும்பதஞ்சேருமே. 977

சேரவுங்குருவினைத்தினந் தொழுது போற்றியும்
நேரவும் பிரமானந்த நிஷ்டையும்புரிந்திட

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- நேரவுமிருபிறவிச் சென்றிடவனுதினங்
கோரவுமுத்தியைப்பெற கூர்வதுவுமுண்மையே. 978
- ஆவதுமழிவதுமருள் வதும்பெறுவதும்
ஈவதுமிறப்பது மிசைவதுமெதிர்ப்பதும்
கோவதுங்குருவதுங் குணமதுங்குறியதும்
போவதும்வருவதும் புகலொணாப் பொருளிலே. 979
- வாதுகூறிதர்க்கம்பேசி வம்புசெய்யும்வீணர்கள்
போதுபோமளவுந்துற் புத்தியினால்வதறியும்
சேதுபரியந்தமோடித் தேசமெங்குஞ்சுற்றியும்
ஏதுவின்றியெம்பிராணினைப் பதத்தைச் சேர்வரே. 980
- கள்ளுடன் சாராயதுங்கஞ்சாவ பின்மதத்தையும்
தள்ளுபடியொன்றிலாது சந்ததங்குடித்துமே
சொன்னெழ வெறித்துவீழ்ந்து சுத்தஞானியானெனத்
துள்ளியுந்திரிபவர்கள் சோதியிற்கலப்பரோ. 981
- எத்தொழிலைச் செய்திடினு மேதவத்தைப்பட்டினும்
முத்தரின் மனமதுவு மோனமெரிநின்றிடம்
கத்தபத்துக்கொத்திருக்குங் காரியமிலாதபேர்
நிந்தமுமவதிபட்டு நீழிவதைவரே. 982
- பித்தர்போலும் பேயர்போல் பிசாசர்போலிருப்பருள்
மத்தர்போலு மிருப்பரங் கையமும் புகுந்துண்பர்
செத்தர்போலுமிருப்பர் சிகிண்டிபோலுமிருப்பர்
சுத்தமுளஞானியர்கள் சொல்லப்பேரினப்பத்திலே. 983
- செங்கோலுஞ் செலுத்திநிதந் தேசமெங்குமாள்பவர்
பங்கமாயரசைவிட்டுப் பார்வனங்கள் சுற்றியே
பொங்கமாயோகத்திருந்து பூசனை செய்ஞானியர்
அங்கலிங்கபீடமாக வானந்தித்திருப்பரே. 984
- ஆனந்தத்தில் மூழ்கியவனு யோகியன்னத்திற்கே
தானந்தேடியுண்பதிறத்தஞ் செய்வரன்னாட்பலன்
கானந்தனில் வேர்கிழங்கு காய்கனிசருகுமுண்
கூன்மறப்பதவிசேர்த் துய்வர்களெக்காலுமே. 985
- முத்திபெறவேண்டுமாகின் மோகத்தினைவிட்டிடு
சுத்திபெறவேண்டுமாகின் தாரத்தினைவிட்டிடு

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

- பத்திபெறவேண்டுமாகின் பாசத்தினை விட்டிடு
சித்திபெறவேண்டுமாகின் செல்வத்தினைவிட்டிடே. 986
- ஆசையற்றுக்கானதி லனாதியாயனுதினம்
பாசமற்றயோகஞ்செய்து பக்திசெய்யவல்லிரேல்
நேசமுற்றுமாந்தருன்னெறித்தமும் பணியவும்
பூசைபெற்றுமுமூச்சாதி போகத்தையடைவரே. 987
- காயத்ரிமந்திரத்தைக் கைவிரலாலெண்ணியே
மாயத்திருட்டுருட்டுகள் வஞ்சனைசெய்பாதகர்
ஞாயமொன்றுருக்கவனி யாயத்திற்கலந்திட
காயமெடுப்படவைது சங்கியங்கிருப்பரே. 988
- சாமிபிறப்பித்தானோ பூசாரிப்பிறப்பித்தானோ
காமிப்பிறப்பித்தானோதகப்பன் பிறப்பித்தானோ
தாமிப்பிறப்பித்தானோ தனியாய்ப்பிறப்பித்தானோ
நேமிப்பிறப்பித்தானை நிலையாய்சொலுமிங்ஙனே. 989
- மத்திரமெட்சணிகாலம் வசியமும்மருந்திடு
தந்திரங்கைமாற்றுவித்தைச் சாதனப்பழக்கத்தோ
டெந்திரமேவல்மாரண மெதிரேற்றிலையெலாம்
பந்தனமாகச்செயும் பரமனெழுத்தொன்றிலே. 990
- எண்ணிலாதமாதர்கட்கு வீந்தவர்காஷாயமும்
பண்ணியுமுபதேசம் பதங்காணாராசாரியாய்
அண்ணுடலுயிராவிமூன்றைத் தத்தஞ்செய்தீந்திட
குண்ணிடாதவர் சொத்தினைக் கோங்குவர்குருவாமோ. 991
- முன்பிறப்பதொன்றலோநேர் பின்னிறப்பதொன்றலோ
தன்னுநவமொன்றலோ தனிப்பிரமமொன்றலோ
பன்னுமறையொன்றலோ பரமபதமொன்றலோ
அன்னியப் பொருளொன்றை யனேகமென்ப துண்மையோ 992
- நல்லறத்தா நாவனில்கோடி நவிலவுமதிகமாய்
இல்லறத்தான் சதகோடி யதிகந்துறந்துளஞ்
செல்லறத்தான்கோடிகோடி செகத்தையே மறந்தவன்
பல்லறத்தான் பெருமையைப் பகரவொணாதல்லவோ. 993
- மிண்டுபத்தவதார மெடுத்திட முடிவினில்
அண்டியேபரமனொவ்வோ ராயுதத்தாற் சிரமறிந்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

தெண்டிசையறியச் சிரமாலையாய்த் தரித்தவர்
நொண்டியாய் நடனமிடுநுட்ப மறியார்களே. 994

ஒண்ணுமல்ல ரெண்டுமல்ல வொண்ணிரண்டு மூன்றல்ல
பண்ணுமல்ல பாட்டுமல்ல பண்ணும்பாட்டும் பதமல்ல
எண்ணுமல்லவெழுத்துமல்ல யெண்ணுமெழுத்தீதல்ல
மண்ணுமல்லவிண்ணுமல்ல மண்ணுவிண்ணுமத்தியே. 995

ஆணுபெண்ணிரண்டதா யறைவதுநியாயமோ
ஆணிலாணுபெண்ணிற் பெண்ணவரவர்க்குதித்திடில்
ஆணுவேறு பெண்ணுவேறாயங்கிரண்டதாகிட
ஆணும்பெண்ணொருத்தியவற் றங்குதிப்பதொன்றுதே. 996

வாதபித்தவையத்தால் வடிவெடுத்தமானிடா
வாதபித்தவையத்தால் மடிந்திடுமியமத்தை
வாதபித்தவையத்தாலு மாளியமமரலியாய்
வாதபித்தவையத்தை வழங்கல் மதியீனமே. 997

எண்ணிலாத சாத்திரங்களியாவுமேபடித்தென்ன
விண்ணாணங்கள் பேசியும் விகடங்கள் செய்வீணர்கள்
எண்ணாதவெண்ணமேற்கொண்டு யெண்ணியேழைகளிடம்
பண்ணாதவாதைகள் பண்ணிப்பாவத்துக் காளாவரே. 998

கஞ்சனைமுகத்திலொன் றதைக்கடவுள் கொய்தபின்
மிஞ்சத்தன் முகத்திலொன்றை மீளச்சிருஷ்டித்திலா
வெஞ்சினங்கொள் னாற்றிக்கில் வெகுவுயிர் படைத்தோனென்
றஞ்சிடாமற் சொல்லுவாரையாரென்மதிக்கலாம். 999

திண்டியிற் பலவகையாய்ச் சிற்றுண்டியோருண்பவர்
பெண்டுகள்புத்தியுத்தியைப் பேசவுமெளிதல்ல
ஒண்டியவர் சகவாசத் துறவுபொல்லாதது
கண்டிடவுங் காமவிகாரங் களெண்மணங்கதே. 1000

அம்மைகள்பிடாரிகட்குவாடு கோழிவெட்டென்பாள்
பொம்மைக்கலியாணமது புகழ்ச்சியாய்ச்செய்யென்பாள்
தம்பிதங்கச்சிக்குமணஞ் சம்பமாய்ப் பண்ணுமென்பாள்
வம்பதாய்ப்பணத்தைவைப் பாட்டியாய்ப் பிடுங்குவளே. 1001

கேட்டதைக் கொடாவிடிற் கிருதுசொல்லியேச்சுவள்
மீட்டதைப்போடாதுவிடில் மீறிவைதங்குண்ணுவள்

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

பாட்டதைப் பாடியுந்தினப் பணத்தைப்பிடுங்குவள்
ஒட்டதைத் தலைகவிழ்த்து யோடிப்போகச்செய்வளே. 1002

காவிவேட்டியானுக்கோயிக் கைம்பெண்சாதி பெண்ணுக்கோ
பூவின்மணமானுக்கோயில் பேடிமுண்டைப் பெண்ணுக்கோ
ஏவல்பணியானுக்கோயிவ் வேழையாகும் பெண்ணுக்கோ
சேவிப்பதுமானுக்கோ நற்செய்கையற்ற பெண்ணுக்கோ. 1003

எண்ணிலாத கோயில்களிலை விரதுகற்றியும்
பண்ணிலாத புண்ணியம் பலகாலமுஞ்செய்கினும்
செண்ணிலாத தீர்த்துசேவை தேசமெங்குமுழுகியும்
கண்ணிலாதவந்தனேகர் காணுங்காட்சியாகுமே. 1004

நூற்றிருபதாண்டிற்குமேல் துடங்காதிருப்பதற்
தேற்றியுங்காய கர்ப்பத்தையிடைவிடா துண்டிடக்
கூற்றினும்பொல்லாதது குறியாய்க்கொள்ளச்சித்தனாம்
மாற்றிபுன்கர்ப்பமென்றாலர்ப்ப மல்லமாறாவனே. 1005

எச்சிலென்று சொல்லியெங்கு மேளனமுஞ்செய்கிறீர்
உச்சிதமான வெச்சிலுனுற்றினையறிகிலீர்
குச்சிதமான லுற்றதின்கூற்றிய வல்லிரேல்
அச்சிதம்பராடன வாணந்தனைக் காண்பிரே. 1006

இன்றுநாளையென்றைக் கோயிறடிவீழுமிச்சடம்
என்றியம்பியெங்கெங்கு மேமாற்றிப் பொய்குதுகள் செய்து
குன்றுபோற் பாவத்தைத் தேடிக்கூடிக்குலாவி வரும்
நன்றிகெட்ட நாய்குணத்தர் நாற்பக்கஞ்சதைவரே. 1007

ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்குவந்தாறு முகத்தரை
என்றுந் தெய்வமாக வெண்ணுமேழைமதியாளர்க்கு
ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு வைந்தாறுமுகமிலா
தென்றும்வியாபித்தவன்றினகரனைப் போலுமே. 1008

எங்கள்தெய்வமுங்கள் தெய்வ மீததிற்பெரிதெனச்
சங்கைகொள வைணவர் சைவர்தர்க்கமிட்டிட
தங்கவெச்சமயந்தோறுந் தானொன்றாய்ச்சொலிப்பவன்
பங்கயனாரணன் காணாப்பரப்பிரம்மமாகுமே. 1009

எச்சமயத்தேவர்கட்கு மீசனொருவனலால்
மெச்சமயத்தெவர்க்குமெங்கெங்கும் வெவ்வேறுதெய்வங்களோ

சிவவாக்கியம் ஆயிரம் பாடல்

மிச்சவாடுமாடுவான்னவெம்புலி குரங்குநாய்
வச்சகல்லுசாணிமண்ணுவாண் பெண்தெய்வமல்லவே. 1010

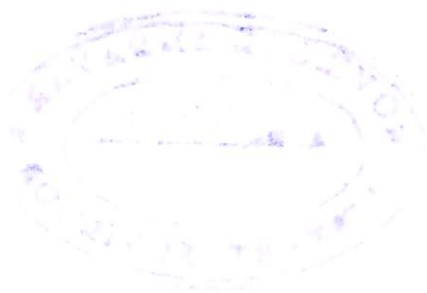
கும்பிடுந்தெய்வமெலாங் குலத்தெய்வமாய்ச் சோடித்தே
நம்பிநாளும்பூசை பொங்கல் நற்பலிகள்தந்திட
வெம்பிடவெதும்பிடமிடியதினலிபட
தெம்பிடக்குடிகெடுக்குஞ் செத்ததெய்வமாகுமே. 1011

பேயுடன்பிசாசதும் பிரமராட்சசானதும்
தாயுடன்றமக்கையுந் தண்ணீரில்மாண்டழிந்ததும்
நோயுடனொருங்கியுநொடியிற் சத்தொழிந்ததும்
ஈயுடனெறும்புமொய்த்திறந்த தெய்வமீதலோ. 1012

**சிவவாக்கியம் ஆயிரம்பாடல்
முற்றிற்று.**

*****

தாமரை
நூலகம்